உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்ஞானரகசியக்.

குறவஞ்சி-நூ.

இதில்
யோகம் ஞானம் வாதம் இம்மூன்றும் அதி
யெளிதில் உணரும்பொருட்டு

ஸ்ரீமத்

ரத்தினநந்தர் சுவாமிகளால்
அருளிச் [illegible] து

இ [illegible]

மைசூர்-சாமுண்டீஸ் [illegible] லையில்வசிக்கும்
ஸ்ரீமத்- [illegible] வரர்
விரேந்தி [illegible] விருப்பமும்
இன்னும்சில சுவாமிகளின் விருப்பத்தின்படி

சென்னை-சூளை

முனிசாமி முதலியார்

அவர்களது
முத்தமிழ்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது

1895.

இதன் விலை - அணா-௪.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்ஞானரகசியக்

குறவஞ்சி-ரூ.

இதில்
யோகம் ஞானம் வாதம் இம்மூன்றும் அதிக
யெளிதில் உணருமபொருட்டு

ஸ்ரீமத

ரத்திருநந்தர் சுவாமிகளால்
அருளிச்செய்தது

இஃது

மைசூர்-சாமுண்டீஸ்வரி மலையில்வசிக்கும்

ஸ்ரீமத்-யோகீஸ்வரர்

வீரேந்திரசுவாமிகளின் விருப்பமும்

இன்னும்சில சுவாமிகளின் விருப்பத்தின்படி

சென்னை-சூளை

முனிசாமி முதலியார்

அவர்களது

முத்தமிழ்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1895.

இதன் விலை - அணா-௨.

உ

கடவுள்துணை.

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகலமான்பேர்களுக்கும் அச்சுக்கூடத்ததிபருக்கும் அறிவிப்பது யாதெனில் இந்த மெஞ்ஞானரகசியத்தை ம-ள-ள-ஸ்ரீ. இரத்தினானந்தசுவாமிகளால் எழுதப்பட்டு-சூளை-முனிசாமிமுதலியா ரவர்களால் சகலசுதந்தரத்துடன் பெற்றுக்கொண்டு அச்சிட்டு ரிஜிஸ்தர்செய்திருப்பதால் மேல்படி மெஞ்ஞானரகசியத்தை யாதாமொருவர் அச்சிடுவாராகில் 1867 ௵-த்து 25-வது ஆக்ட்டு 20-வது பிரிவு 6-வது உட்பிரிவின் விதிப்படி யான் கோறும் நஷ்டத்திற்கும் பினல்கோடு செக்ஷன் குற்றத்திற்கும் உத்திரவாதிகளாகவேண்டுமென்பதைக் கவனிப்பீர்களென்று மிகவுங் கோருகின்றனன்.

இப்படிக்கு.

☞ சூளை-முனிசாமிமுதலியார்.

உ

சிவமயம்.

இரத்தினநந்தர் அருளிச்செய்த

மெய்ஞ்ஞானரகசியக்.

குறவஞ்சி

அரிதிருபரமுமொன்றென்றரனுபசிடதஞ்சாற்றச்
சரஹணபவமாஞ்செந்தூர்ச் சற்குருமீதிலிருதப்
பரசிவரூபமானபதஞ்சலிகுறத்தைப்பாடக்
கருவினில்மூலாதாரக்கணபதிகாப்புத்தானே.

நிர்மலஸ்துதி.

நிர்மதிவன்னிமூன்றாய் கதித்துமுச்சுடராய்நின்ற
நிமதிமனமாஞ்சித்தம் பார்புத்தியறிவுக்கெல்லா
திபதியானமூலத் தரசனைப்புகழ்ந்துஞான
திகுறவஞ்சிபாட நின்மலன்காப்புத்தானே. உ

பஞ்சபூதஸ்துதி.

தியைப்பஞ்சபூத நடுமுகச்சாலைக்கொப்பாய்த்
தியையணைந்துவாத்தூர்த் தலைவனைப்பாடியாட
தியிற்கமலங்காப்பு ஒளிர்கதிர்மதியுங்காப்பு
ந்தியவேதநாதர் முனிவருங்காப்புத்தானே. ௩

இதுவுமது.

வேணுமவ்வாயுந்தி அரியயன்றனக்குமெட்டாச்
வெனும்பொருளைத்தேடித் தெளிந்துவேதாந்தம்பார்த்து
வெனுங்கமலத்துள்ளே யபிர்தங்கள்விளைந்தாற்போல
வெனும்பிறப்பைநீக்கும் பனுவலைப்புகழ்ந்ததன்றே. ௪

இதுவுமது.

தியேனுற்றசிங்க மரிவட்டமறைபாம்பைபர்தும்
தியாய்க்கூடிவாழும் பதிமதிபாத்தூர்க்காதி
திவாணருளுஞ்சோதி முக்கணன்பாதாரடிக்
தியாங்குருவைத்தேடிந் தமிழ்க்குறவஞ்சியாமே. ௫

கும்பமுனிஸ்துதி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சினத்தவன்மனநினைத்தநற்பயன்றினைத்துணைப்பொழுதிநுதனிலெய்துஞ், சனத்தமுடிச்சுரர்முனியர்கள்பணியத்தனத்தனந்தனதனதனதனவென, உனற்கரும்புகழ்சதிக்கிசைந்திடவொன்னலர்திரிபுரமெரித்தநடனன், அனைத்துமொழிகளையருளியகும்பனகத்திபன்னிணையடிநினைமனனே. ௬

பிரணவவஸ்துவின்னதெனல்.

பிரமுளமலையாத்தோன்றிப் பிரணவத்தூடேகின்ற
சரமிருகுறத்தியாகத் தாபரஞ்சமயந்தன்னிற்
கருவெனுமறிவைக்காட்டிக் கையெனுமெய்மையைப்பார்க்க
பரமெனவிருந்தஞானப் பரகதிப்பேருண்டாமே. ௭

மூலாதாரஸ்துதி.

மூலமாம்விந்துநாத முனைநடுமுடிவினின்று
தூலமுஞ்சூக்கமாகத் தோன்றியகுருவைப்போற்றி
பாலமாம்பரஞ்ஞானப் பகர்குறவஞ்சிபாட
நீலமாங்கிரிபோற்றுந்தி நித்தனுங்காப்புத்தானே. ௮

விருத்தம்.

நாதமும்விந்துங்கூடி நாதமோருருவாய்த்தோன்றி
வேதமுங்கலையும்பார்த்து மேவியஞானத்துள்ளே
பாதமுமுடியுந்தேடிப் பருவத்திற்குருவைக்காண
நீதமுமறிந்துசீடன் னெறிதனைவிளம்பினேமே ௯

தேசாங்கஅகவல்.

மன்னியபுருவமனோன்மணியருளா
லுன்னியஞானத்துறுபொருளிதனைக்
கூட்டியெடுத்துக்குறவஞ்சியாகச்
சூட்டினேனடியேன்சூக்குமமோட்சங்
காட்டியகுருவின்கழலிணைத்துதிக்கும்
பாட்டினில்விரித்துப்பயனதுகூறச்
சிறியேனறியாச்செயலிதுவென்று
குறியாப்பொருப்பிற்குலவயத்துள்ள
சித்தர்கள்முத்தர்கள்சீரியர்கூறியர்

வித்தகர்பாவலர்மெய்ஞ்ஞானரூபிகள்
ஏழையேன்புன்சொல்லிதுவெனக்குறித்துக்
கோழையேன்மொழியிற்குற்றமதுள்ளதை
கண்டுபிடிக்கினுங்கருவறிந்திசைப்பொருள்
சென்றுபிடிக்கினுஞ்சிவமதுவாகக்
கூறுவார்விட்டகுறைத்தவமுனிவ
ரோறுதாளிட்டதின்பமதெனவே
சூட்டியஞானச்சுடர்மணியாத்தூர்
நாட்டியன்சற்குருசதாசிவமூர்த்தியை
வானவெளிதனில்மலர்ப்பதந்தேடத்
தான்வெளியானதலைவனைப்புகழ்ந்து
ஞானபதவியைநன்றாய்ப்பணிந்து
வானத்திருவொளிமலர்ப்பதம்போற்றி
நற்குருபாதநான்காணவேண்டிச்
சொற்பரிமுறைகள்சொல்லவுங்கேட்டு
அல்லிநகரிலவதரித்துருவாய்ச்
சொல்லியஞானத்தொழிலதுபார்த்து
கைமுறைதப்பிக்கருவினுதித்துச்
செய்முறைவீழ்வதேகமுமாகிய
நாரியர்மயக்காய்நான்மிகத்திரிந்து
வீரியந்தன்னைவிடாதபடிக்கு
கட்டவும்வேண்டிக்கருத்தங்குதித்து
எட்டுவிண்டிசைக்குமெழுத்தறிந்தோதக்
கட்டுற்றசைவைக்கமலமறிந்து
ஒட்டும்படிக்குவுறுதியாய்ப்போற்றி
தீட்சைகுருவைதெண்டனிட்டென்று
மோட்சகுருவின்முறையிதுவென்று
காட்டுங்குருவைக்கருத்துணிந்து
நாட்டுமுறைதான்நான்காணவேண்டி
மகாதவஞ்செய்தமகராஜனென்னும்
சுகாதீதஞானத்தொழில்கல்விநெறியான்
மூலக்கருத்துக்குமுத்திக்குஞ்சத்தி
காலைத்துதிக்குங்கதிர்குலத்தரசன்
அட்டகிரிகளசையாமற்சுற்றிச்
கட்டியநாகங்காத்திடுமலையான்
கொட்டாருசெம்பொற்குருநாடுடையான்

நாடடோர்க்கருள்புரிநாகையம்பதியில்
புனைந்திடுகுவளைப்போதகமார்பம்
நினைந்திடுமுன்னேநிற்கும்பரியான்
கார்மதமுறையுங்கரிதுருக்கொடியான்
சீரூத்முரசொலிசெலித்திடுமாலையான்
பூமகள்திருமகள்பொருந்தூர்தவத்தான்
சீர்மகிழ்மந்திரஞ்செபிக்குமெய்க்குணத்தான்
சித்திரக்கிரீடஞ்சென்னியிற்றரித்து
பத்திரந்தாளாம்பதுமமுன்கட்டுங்
குண்டலங்காதிற்குருவட்டமழகியுங்
தெண்டொடுமோத்திரைக்கோலுஞ்செங்கையிற்
பவுத்திரத்திருநீற்றுப்பையும்பிரம்பும்
கலித்திரஞானக்கமலபுத்தகமுஞ்
சிவமாலிகையுஞ்சீர்பெறத்தரித்து
தவமாமுனிவர்தன்னருள்போன்று
சதாசிவபிரமந்தான்பரியேறிப்
பதாசுகள்சூழப்பலகீதம்பாடக்
கட்டியங்கூறக்கரிதுரியாத்தூர்
ஓட்டியமுனிவரொளிவிடுஞ்செம்பொன்
வீதியிலாடவிரைந்துவருகையி
லாதியிலிரத்தினானந்தசீடன்
ஐயர்தான்வருகிறவமளிகள்கண்டு
மெய்யனைப்போற்றிமெல்லடிபணிய
வேணுமென்றுன்னிமிகவங்கிருக்கையில்
ஞாணுமக்குகையிலொளித்திட்டசைவத்தான்
தன்னையுன்னித்தானங்கிருக்கையில்
பின்னையப்பானுவின்பிறங்கொளியாகி
வேளொணுங்கமலம்விரிவுற்றிருக்க
காளகண்டன்கழலதையெண்ணி
கருத்திலுதித்துககழலிணைநாடி
வருத்தமதென்றுமனமதுகண்ணாய்ப்
பார்த்துப்பதத்தைப்பல்காற்றேடி
சேர்த்துப்பொருத்திசெங்கமலப்பதம்
யேத்தும்படிக்கியிருதயந்தனிலே
காத்தழும்பேறநின்றங்கிருக்கையில்
மாற்றும்பிரவிமயக்கமறுத்துச்

சாற்றுமுறைகடாணிணைந்திருக்கையில்
பாங்கிவந்ததுவும்பலகுறிசொல்ல
ஓங்கியகயிலைக்குறுகுறவஞ்சியை
அழைத்துவருகிறேனவள்குறிபார்த்துப்
பிழைத்திடவகைகள்பேசுவாளென்று
வஞ்சியைக்கூட்டிமாதுவந்ததுவு
மிஞ்சியசிங்கன்விரைந்துவந்ததுவு
மெல்லாப்பொருளுமெடுத்துயாணியம்ப
சொல்லாற்பெரியோர்துணைபதஞ்சரணே. ௰

பஞ்சாட்சரமகிமை,

ஆமெனுமஞ்செழுத்தையனுதினநெஞ்சில்வைத்து
வோமெனும்பிரணவத்துளொடிங்கியமனத்தோனுகிற்
றுமிதமில்லைகேளு சர்வமுஞ்சித்தியாகும்
நாமதுசொன்னேஞ்சோதி நலந்தரும்வித்தைதானே. ௧௧

முடுகுவிருத்தம்.

மூந்தமலைக்குண்மூலமலைமுடிவிலிருந்தமோனமெனு
மந்தமலைக்குளாசரியனொடுத்தாட்கொண்டநாணமுதலாய்
வந்தமலைநடுவுறுகோணம்வாவியிலிருப்பதுகொடிகம்பஞ்
சொந்தமலையோசந்திரகிரிசொர்க்கமெனதுகாணியையே. ௧௨

பிரதம-தீட்சாவிதி-குருமுனியருளியபடி

தனதந்தின தனதந்தின தனதந்தின தனன
தெனனதி னதிந்தன தனதந்தின தனன

நலமருவுமௌனிதனில்நாகரீகர்க்கெல்லாம்
நன்றாகவுங்காரபிந்ததனைநவில்வேன்
நிலமருவுமதின்மேலோரஞ்செழுத்துமூன்றும்
நின்றுபஞ்சகர்த்தர்களுமைவருந்தானிதிலே
நலமானவரன்மாலுஞ்சிவகளையுமதிலே
நன்குமதிலுமென்றுதியானமதுசெய்ய
வித்தானபிறவியெல்லாமாசற்றேபோச்சு
விளம்பியதோர்பிரவியதுயவ்வளவேயாச்சு தனதந்தின ௧௩

குலமறியதுலங்குகின்றபூரணஞ்சொலப்போமோ
குருமணிபோலொளிர்வானபூரணமதாச்சு
தனதானசூட்சமதைப்புகன்றிடநீகேளு
தாமென்றஅகரத்திலுகரமதுகூட்டித்

தனித்துநின்றஓங்காரஞ்சுத்ததின்மேல்கட்டி
தருவானத்தின்கீழேமகாரமதுவிட்டு
மகரத்தினடுவேறிஅகரமதற்குள்ளே
மகத்தானஇரீங்காரமத்தியினிற்பூட்டே தனதந்திறு ௧௭

ஏற்றியதோரோகையுயர்சூலமதுவிட்டு
என்மக்காள்சூலநடுசிங்கென்றுயரநாட்டு
வங்கென்றுவிருபுரமும்வைத்தாயேயானால்
வளமானசூட்சமிதுவேகமதாஞ்சூட்சம்
பங்கென்றபூரணமுமிதுவேதானச்சு
பகர்கின்றமந்திரமுமிதுவேதானச்சு
தங்குமேகாட்சரமுமெட்டெழுத்துமிதுதான்
தருவானவஞ்செழுத்துமிதுவேதானச்சு தனதந்திறு ௧௮

ஆதியென்றமூன்றெழுத்துமிதற்குள்ளேயாச்சு
அங்குதசதீட்சைகளுமிதற்குள்ளேயாச்சு
அண்டசராசரங்களெல்லாமிதற்குள்ளேயாச்சு
ஆண்டையர்களிதனையல்லோலறையாமன்மறைத்தார்
வாச்சென்றவைம்பூதமியாவுமிதனுள்ளே
வாசமதியிரவியுமானதுமிதற்குள்ளே
காச்சென்றஅண்டமொடுபுவனமெல்லாமிதிலே
கலந்துநின்றவாதியிதுகண்டுநீகொள்ளே தனதந்திறு ௧௯

கண்டுகொள்ளுமிவ்வெழுத்தைக்கர்மமெட்டிலாட
காண்பதித்துடன்பஞ்சாட்சரத்தில்பதியகர்மமாடும்
கண்டுகொள்ளுமிவ்வெழுத்தைபெரியோர்களெல்லாங்
காட்டினார்நூல்தோறுங்கண்டுங்காணுமற்றான்
கண்டுகொள்ளாணுமல்லபெண்ணுமல்லப்பாரு
கருதிப்பார்ரவியுமல்லகருத்ததனாலுரைக்க
கண்டுகொள்ளுமுருவமொன்றுருபாருபமாக
கருத்தானபூரணத்தைக்கண்டுசொல்லிவிட்டேன் தனதந் ௨௰

தியானதரு

ஆதியென்றகுழிழ்முனையைதியானமதுசெய்து
அதின்பிறகுஅசிநமோநன்றாகவேணுமென்று
நீதியுடன்குருவாழ்கவென்றுநிதஞ்சொல்லி
நிரஞ்சனமாய்சற்குருவைத்துணையென்றேநம்பி

ஜோதியென்றகமலமதாமண்டத்துக்குமாதி
துலங்குகின்றதிபமதைதியானம்பண்ணி
ஓதியதோர்மந்திரத்திற்குயிராகனின்ற
ஓம்நமோகணபதிதன்பாதபங்கயம்போற்றே தனதந்தினு ௰அ

பாரையேசித்துடையமகிமைதனைக்கேளு
பதிவானவிபூதிதனையகங்கையில்வாங்கி
காரையேசற்குருவைத்தியானம்நீசெய்து
கருவானநோய்களுக்குக்கடாட்சனைநீசெய்ய
வீரையேகொண்டதொருநோய்களுக்குவெல்லாம்
விஷமுதலாய்தசையிலுள்ளபிணிகளெல்லாமோடும்
நேரையேநின்றபொருளொன்றதுவேசூட்சம்
நிட்சயமாய்நின்றபிணிதட்சணந்தீரும்பாரோ, தனதந்தினு கூ

விருத்தம்,

பெற்றஓங்காரமுன்னேசுழியினில்பிலத்தமோது
உத்தஉற்றதோர்வஸ்யங்காணுமோங்காரமுன்னேவைக்கில்
நத்ததுமோகமாகுமருவும்ஐகாரஞ்சேரில்
சொத்ததுபேதமாகுந்தொகுத்துஎகாரஞ்சேரில்
கற்றவர்கற்றதெல்லாங்கருத்தினுலாடிநிற்பார், உ

மூலாதாரஸ்திதகணபதிபூஜாவிதி-தரு,

கேளையேஓம்ஸ்ரீகெங்கென்றுமேநீதான்
கெடியானமூலமதிற்கும்பாவாகனஞ்செய்து
வாளையேபழந்தேங்காயவல்கடலைதோசை
வளமானவிக்கினற்குபரிமளங்கள்சாத்தி
நாளையேமனமடங்கிதோத்திரமும்பண்ணி
நலமானவிக்கினனைப்பூசனைநீசெய்தால்
ஆளையேயுந்தனுக்குஆசீர்வாதமீவார்
ஐயேநீவிக்கினற்குஆதிபூசைசெய்யே தனதந்தினு உக

ஷண்முகவர்பூஜாவிதி,

செய்யையேவிக்கினர்தன்பூசையதைச்சொன்னேன்
செயமானசண்முகவர்பூசைதனைக்கேளு
வையையேசங்வங்மங்சரஹணபவாவே
வளமானஅறுகதந்தில்பூசனைபண்ணு

மையையேபுஷ்பபரிமளங்கள்கொண்டுசாத்து
மானதமாந்தூபனைவேத்தியங்கள்காட்டு
கையையேகனகசபைதன்னிலேநீபூசி
கண்மணியாஞ்சண்முக்னாகனவரங்கள்கேளே, தனதந் உஉ

கேளையேவேணவரமீந்திடுவார்பாரு
கெடியானசரவணரோமகத்தானதெய்வம்
வாளையேவஞ்செழுத்தின்மகிமைதனைச்சொல்வேன்
வளமானஆறுவனைநெடுவேநீகிறி
ஆளையேஆறுவனைகுறுக்கேதான்கீறு
அய்யேகேளிருபத்தஞ்சனைதானுமாச்சு
நாளையேநமசிவயவென்றதிலேபோடு
நலமானநடுவெண்ணையைப்பிடித்ததிலேமாறு தனதந்திரு உ௩

மாறையேதமபனச்சக்கரமிதுவேயாச்சு
மகத்தானஸ்தம்பனத்தின்மகிமையதுமெத்த
ஆறையேயறிவார்கள்ஸ்தம்பனத்தின்போக்கு
ஐயேயித்தம்பனம்போலுண்டோவொருவித்தை
வாறையேவஞ்செழுத்தின்ஆண்பெண்பீசஞ்சொல்வேன்
வளமானசிகாரத்தில்நகாரமதுவைநீ
நாறையேநகரத்தில்மகாரமதுவைத்து
நலமானவகரத்தில்சிகரமதுமாட்டே தனதந்திரு உ௪

மாட்டையேமகரமதில்யகரமதுமாட்டு
மய்யேகேள்யகரமதில்வகரமதுவைநீ
ஆட்டையேவஞ்செழுத்துக்காணும்பெண்ணுமிதுவே
அறைதோரும்பீசத்தையணுகவேமாட்டு
வாட்டையேயிப்பீசந்தானில்லாமற்போனால்
வளமாகப்பலியாதுபஞ்சாட்சரபிசம்
நலமாகவிப்படியேயெட்டெட்டுமறிந்து
நாட்டிடுவாரறிந்தவர்களாஸமாகும்பாரோ, தனதந்திரு உ௫

வேதக்கட்டியன்விருத்தம்.

ஐயர்தன்பாதம்போற்றி அரிவட்டமிட்டுக்கட்டி
மெய்யனைத்தொழுது வாழ்த்திமேல்வட்டதுரியம்பாடி
மையறைச்சட்டைக்கட்டி மாந்திரைமனமுற்றாதி
கையறைப்புகழும்வேதக் கட்டியக்காரன்வந்தான். உ௬

கட்டியக்காரன்பராக்கு-தரு,

ஆதிகுருவேநமசிவாயாபராக்கு
அண்டபேரண்டத்தரசேபராக்கு
சோதிமணிமூலாருள்பேராபராக்கு
சூக்குமத்தின்மோட்சமருள்வாய்
நீதிவெளியேயொளியேபராக்கு
நித்தமுஞ்சித்தாகிநின்றாய்பராக்கு
தாதிதவிரமுறைதந்தாய்பராக்கு
சதாசிவகுருமூர்த்திதாளேபராக்கு, உஎ

விந்துற்றநாதத்திநின்றாய்பராக்கு
வெளியுற்றசுழியோகவாழவேபராக்கு
முந்துற்றசந்தானந்தந்தாய்பராக்கு
மும்மண்டலத்திலுநின்றாய்பராக்கு
அந்துற்றமூலவர்க்கமானாய்பராக்கு
ஆறாறுதத்துவஞ்சித்தானாய்பராக்கு
சிந்திக்கும்வட்டத்திநின்றாய்பராக்கு
திசைபெற்றவேதப்பொருளேபராக்கு உஅ

முன்னூறுந்திங்கள்மொழிந்தாய்பராக்கு
முத்திக்குபேரண்டமுணிந்தாய்பராக்கு
அன்னாளில்பெண்ணைவிடசொன்னாய்பராக்கு
அடியார்க்குபகைசுற்றமழித்தாய்பராக்கு
இன்னாளிலென்னைமுற்றுங்கத்தாய்பராக்கு
மெளியோனையாட்கொண்டயிறைவாபராக்கு
நன்னாளில்மூன்றுபேருடைத்தாய்பராக்கு
நாதசிவயோகசதாசிவமேபராக்கு உகு

வாலையெழுத்துண்டுபரமென்றாய்பராக்கு
மந்திரவிதிசந்தரகலையென்றாய்பராக்கு
காலையிமுத்தோதுமனமென்றாய்பராக்கு
கதிர்முனையிலொருபீடமென்றாய்பராக்கு
சோலைப்பெருதுசிவமென்றாய்பராக்கு
சிறியேனையாட்கொண்டதேவாபராக்கு
மேலைச்சிறந்தமுக்கண்ணாபராக்கு
மின்பமணிநெஞ்சத்திருந்தாய்பராக்கு, நய

கலித்துறை.

அரும்புஞ்சிவந்தபதமுஞ்சிறந்தவரிபுருவம்
விரும்பும்பதத்தியைப்போற்றியென்றுமிகப்பணிந்து
சுரும்புங்கனல்வெளிஞானத்தைவஞ்சியிற்சூட்டுதற்கு
திரும்புங்கருணைப்பதஞ்சூட்டுஞ்சென்னியிற்றெள்ளமுதே.

கட்டியன்தோடையம்.

அதிகொண்டுநின்றாடுஞ்சிவவிந்துநடுமூல
மடவிந்தநாள்மூந்தவே சிவசிவா ௩௧

துதிகொண்டுநின்றாடுஞ்சிவவிந்துநடுமூலங்
குறவஞ்சிகொண்டாடவே சிவசிவா ௩௨

நாலுமறைநாற்றளம்நாற்பதமானகுரு
நாதவடிவானமுதலுஞ் சிவசிவா ௩௩

காலன்முறைகாலநிதிகாலனணுகாதபதி
காணுமதுதோணும்நினைவே சிவசிவா ௩௪

அத்தர்பதம்நித்தம்நினையுற்றகலையுற்றமதி
சித்தர்தொழிலாகுமதுவே சிவசிவா ௩௫

முத்தமிழிலுற்றபொருள்நித்தமறிசித்தமது
பெற்றவரமத்திவெளியே சிவசிவா ௩௬

நவகோடிதவமுனிவர்நவகோடிசிவசொரூபர்
நவகோடிநாதாக்களும் சிவசிவா ௩௭

நவகோடிசதுர்யுகம்நவகோடியுகபஞ்ச
நவகோடிநாள்வாழியே சிவசிவா ௩௮

அன்னையெனையீன்றசதாகுருவினடிதொழுது
அடியேநிப்புகழ்கூறவே சிவசிவா ௩௯

முன்னயன்பதியாகிமுடிவினிலுளவாஞ்ஞை
யெனுமுக்கோணவழியேரவே சிவசிவா ௪௰

கால்கொண்டுவன்னிமுக்கோணத்திலங்கிய
கனைநின்றதனுகோணமே சிவசிவா ௪௧

சேல்கொண்டுநின்றாடும்நவகோணசிவவாணி
திருமூலர்பதம்வாழ்கவே சிவசிவா ௪௨

அண்டபகிரண்டபுவனங்களும்வேதம்
நாலானசிவமானபொருளும் சிவசிவா ௪௩

கண்டமதிநின்றமகேசனுருத்திரன்
கண்ணுறுன்கானனன்வாழ்கவே சிவசிவா சச

ஆதிகுருவாதிபரமாதிபரமேஸ்வர
னடிபணிந்தானுமாகவே சிவசிவா சரு

நிதிதருமாதிபதிசாதிகுருவாசிமுறை
நித்தமனஞ்சுத்தவெளியானதே சிவசிவா சசு

சந்திராவட்டமுறைமந்திரம்விட்டகுறை
தாக்குமனம்போதுமதுவே சிவசிவா சஎ

முந்திராவட்டவனுதந்திதாள்கட்டுமுறை
மூலமாங்குருவாழ்கவே சிவசிவா சஅ

தந்திகுருமூலரும்போகருங்காலாங்கி
நாதனும்வேதமுடிவில் சிவசிவா சகூ

முந்திவருங்கயிலாயசட்டமுனிகொங்கண
மூர்த்தியென்றுளும்வாழ்கவே. ருய

விருத்தம்.

சத்தமும்பரிமேலேரிச் சதாசிவப்பொருள்தான்வீதி
சுற்றவுஞ்சீஷன்கண்டு தோற்றமும்பார்த்துநின்று
மெத்தவுமனமகிழ்ந்து மெல்லடிதன்னைப்போற்றி
சித்தானந்தரத்னச் சீஷனுந்தோன்றினுனே. ருக

தரு,

சித்தாதிசீஷனும்வந்தான் - விஸ்தாரம்பாடி.
சித்தாதிசீஷனும்வந்தான்

சித்தாதிசீஷன்வந்தான் விஸ்தாரமாகவேதான்
முததாரமாலைபூண்டுசித்தானைக்குட்டியைப்போல் சித்தாதி ருஉ

மந்திரமதியையுண்டுமெவுனப்பரியைக்கண்டு
தந்திரமபணிகள்பூண்டு-சதாசிவசிசுவென்று-சித்தாதி ருங

இந்திரமணியினின்று யேக்கிக்கலைகள்கொண்டு
சுந்தரப்பதமிதென்று துறையாறுபதிசென்று சித்தா ருச

உரியிட்டுழக்குமிட்டு ஓங்காரவட்டமிட்டு
அரியிட்டுழக்குமிட்டு ஆனந்தப்பதந்தொட்டு சித்தா ருரு

நாலாறுகோணசத்தி நாதாந்தவீடுமுத்தி
மேலாறுதாண்டும்புத்தி மெய்ப்பதமென்றுஞ்சுத்தி சித்தா ருசு

போதக-விருத்தம்.

பாதமேயல்லாரில்லைப் பயமில்லைபத்தாதில்லை
சாதகநினைவேயுற்றால் சகச்சாலமருவுங்கண்டீர்
சூதகவழியைநோக்கி துன்பத்துக்காகப்போவார்
பேதகமற்றால்வாழ்வர் யென்றுதானம்பிசொன்னார் ௫௭

சொன்னதுசூட்சமூன்றுதுலைபற்றததுவுமூன்று
அன்னையும்பிதாவாய்வந்து அடுத்திடக்குருவுமூன்று
மன்னியவன்னிசோமன் வாயுவாய்நின்றமூன்று
தன்னையும்வினையும்பெற்றதலைவனாயநின்றமூன்றே, ௫௮

மூன்றதுமூன்றுமல்லால் முடிவில்லைமுத்துமில்லை
மூன்றொன்றாய்முத்துமாகில் முடிவற்றமுத்திகாணும்
மூன்றையுந்தெரிந்துநோக்கில் முக்கணனவனேயாவன்
மூன்றுக்குமூன்றாயுந்தி மூச்சைத்தான்முழித்துப்பாரே. ௫௯

பார்க்கின்றதீபமன்றி பலத்தையும்பார்ப்பார்தூலர்
பார்க்கின்றதிபமென்ன பற்றுவார்ஞானயோகி
ஆர்க்கின்றதெய்வவேணாக்க அவன்வந்துவெளியில்தோணும்
கார்க்கின்றநினைவேயல்லால் கண்ணிலான்முழித்துப்பாரே. ()

முழிப்பதுமூலமூலம் மூலனும்நானுங்கண்டோம்
முழிப்பதுமூலம்பார்த்து முசுண்டரும்வுருப்பட்டாராம்
முழிப்பதுமூலமன்றிமூலத்தில்முயன்றுபோனால்
முழிப்பதுமூலம்விட்ட மூடர்க்குஞானம்வாரா ௬௧

வருகின்றவாய்வுதானும் வகைதுகையடங்கினாலும்
முருகின்றஅன்னாவோடே வுள்மயமவுனத்தாலும்
தெரிகின்றபதியுந்தானுஞ் சீவனைத்தெரிசித்தாலும்
அருகன்றுமூலம்பாரார் அவர்களேதூலர்கண்டாய். ௬௨

கண்டதுகண்டம்பாரு காண்பதுமதுவேநோக்கி
வண்டர்க்குஞானஞ்சொன்னால்மரித்தவன்விழுந்தார்ப்போலத்
துண்டத்தில்துண்டம்போர்க்கில்சுகமொத்துசுகத்தைக்காணும்
அண்டர்க்குங்குருவிதென்று அரனின்றுவுரைத்திட்டாரே. ()

ஆமென்றுநந்திசொன்னார் அகாரமும்உகாரங்கூட்டி
மாமென்றமுனைக்குபற்றி மகாரத்தைக்குறிப்பாய்வைத்து
வோவென்றுசுழித்திவிட்டோம் வுருப்பட்டோம்நினைவைக்கா
காயன்றிபக்கமோடே கலந்தவன்காலமாமே. ௬௪ (ணோம்

கலிப்பா.

தன்னையறிந்துசதாசிவத்தைப்போற்றிசெய்து
அன்னைபிதாகுருமேலுமன்புவைத்துப்பூசைசெய்யப்
பின்னவனக்குயிலும்பேய்மனமுமாமதியும்
என்னையுகந்துவிந்துயேற்றும்வகைசொல்வானே. ௬௫

குயிற்சிந்து.

நீங்காப்புனக்குயிலேநீகூஞ்சத்தம்
நேருற்றசெவிக்குருது யேதுகுற்றம்
தூங்காக்கனிகளுண்டு யிருக்குமென்சித்தம்
தோற்றுமயேஸ்வரன் துணைபரிசுத்தம்
தேங்காப்பரிசமதை யறியுமேயுத்தம்
சித்தஞ்சதாசிவத்திற் சேருமேநித்தம் நீங்காப்புன ௬௬

உண்ணுக்குத்தொனிச்சத்தம் விண்ணுக்குமோதான்
ஒக்குமோகாக்கைரிஷிதக்குமுண்ணுசான்
நண்ணுக்குவாசமென்று ளொண்ணுக்குநீதான்
அடுத்துச்சதாசிவத்தைப் பிடித்துக்கோவான்தான்நீங்கா ௬௭

எந்தாயெனக்குமுத்தந்தாள்வாய்
னுண்டிருந்தேன்குருபதத்தியல்பதுகண்டு
உந்தாயெனக்குமுத்தந்தந்தாளேஅன்று
ஒகோகோகூவுவதுனக்கல்லோநின்று நீங்காப்புன ௬௮

ஆசைகுருபதத்தை யான்கண்டுவென்று
ஆடித்திரிந்தலைந்து யான்வந்ததின்று
ஓசைக்குரலையென்று ஓராறுதாண்டி
ஒக்குஞ்சதாசிவன்று னுயிரொனத்தூண்டு நீங்காப்புன ௬௯

வெண்பா.

ஆசையுறுங்காட்டி லடாந்துகுயில்கூவப்
பாசமுறுமனமே பற்றிணுய்ப்-பூசைகொண்டு
சதாசிவமாங்குருவினடி சார்ந்தாளடிபோற்றி
பதமுமுடிகுவிந்தொன்றாய் பற்று. ௭

சிந்து.

மனமேயுனக்கிதுகுணமல்லசும்மா
மயங்காதேவிடுவிடு மனமே
இனமென்னமனமென்ன யிதுவென்னசதமோ
தனமென்னத்தவமென்னசதாசிவன்தருவோன் மனமே ௭

ஆசைக்கடலில்சென்றுஅலையாதே பின்னும்
அப்பாலுமுப்பையுண்டுலையாதே
வேசைக்குணத்தைநின்றுமலையாதே காம
வெள்ளத்தைச்சதமென்றுநிலையாதே மனமே ௭௨

சற்குருதேசிகனார்தானவனான தாளிணை
பூணுநீதானதண்மையதனால்
சொர்க்குருவில்லைவாசிதோத்தமதானால் துன்ப
வினைகள் தீருமின்பமதனால் மனமே ௭௩

புக்குமனமேயினிதக்குமோவேரு-புலம்பித்
திரியவேண்டாம்சினஞ்சித்தம்பாரு
தக்குமினமாஞ்சதாசிவத்துடன்சாரு சத்தி
மனோன்மணியாள்தாள்காணும்பேறு மனமே ௭௪

விருத்தம்.

ஆமெனப்பதியைப்பாரார் அடுத்தவர்பசுவைப்பார்ப்பார்
பாமன்றிபிறப்பைநோக்கும் பாசத்தால்பாசம்பாரார்
வாமன்றிபிறவிக்குள்ளாய் வருகின்றார்மூன்றும்பார்ப்பார்
போமெனமிரண்டுமற்றார் புலன்களைபொறியாய்ப்பார்ப்பார் ௭௫

பொறியன்றிபோக்குமில்லை பொழுதன்றியிருளுமில்லை
அறிவன்றிநினைவுமில்லை ஆணன்றிபெண்ணுமில்லை
உறியன்றிகலசமில்லை வுருவன்றிவாய்வுமில்லை
பரியன்றிலோகமில்லை பகர்ந்தவர்ஞானியாமே. ௭௬

ஞானிக்கிமனமேயன்றி நமகின்றவுருவம்பாரார்
தேனுக்குள்ளாச்சித்தார்கள் செகப்பன்றிவென்றும்பாரார்
[illegible]னுக்குள்ளருள்பெற்றார்கள் வூன்றவர்வொன்றைநோக்கார்
வானுக்குள்வெளியைப்பெற்றார்மயகற்றுவாழுவாரே ௭௭

வாழ்பவர்குருபதத்தில்மாய்கையையரிந்திட்டார்கள்
தாழ்பவர்மாய்கைபார்ப்பார் சகத்தினில்மயங்குவார்கள்
ஆழ்பவர்ஞானம்பார்ப்பார் அறிவிலில்நினைவாய்நிற்பார்
மாழ்பவனொன்றுசொல்லி வரையிலேவகுத்திட்டாரே. ௭௮

வகுப்பதுமறப்பதேதோ மறந்ததைநினைந்திட்டாரோ
துறப்பதோருட்சந்தானோ சொல்லுக்குள்காணாதோசொல்
அறப்பெரும்பிழையோஅய்யா அறிவினில்வாசம்பத்தி
யிறப்பதும்பிறப்பதும்போ லிருப்பதுவெளியில்பாரோ ௭௯

வெளியினில்ரேகைஅஞ்சு விதியினில்ரேகைரெண்டு
வொளியினில்ரேகைமூன்று வுருவினிலொன்ரேயாகும்
வளியினில்ரேகையேழு வாக்கினில்ரேகையஞ்சு
களிப்பவர்ரேகைபத்துகடந்தவர்மறந்திட்டாரே. அ0

கடப்பதாரிருப்பதார்சொல்காரணகருமமுண்டோ
அடைப்பதார்துடைப்பதார்சொல்அகாரமோஉகாரந்தானே
கடப்பெரும்புவனமெங்குங்கலந்ததுவொன்றேயன்றி
உடல்பழுதன்றிபோசோவுருப்பத்தார்தமக்குத்தானே. அக

தானொன்றுரெண்டுமில்லாதிருந்ததுதருமமூர்த்தி
வானன்றிவெளியுமன்றி நினவன்றிமறப்புமன்றி
யானன்றியவனுமன்றியனுநினமவட்குள்ளானேம்
காலூன்றிகொண்டசித்தர்காலதுமவளுமானுள். அஉ

காலதுதருவதேதோகண்ணுறப்பார்வையானல்
பாலதுருசிப்புவேரோபடர்கின்றஅண்டம்வேறே
மாலதுபிரமன்வேரோ மனமன்றினினவுவேறே
வூனன்றிவுயிரும்வேரோ வுருப்பெற்றார்வுத்துப்பாரே அ௩

உருவெனவெளிக்குள்வந்தால் வுத்தமஞானந்தோனும்
திருவெனமூலம்பார்த்தல் சித்தியுமவனேயாவான்
மருவியஅகண்டத்துற்று வருகின்றதீபம்நின்ற
வுருவியமுனையில்செல்வோர் உத்தமர்வுகந்துகொள்ளே அ௪

கொள்ளெனப்புருவமத்தி நடுவணையதனைப்பார்த்து
வெள்ளெனப்பருதிசோமன் ரெண்டையுமியல்பாய்சேர்த்தால்
கொள்ளையோமவுனஞ்ஞானங் குருவிதன்னடியின்பாதம்
வெள்ளையாமப்பாசொன்னேன் விரும்பினுல்வெருப்பும்போச்சே ()

வெருச்குமோவிதியுமுண்டோ விமலர்தம்பாதம்நோக்கில்
கறக்குமோஅமுதவாரி கமழுமோகனல்தான்வந்து
முறுக்குமோஅண்டமுட்டி மூளைகளுமுருகிப்போகும்
மிருக்குமேகற்பகால மிவநவனுகுந்தன்மை அ௬

தண்மையாஞ்சத்தியாரு தானத்தார்வாழ்ந்ததாரோ
விண்மயமாகினின்ற விதியுமார்விமலியாரோ
வெண்மயமொன்றுங்காணேன் யென்னுளேயுன்னைக்கண்டேன்
உண்மயமொன்றுங்காணேன் யுன்னுள்ளேயென்னைக்கண்டேன்
தண்மயமானசோதி சச்சிதானந்தமூர்த்தி அ௭

வெண்பா.

மனமாய்கைநீக்கி மதியதனைத்தான்பார்த்துக்
குணமாகச்சீஷன் குறிக்கைய-இனமாய்கை
விட்டுக்குயில்கூவு மின்பமனந்தெளியக்
கட்டுக்கலையோதுங்காண் அஅ

தரு.

மதியேமுன் விதியெட்டுங்கலைமந்திரம்
பதியெட்டுங்கூட்டுஞ்சம்மதியே
அதியேகுருவினருள் நிதிலேபெருகமனந்
துதியேசிவமாகக் கதியேபெருகநினை மதியே அகூ

எந்தையுன்மேலாசைப்பிடித்ததால்
பின்னிருக்கியேசடையினில்தரித்தால் மதியே கூ௰

உந்தையின்பாதத்தில்வீழ்ந்ததால்நீயும்
மூயர்ந்துதணிந்தாயேதென்றலால் மதியே கூக

நானென்றும்நீயென்றுவேறேதான் நிடை
நாதமும்பின்சுழிகூரோதான் மதியே கூ௨

பாரொன்றுமதியென்றுவேரோதானுண்ணப்
பாக்கியம்நான்செய்தபேறேதான் மதியே கூ௩

கதிர்கண்டுசென்றுநீயொளித்தாயேயிராக்
காலத்திலேகண்ணைவிழித்தாயே மதியே கூ௪

கலிப்பா.

குருவாங்குயிற்கூவக்கூர்ந்துமனங்கேட்டுத்
திருவாமதியேயுன் திசைநாலுமேபார்த்துக்
கருவாகுந்தென்றல்தனைக்கட்டிமரித்தேபிடிக்க
உருவாங்கலைபதினாறென்றெனவுஞ்சொல்வானே. கூ௫

வேறு - தரு

தென்றலேநாலையும்
விண்டலையாமல்நீநில்லு தென்றலே
மண்டலம்புகழ்கைலாசகிரியின்மேவுந்
தொண்டரடியார்மனம்நின்றுகுருவாய்வளர் தென்றலே கூ௬

உண்டில்லையென்றுநீபார்த்துக்கோ-வட்டத்
தோமென்றுநாதத்தைக்காத்துக்கோ
கண்டலையாமலேயேத்துக்கோமெத்தக்
காரணமுண்டதைச்சேர்த்துக்கோ தென்றலே கூ௭

அசவையைக்கண்டுநீமுடித்துக்கோ மந்திர
மாமென்றுதாளதனைப்பிடித்துக்கோ-திசை
பத்துவாசியைத்தொடுத்துக்கோ-அது
செயமென்றுஆனைத்தடுத்துககோ தென்றலே ௩௮

எட்டுடனாலையுங்கூட்டிக்கோ-பின்னின்ற
வாதமுடிதனைசூட்டிக்கோ-ஒட்டாது
ஆறொன்றுகேட்டுக்கோ கூட்டி
ஓங்காரவாசலிற்போட்டுக்கோ தென்றலே ௩௯

எங்கெங்கும்நீயாயிருந்தாயே பரத்
தேகவழியில்பிரந்தாயே அங்கங்கு
மூலமுளைந்தாயே சிவ
மானதுயென்னுயிர்கண்டாயே தென்றலே ௪௰

வேறு.

இல்லைவாசகமிறந்ததுமும்மலமெவர்க்குங்
கொல்லுங்கூத்துவனுமெனவறிந்தபின்குறிப்பாய்
நல்லவாசலைத்திரந்துபோயிரண்டையுநவின்று
கல்லுவார்க்கல்லோசிலம்பொலிகாண்டலுங்காணும் ௪௧

காணும்ரோகைகள்வளையஞ்சுகளையுண்டுகாணும்
பூணுந்தேவியும்மனோன்மணியாடியபொருப்பும்
நாணிமூலனும்நானுமேகுளிகையால்நடந்தோம்
ஆணிமேல்கொள்வோர்தெரிசனையாமெனவகுத்தார் ௪௨

அடுத்தபோதினிலவள்மனத்தாயுமேஅடுத்தாள்
கடுத்தகண்டத்திலங்கனேயவளுமேயடுத்தாள்
தொடுத்தபூமலர்வாசியைவூணினன்சுருதி
முடித்தபாதமுமுயல்கன்முதுகிடைமுறித்தேன் ௪௩

மூளித்தபோதினில்மனம்பிரந்ததுவழிமுடிதரிக்க
நளித்தகிண்கிணியிரண்டுமேயொன்றெனக்களித்தேன்
யளுத்தமாகியவடிவெலாம்பிரந்துபோயம்மா
பழுத்தமேனியும்வெள்ளையுங்கண்டதுபயந்தேன் ௪௪

பயந்ததட்டினேன் கக கக வெணவளைபகர்ந்தேன்
நியந்தகொடிபோலரவியெனஅவளுமேநின்றுள்
தொடர்ந்துபோயந்தபாதத்தைநானுமேதொழுதேன்
கயந்தாளத்தை-தக்காட்டென்றேனதுவெனக்கண்டேன் ௪௫

கண்டகண்களுங்குவிந்ததுநினைவுமேகடந்தேன்
அண்டபிண்டமுஞ்செகங்களும்ரூபமாய்க்கண்டேன்
நின்றபோதினில்பெரும்பரையக்கினிநிறைந்து
துண்டமாகியபுவியினில்நெடுவரைதுலங்கி ௫௬

துலங்குகின்றதுவேல்பிலனுனைமீண்டேன்
நலங்குகின்றதோர்பாதத்தில்யான்வந்துஅடைந்தேன்
கலங்குகின்றதுமூலனுமகத்திடையடைந்தான்
அலங்கலோரயனுயிரமாடமெனவகுத்தான். ௫௭

வகுத்தபோதினில்சுருதியும்பரையுமேவரையாய்
திகைத்தமூன்றையுந்தெரிசனைதெரிசித்துத்தேறி
குகுத்தசால்வட்டங்கொம்பினில்நின்றதோர்குறியேன்
மகத்தயோகமுஞ்ஞானவரையெனவகுத்தான் ௫௮

வரைகடந்தது அண்டகோளகமெனும்வகுப்பு
திரைகடந்ததுமனோலயப்பட்டதுதெரியாக
கரைகடந்தது ஆசையைக்கடந்ததுகண்கள்
நுரைகடந்ததுகாயத்தில்பழுத்ததுநுணுக்கம். ௫௯

நுணுக்கம்பூரணமனமன்றிவேறில்லைநுணுக்கம்
கணுக்கண்மூன்றினில்மயக்கமேயாவர்க்குமயக்கம்
நுணுக்கம்நின்னைநீஅவத்தைகள்மூன்றையும்நுணுக்கி
உணுக்குச்சித்திரமாகுவான்போலெனவுவந்து. ௬௦

கலிப்பா.

பெருந்துதவமுடையான்பூங்காவனத்திருக்க
வருந்துங்குயில்மனமுமாமதியுமாருதமுந்
திருந்தவனைபார்த்துச்சதாசிவத்தைத்தேடுகையி
லருந்தவத்துக்காதரவயச்சித்தாய்வந்துதோன்றினளே. ௧௧

வேறு தரு.

ஆயிவந்தாள்சிவயோக மாயிவந்தாள்

ஆயிவந்தாள்புருவத் தசைவையெழுத்துள்ளாடுஞ்
சோதிவேடங்கள்பூண்டு தோதிமிததொந்தோமென்று ஆ

செந்தூரப்பெட்டுமிட்டுச்சிவயோகமணியிட்டு
முந்தூரைவிட்டுவிட்டுமுன்கைமுதாரியிட்டு ஆயி ௧௧

சத்தப்பரிசரூபந்தான்ரசகெந்திகட்டுஞ்
சித்தருஞ்சதாசிவனார்சீமானார்வளர்நாட்டில். ஆயி ௧௧

காலிற்சிலம்புவங்கிக் கதிர்வாளிநாதவிந்து
மேலிற்பணியிலங்க மெஞ்ஞானமேதுலங்க ஆயி கசரு

அத்தரடியாளாஞடி ஆத்தூர்பதியைத்தேடி
சித்தரடிமுடிதேடிச்சிவசிவாவெனப்பாடி ஆயி கசசா

கொச்சகம்.

அண்டர்புகழ்ந்தேற்றுமாதிதுருநன்னாட்டில்
தொண்டர்சதாசிவன்தான்தோத்தம்வரைமீதிற்
பண்டுபரமாசிவரப்பார்த்தானந்தசீஷன்
கண்டுதொழுதுக்கழலிணைகள்போற்றினனே. கசஎ

விருத்தம்.

அப்பனேரத்னனந்தாயறிவுள்ளசீஷாயிப்போ
ஒப்பனேர்முகந்தான்வாடியுருகினதேதோவென்னச்
செப்பமேனகேளாயெங்கள்சதாசிவன்வாழுநாட்டில்
வைப்பனேநான்தான்கொண்ட வருத்தமென்சொல்லுவேனே.

சொல்கிறேன்கேளாயாயிதுரைச்சதாசிவன்தானிப்போ
வெல்கிறேன்விதியையென்றுவீதியிலாடக்கண்டு
புல்கிறேன்நீக்கிப்பாதபுணராஞன்பிழைக்கவென்று
நல்கிறேனடியேனிந்தநாட்டமுற்றிருந்ததன்றே. கககூ

வேறுதரு.

கர்த்தர்சதாசிவத்தையாயியாரே நித்தங்
காணவென்றுதேடினேன்காணுயியாரே க௨0

சித்தமிரங்கவில்லையாயியாரே போதந்
தெரிசிக்கவேணுங்காணுமாயியாரே க௨க

சத்தப்பரிசரூபமாயியாரே ரசந்
தான்கெந்திமீருதுகாணுயியாரே க௨௨

உத்தமர்தானிங்குவந்து ஆயியாரோ
யிதுவுற்பனந்தான்சொல்லுவாரோயாயிமாரே க௨௩

தத்தும்பரியிலேரஆயியாரே மனந்
தானுசைகொண்டதினுலாயியாரே க௨ச

நித்தமுரக்கமில்லையாயியாரே சிவன்
நேசம்லைத்துப்பாசமுற்றேறுயியாரே க௨ரு

சுத்தக்குயில்கள்மன்மாயியாரோ மதி
தொத்துமுயிர்காத்தனையோஆயியாரோ கஉசு
குற்றமென்றும்பாராமலாயியாரோ-சிவ
கோணமதில்வீற்றிருந்தேனுயியாரோ கஉஎ
வித்தகனாகித்தந்தேடியாயியாரோ அன்ன
மீதிரங்காதேயிருந்தேனுயியாரோ கஉஅ
சித்தவர்தானிங்குவந்துஆயியாரோ கற்பந்
தின்னவகைசெப்புவாரோயாயியாரோ கஉகூ
பெற்றவனைப்பிள்ளைதேடவாயியாரோ யிந்தப்
பேயுலகமேசுதுரானுயியாரோ கநூ
கற்றவரைப்பெரியோரை யாயியாரோவீணர்
கண்டேசக்கண்டிருந்தேனுயியாரோ கநக
மெத்தப்பழிப்பதாச்சுஆயியாரோ யினி
மேலுமென்னகாரியமோவாயியாரோ கநஉ
சுத்தர்பரிசுத்தர்களையாயியாரோ-வைது
தூஷணித்தாலேதுசெய்வோமாயியாரோ கநந
மெத்தசிவன்கொடுப்பானுயியாரோ-யெனக்
கருள்தருவாரோசொல்லுமாயியாரோ கநச

விருத்தம்.

சத்தமும்முனையும்பெற்றசதாசிவன்சிசுவேகேளாய்
சித்தமும்நினைத்தபுத்திநிலவரமாகப்பார்த்து
சித்தர்முன்குறத்திசொல்வாள் தீர்க்கமாய்க்குறிதான்பார்த்து
உத்தமர்மலைகளசென்றுவோடினனழைத்துவாரோன் கநரு
அழைத்துநான்வாரோமென்று அன்னைதானோடிச்சென்று
முழைத்திடுமலைகள்தேடி முனிவர்தன்குகைகள்தேடிக்
கலைத்துருவானவெள்ளிக்கமலமாங்கிரியிற்சென்றுந்
தழைத்திடுங்குறத்திதன்னைத்தானவள்கூட்டிவந்தாள் கநசு

அகவல்.

மாமலர்க்குழலாள்மதியணிநுதலாள்
பூமருக்கொழுந்துபொருந்துமேனியாள்
வாழ்மலர்ச்சங்கோமணியணிமார்பினள்
கோமளக்கொங்கையாள்கொடியிடைபிடியது

வாமனப்பொருந்தும்வடிவுள்ளகன்னிக்
காமனுமேகலையவனிடைசேர்ந்துச்
சந்திரவட்டத்தானதுபோல
சிந்துரபொட்டுந்திலதமுமிலங்கச்
சுந்தரத்தழகோசோதிமாமுகமோ
இந்திரச்சிலையோயென்னவேபுருவம்
மந்திரக்கோடோமுன்மலைபோலஸ்தனமோ
தந்திரநடைகள்தானனமயிலோ
சிகமதையுடையாள்சித்திரக்குடையாள்
மகமதொப்புடையாள்மணிச்சிலம்பொலியாள்
சேர்க்கும்நவமணித்திரளாய்ப்பதிக்கும்
நற்குறக்கூடையும்நவமணிப்பிரம்பும்
செங்கையிலேந்திசிவசிவாவெனவே
மங்கைபுதல்வனைவாவென்றழைத்து
முன்னணையாகமுதல்வனைநடத்தி
பின்னணையாயொருபிள்ளையையிடுக்கிப்
பூங்காவனமும்புனலுங்கடந்துப்
பாங்காய்ச்சிவனைப்பலகாய்நினைந்து
அஷ்டமாசித்திகளாடத்துணிந்து
சட்டமாய்க்குருவின்தன்னருள்கொண்டு
அண்டர்புகழுமாத்தூர்தனிலே
சென்றுபுகுந்துசியசதாசிவத்தைப்
பாடியுந்தேடியும்பலபலவாழ்த்தியுங்
கோடித்திருமலைகுறத்திவந்தாளே, ௧௱௭

வேறு தரு.

வஞ்சிவந்தாள்சிவ யோகங்கூற
வஞ்சிவந்தாள்

வஞ்சிவந்தாள்புருவமின்சித்தருளவென்றுக்
கொஞ்சிக்குயில்கள்கூறவஞ்சிக்கவிதைபாட வஞ்சி ௧௱௮

ஒட்டிட்டுமூலமிட்டுவுருவாசிக்குருவிட்டு
எட்டெட்டுக்கலைதொட்டுஏகாந்தப்பொருள்கூரவஞ்சி௧௱௯

யேத்தமதாகசத்திகுருவாசிக்கையில்பத்தித்
தோத்தமதாகமுத்திச்சொல்லுறமுனாகூர வஞ்சி ௧௱௰

அக்குமணிதன்னைப்பூண்டு அருந்தினேமாவையுண்டு
ஒக்குங்குறக்கூனைகொண்டுவொருமித்துவாசிகொண்டு ()
விண்ணிற்கலேகள்நாடிவேதாந்தந்தன்னைப்பாடி
மண்ணித்துருவியோடி-மாமதியாத்தூரைத்தேடி வஞ்சி ()

கலிப்பா.

அண்டர்பதிசென்றுவிரிந்தாடிக்குறம்பாடி
தொண்டர்பணிந்தேத்துமறதோத்துமணிபூண்டு
தண்டமதியாத்தூர்சதாசிவத்தைக்கொண்டாடிக்
கண்டமிதிக்குறத்திசீஷன்கண்ணில்வந்துதோன்றினளே. ()

சிந்துதரு.

உண்மைவருகிருவண்மைபெருகிரு
உண்மையிதுபாரையே மெத்த ஊக்கமாமறிவையே
செம்மைதரும்பொருள்ஞானயோகமினுஞ்
சதாசிவகுருசீஷனே உண்மை கச௩

தேசதேசங்கள்சுத்திவந்தேனிந்தச்
செம்மையெங்கும்நான்காணேன்
வாசனேசமூராரிபோலச்சித்து
வாசமாமினிஅய்யே உண்மை கச௫

வாரவழிதனிற்காடைதானிடம்
வாசிவழிவலமானதும்
தேறமனம்நன்றாய்க்கெருடன்தானிடஞ்
சென்றுபாய்ந்ததுநன்றுகாண உண்மை கச௬

சிங்கமென்றமகரராசியில்வலஞ்
திருவுளஞ்சொல்விவருகிரு
பொங்கமாமினிகற்பகாலங்கள்
பொருந்துமாயிதுபெருகிரு உண்மை கசஎ

ஏமவித்தைகள்கைக்குள்வருஞ்
சித்தீசனுருடசீஷர்கேள்
உண்மைநித்தியந்துதிக்குஞ்சந்தான
நாதவிந்தினேப்பெருகுவாய் உண்மை கசஅ

பக்குவத்தினிலாசான்வந்துனக்குப்
பாலிப்பார்மெத்தப்பவுசு
ஒக்குமொக்குமென்மேலேவள்ளிவந்
துனைக்கிவிருக்கிட்டுக்கொண்டிருக்குரு உண்மை கசகூ

பத்திமுத்தியரிச்சத்தியாமுனது
பங்கில்தெய்வமாகக்காணுறு
புத்திசித்தர்நவகோடிதேவர்பதம்
போற்றுமுனக்கருள்புகலுவார் உண்மை கடுW

கலிப்பா.

சாத்துமுறையாத்தூர்சதாசிவனார்தன்சீஷன்
யேத்துங்குருபதத்திலிச்சைகொண்டுதானிருக்க
பாத்துமலைக்குறத்திப்பண்புளதெலாமுறைத்து
வாய்த்தேனுறையுமணிவாசல்வளஞ்சொல்வானே. கஙக

வாசல்வளத்தரு.

வாசலிதுவாசலிதுசித்தர் வாழுமணிவாசலிது
முற்றுறைக்குமாதிபதி திருமூலருடவாசலிது கடுஉ
சித்துறைக்குங்காலாங்கிஅங்கே சென்றுடும்வாசலிது
போத்துமதிதோர்த்துசிவ போகரிடவாசலிது கடுங
கூத்துமறைதானெளிக்குமெங்கள் கொங்கணர்தன்வாசலிது
ஆதிகைலாசசட்டையானமுனிவர்வாசலிது கடுச
சோதிமறேன்மணிபாதந்தோத்துகின்றவாசலிது
அண்டர்தேவர்களுந்தேடிஆராய்ந்தவாசலிது கடுரு
தொண்டர்நவகோடிசித்தர்ஆயியைதோத்துமணிவாசலிது
வாணிகுடிகாத்திருக்குமாதிவயிரவனார்வாசலிது
ஆணிசுழிகதிர்மறையும் அங்காடும்வாசலிது கடுசு
துத்திபொடுநாகசின்னமைபேசேர்ந்து துவாசலிது
பத்திசங்குசக்கரமுமையேபதித்திருக்கும்வாசலிது கடுஎ
சக்தரிஷிமுனிதேவர்தவம்புரிந்தவாசலிது
சித்தருள்பெற்றமுதஞ்செலித்திவுண்ணும்வாசலிது கடுஅ
முக்கோணவாசலிதுமுத்திதரும்வாசலிது
சட்கோணவாசலிதுசந்தானவாசலிது கடுகூ
தோற்றுமனம்பூரணத்திற்சொக்குமணிவாசலிது
ஏத்துமணிசுந்தரன்தானெனைக்கூட்டும்வாசலிது கசுW
சத்தமுற்றுவூதுகற்றுசதாசிவனார்சீஷர்களை
நித்தமுற்றுவானந்தமாய்நின்றுடும்வாசலிது கசுக
சித்தர்பதஞ்சலிபோற்றுஞ்சிதம்பரத்தின்வாசலிது
அத்தருடன்தேனமுதமுண்டபூரியாவாசலிது கசுஉ

கொச்சகம்.

தாசர்புகழ்ந்தேத்துஞ்சதாசிவனார்தன்னுடைய
வாசல்வளங்கேட்டுமனமகிட்சியாச்சுதம்மே
பேசும்பெருமைபுகழ்பெற்றகுறவஞ்சியுங்கள்
நேசமலைவளந்தார்யெனக்குச்சொல்வாயே. கசுங.

(வசனம்) ஆனால் சொல்லுகிறேன் கேளடா அய்யே நாட்டுக் குறச்சாரி சஞ்சரிக்கும் மலை வெகுவாய்ச் சொல்லக் கேட்டிருப் போம் நாங்களானால் வேதாந்தக்குறச்சாரி எங்கள் மலையுந் தேச முங் குலங்களுஞ் சொல்லுகிறோன் கேளடா ஐயே. கசுச

மலைவளச்சிந்து.

எங்கள்மலைவளங்களினிப்பொங்கமதாய்ச்சொல்வேன்
இசையஸ்தகிரிரத்னமெய்துமுமெம்மலைகாண்
தங்குமணிபூரகத்தில்ரத்னமணிபோலத்
தானழகுபோன்றமலைதம்பிரான்மலைகாண
வங்கமுறுநாகமலைமதிசோமகிரியும்
வளையாறுதலைமுளையில்வந்ததிந்தகாணி
பொங்கமினியாறுமலையெங்களம்மைக்கேதான்
பொருத்தமுடன்சீதனங்கள்கொடுத்ததுகாணேயே. கசுரு

கொடுத்தமலைப்பேறுதனைக்குறிப்பாகக்கேளுங்
கோடுமகாமேருதையகிரியஸ்தகிரிதான்
அடுத்தசித்துருவண்ணுமலைஎங்கள்மலைகாண்
அறுகோடிமுறியன்மலையறிவின்மலையோடு
தொடுத்தமலையீராறும்நாங்கள்சென்றுவருவோம்
தோகைமலையாகமத்தைச்சொல்லயினிக்கேளு
கடுத்தமுறுநாதாந்தமெடுத்தசத்தகன்னி
கருவாகவாழ்ந்திருக்குந்துருவமிதுகாணே, கசுசு

கொச்சகம்.

சத்தம்புகழ்பெரியசதாசிவனார்நன்னாட்டில்
சித்தமுருந்தபசுசெய்யும்நீலிக்குறமகளே
யுத்தமலையுங்கள்தனக்குள்ளதெல்லாம்நீயுரைத்தாய்
யத்தர்மலையுற்றயதிசயத்தைச்சொல்வாயே, கசுஎ

அத்தர்மலையதிசெய்க்குறம்,

சொல்லுகிறேன்எங்கள்மலை யதிசயங்கேளேயே
சொற்பெரியதோகைமலைக் குற்பனமீதெல்லாம்
வெல்லுகிறேன்கொம்மையதி லாயிரத்தெட்டாகும்

மேல்மலைமேலோர்சுனைதான் விரிவாகக்காணும்
நல்லுகிறேனதிலூறு மமுதகங்கைஐயே
நவநாதர்சித்தர்மனம் நாடிவந்துபொசிப்பார்
நல்லுகிறமனம்போகம் சிவமாகுந்தேகம்
மதிவொளியுங்கதிரங்கி வடிவதென்னலாமே. கசுஅ

வடிவாகுமறிவின்மலை மகத்துவத்தைக்கேளு
நாதாந்தம்வேதாந்தம்மருவும்விந்துநாதம்
குடியாகவாழ்ந்திருக்கு மதுகாணும்போதம்
குருபதமுந்திருவுளமுங்கூடியதில்வாழும்
முடிவாகும்பஞ்சகலையென்றசுனையுண்டு
முத்திபெருமுனிவர்சித்தர்மெத்தஅதிலுண்டு
அடிவாகுங்கற்பகத்தின் விருக்ஷமங்கேயுண்டு
ஆனந்தத்தேனுமுண்டுபசவையுண்டுதானே கசுகூ

அசவைமந்திர மோக்ஷகிரியென்றுதித்தகொம்மைக்
கடிவாரந்தனிலமுறி மலையுண்டுகேளாய்
திசவையுருஞ்சங்கநிதி பத்மநிதிசெம்மை
செலுத்துகிறசிவநம மரமுமுண்டுகேளாய்
இசவைநறுகற்பகத்திலொடிங்கினபேருண்டு
ஏகாக்ஷரம்பொய்கைபொனுந்தீர்த்தமதிலுண்டு
விசவையுருவின்பரசக்கிணருமங்கேயுண்டு
வெளியொளியுமதிமேவும்வீடழிந்தமலைகாண் கஎ0

காணுமிந்தமலைக்கடுக்காய்அண்ணமலையென்றும்
கருநீலகிரியென்றுங்கருதுவார்கள்பேரும்
தோணுமங்கேகைலைசுனைச்சுத்தசைதன்னியச்
சுனைநீரில்குளித்தாக்கால்தோணும்மெஞ்ஞானம்
ஊணுமென்றமவுனிகள்தான்ஒருகோடிமலைமே
லுற்றசித்தர்பொற்சிலைபோல்மெத்தவங்கேயுண்டு
ஆணுமில்லைபெண்ணுமில்லையென்றமலைகண்டால்
அடங்குமனமதிசயங்களனேகமுண்டுஐயே, கஎக

அதிகமென்றஅஸ்தகிரிதனிலே மா வுண்டு
ஆடுசுனைபஞ்சநதிஅம்பைநதியுண்டு
மதிகமென்றபுருஷராகமிருகமதிலுண்டு
வாழ்சுரவியாமூலிமருந்செந்தியுண்டு

துதிகமென்றமந்திரசெயமாமூலியுண்டு
தோத்துகருவாழைதும்பைதுர்க்கைமலியுண்டு
புதிகமென்றசந்திரனுஞ்சூரியனுமிடம்போய்
புக்குமிந்தகுவடுதனில்நிற்குமிதுஐயே. களஉ

சயமானவுதயகிரி தனிலேசிவகங்கை
தேருகமலாலயங்கசிலகோடியுண்டு
நயமானமயருபசற்கவுரியுண்டு
நல்லவெள்ளைச்சாரை கல்லாரையதிலுண்டு
பயமானதொன்றுமில்லையப்பதியில்வாழ்ந்தால்
பலபலவாங்குகைதோணுந்திசைநாலுங்காணும்
மயமானயிரவிவிந்துநயமாகவுதித்து
வளர்ந்தோங்குங்கிரியிலுள்ளவளமையிதுவையே. களங

தானென்றவுதயகிரியஸ்தகிரிநடுவே
தருமேருகிரியீசன்தான்வாழுங்கிரிகாண்
வானென்றநவனீதரிஷிகள்பலகோடி
மகிமையுள்ளசிவயோகர்புனிதர்சிலர்கோடி
கோனென்றதேவர்கயிலாசபதிசுனையில்
கோடுசுழியோரிதழ்த்தாமரையதுண்டு
கானென்றகலைக்கியானம்பிறிந்துயசையாமல்
காத்தடிக்குமேல்துரியம்கருதுமலையாமே, களச

ஆமென்றசோமகிரியதிசயத்தைக்கேளு
அதிருபக்குமரிகன்னி மதிசூடிவாழ்வாள்
பூமென்றபாரிசாதப்பூபுஷ்பமாரிசொரியும்
புகழ்பெரியவமுதசுனைக்கொம்மையதிலிரண்டு
தாமென்றவதிற்சொர்க்க பாதாளமுண்டு
தாண்டிவருமுனிவர்குகை சதகோடியுண்டு
நாமென்றுஞ்சாகாதமூலியதிலுண்டு
நாட்டுக்குருவரிகுமரிநாடுமலைதானே. களரு

தானானநாகமலை தன்னிலொருகணவாய்
தாண்டுவோர்க்குமனம்வலுக்குந்தப்பாதுமுப்பாழ்
வானானநாககன்னித்தீர்த்தமஞ்சள்நீர்போல்
வழிந்தொழிகிசுனைகளெல்லாம்தெளிந்தோடிப்பாயும்
தேனானகண்டமலையுண்டகத்தில்நஞ்சு
சிரந்தெடுத்துப்போட்டுவேணாய்பிரந்திடத்தைப்பாரு

வேனுனகொம்மையதிற்பதினாறு தீர்த்தம்
விளைந்துசித்தராடுநடம்புரிந்தசித்தர்மலையே கஎசு

தானவனுயுதிர்க்குமந்திரம் தம்பிரான்மலையில்
தகஞ்சொல்வாய்ச்சுனைமுனிவர்சதகோடியுண்டு
வானுனதேவசிவமங்கைபிடபாகர்
வளர்கூகைபொறியூரமாவிருட்சமுண்டு
தேனவனங்கன்னிசுனைதேவநதியுண்டு
சிலைமதனன்வயிரவன்தன் தீர்த்தமதிலுண்டு
வானவனுங்கதிரொளிபோற் கொம்மைபனிரெண்டில்
வளருமிந்தகிரியிலுள்ளமகிமையிதுவையே. கஎஎ

ஐயமறக்கேளுமிந்த அழகர்மலைதனிலே
அருவியொருஆயிரங்காணுண்டவர்கள்கோடி
துய்யசுனைக்கேள்பதினாயிரந்தானுமுண்டு
சோதியொடுசோமவிருட்சஞ்சாணங்கமரமுண்டு
வெய்யதிருவாளையுண்டுசஞ்சீவியுண்டு
விரிந்தாடும்பாலைகருநெல்லிகொடிவேலி
உய்யசெங்கோட்டைகடுக்காய்பலாமுன்றி
லுதகமொடுகொம்மைபத்திலுத்தவதிசயமே கஎஅ

செயமானமனமுத்திசேருமலைதனிலே
தேவர்முனிவாழ்கும்பொய்கைதீர்த்தமதிலுண்டு
நயமானவேணமுர்தமூலியதிலுண்டு
நவநீதப்பூண்டுசிவசாட்டமதிலுண்டு
பயமானமனந்தேர்ப்பபஞ்சாட்சரமுண்டு
பலபலவாஞ்சிவயோகப்பக்சிலைகளுண்டு
ஐயமென்னரூபதமாங்கிஷபேதிகொம்மை
யாறுதிருவாணிமணமலையினதிசயமே. கஎகூ

மேலானஆனைமலைநாலானகொம்மை
வெட்டுவெளிசெடிமூலமிட்டவனமீது
மேற்காலாறுற்கட்டுதர்க்குஅருசிலையினொச்சி
கருநொச்சிபெருநொச்சி காட்டுநொச்சியுண்டு
சேலானதுதிகைமுனி யிதில்வாழ்வதுண்டு
திரமானமலையிலுள்ளச் சேதியெல்லாஞ்சொன்னேன்
கொல்லானபனிரெண்டு வரையிலுள்ளமகிமை
கூறினேன்குருவருளைக்கொடுக்குமிதுவையே. கஅ0

கலிப்பா.

அஷ்டசதாசிவஞாத்தூர்வனனுட்டில்
இஷ்டமுடன்மலையிலிருக்குமதிசயங்கேள்
திட்டமுடன்கேட்டுத்தெளிவாச்சுதெனமனந்தான்
சிட்டர்பதிநீயறிந்ததேசமதைச்சொல்குறத்தி. ௧௮௧

சிட்டர்பதிக்குறம்.

தண்மைசிவஞானம்பெற்றசற்குருவைப்போற்றி
தவம்புரிந்துயோகக்கலைதாக்குப்ரத்தனங்கேளாய்
உண்மைதருமேருவுக்குவடக்கேநான்சென்றேன்
உத்தமனேயவ்விடத்திலுள்ளகருச்சொல்வேன்
வண்மைதருதேசமதில்வாழுஞ்சித்தர்க்கெல்லாம்
வயதுரொம்பலெக்கமில்லைவன்பனைபோலுயரம்
நன்மையுடன்பொசிப்பவர்க்குசலபானமாகும்
நாதாக்கள்பாதமதைநாடுவர்காணையே. ௧௮௨

தானவனாய்மவுனமூற்றுவாழுஞ்சித்தர்மணிதான்
தப்பாதுசொருபசித்திச்செரிமாத்துப்பாரு
ஆணவன்னமாயிமாத்தெட்டாகுமிதில்வேதை
யரிதரியபூரணத்திலலைந்தாடுவார்கள்
தேனவனமாயிரு வாதிகுருதேசம்
சென்றவர்களுண்டமிர்தநதேவந்தியாவார்
பானவனம்ஞானநிதிபரமசியமெல்லாம்
பார்க்கவென்றால்காயசித்திபண்ணுமடாவையே. ௧௮௩

ஐயமத்தமேருவுக்குக்கீழ்ப்புறத்திற்சென்றேன்
அத்தேசத்துள்ளவர்க்குஐந்நூறுவயது
வெய்யசித்தருயரமதுபனமரத்திற்பாதி
யின்பமணிமாத்தனுதானைஞ்ஞூற்றுயெட்டு
கைகூத்தபூமிக்குமவர்களுகருமேதான்
காலொன்றுந்தட்டாதுகவனத்திற்செல்வார்
தூய்யதிருஅசவையெட்டுமவர்களுக்குமில்லைத்
தோத்தமுடனுலாசச்சேர்ந்தார்காணையே. ௧௮௪

சேர்ந்தவர்கள்பொசிப்பதுதான்செண்பகப்பூவையே
சென்றேனான்மேருவுக்குத்தென்புறத்திலேதான்
வாழ்ந்தவர்கள்வயதவர்க்குநூறுண்டுகேளு
மகிமையுள்ளசிவயோகமணிக்கட்டியேதான்

சேர்ந்தவர்கள்காயசித்திப்பண்ணினால்சிவமாம்
தின்பதென்னபாரிசாதப்புஷ்பமதியுகமாந்
தோய்ந்தகயிலாசபதியண்டபேரண்டம்
தொட்டாடிமீளுவர்காண்திட்டமிதுவையே. கஅரு

தானென்றமேருவுக்குமேற்புரத்திற்சென்றேன்
தன்மனையிற்காலாகுந்தானவர்களுயரம்
வானென்றவயதவர்க்குமூன்னூற்றுஅஞ்சு
வாழுவார்கேசரததேவன்தனையில்மிதியார்
ஆனென்றதவருடனேபேசவேணுமென்றால்
அந்தரத்தினின்றுலேயவர்களுடன்பேச்சு
கானென்றதவர்குளிகையானதுபூரணமே
கருவாகுந்தேசமெல்லாங்கனிமிளகுபொசிப்பே. கஅசு

ஐயென்றஅட்சரத்தில்நாலானதேசம்
அம்மம்மாவாசரணையாண்சொல்லக்கேளு
மெய்யென்றவடபக்கம்பதஞ்சலிதானிற்பார்
மேவுசிவயோகமுனிக்கீழ்ப்புரத்தில்நிற்பார்
செய்யென்றமூலகுருதென்புரத்தில்நிற்பார்
செயமேற்குவியாக்கிரமர்தெளிந்தங்கேநிற்பார்
கொய்யென்றதேசமிந்நாலுக்குள்ளான
குருநெறியுமவர்கள்செய்யுங்குறியிதுகாணேயே கஅஎ

கலிப்பா.

வேதம்பொருந்துகுறமெல்லியரோநால்தேசம்
நீதமறிந்துநீயெனக்குச்சொன்னதினால்
பாதமறிந்தேன்பரந்தமனந்தெளிந்தேன்
நாதமுடன்விந்துமணிநாட்டுவளஞ்சொல்வாயே. கஅஅ

பத்திசிவயோகவித்தைப்பார்க்கின்றசீஷானான்
சுத்திவந்ததேசநெறிசொன்னேனறிந்தமட்டும்
சத்திசதாசிவத்தைத்தான்வணங்கிநாட்டுவளம்
எத்திசையுங்கொண்டாடவியம்புகிறேன்கேளடையே. ()

நாட்டுவளக்குறம்.

அஞ்சுமலைபிஞ்சுமணிவஞ்சிகுருநாடு
ஆறுமெதருமூன்றுவருப்பாகுமெங்களுடு

யஞ்சுகலைநெஞ்சுதனில்மிஞ்சிவளர்நாடு
பலகாலுஞ்சிவயோகம்பார்க்குமெங்கணாடு
கொஞ்சுகரிபரிதேரு மிஞ்சிவளர்நாடு
கூடுசுழிபாறுகும்பிக்குளமுள்ளநாடு
தஞ்சமென்றேயடைந்தவரைத்தற்காக்குநாடு
தாணுவனுய்வீற்றிருந்ததகமையுள்ளநாடு ௪௯௰

திங்களுமும்மாரிபெய்யுமெங்களுடநாடு
தேவர்முனிரிஷிதபசுசெய்யுமெங்கணாடு
பங்கமில்லையொருநாளுந்தங்கம்விளைநாடு
பரமகுருபதம்போற்றிப்பணியுமெங்கணாடு
இங்கமுடனுனையுமேதங்கிவளர்நாடு
சீறுபுலிபசுக்களுடன்திரியுமெங்கணாடு
பொங்கமுடன்மாணுகம்புகழ்சக்கிரவாளம்
புள்ளுடனேகூடியிரைபொசிக்குமெங்கணாடு ௪௯௧

ஆராய்ந்துயிரவிமதிக்கப்பாலேசென்று
அடங்காதபூரணத்திலலைந்தாடிநின்று
பாராய்ந்துமூலகுருபதம்போற்றும்நாடு
பரமரகசியவேதம்பார்க்குமெங்கள்நாடு
சீராய்ந்துகொண்டரிக்கால்சேர்மூலவழியிற்
சென்றேறடியாடுநிறைக்கொண்டாருநாடு
ஊணைந்துமென்றுலுமீணைந்துகாவல்
ஓங்காரவாசல்கண்டபாங்கானநாடே. ௪௯௨

அச்சமில்லாமச்சமுனிமெச்சிவளர்நாடு
ஆத்தூரிலீசர்பதம்போற்றிவளர்நாடு
பட்சமுடன்பருவரசமிச்சமுள்ளநாடு
பாங்கானபோகரிடபதம்போற்றும்நாடு
உச்சமொடுதற்சமயமச்சவளநாடு
உருக்கொண்டுகொங்கணர்தானிருக்கின்றநாடு
வச்சிலையுச்சமுருபட்சமுள்ளநாடு
மன்னுசதாசிவகுருவைவாழ்த்துமெங்கணாடே ௪௯௩

மருவுத்துகண்டமயேஸ்வரனொடுருத்திரன்
மாலயனைப்போற்றிவரமகிமையுள்ளநாடு
குருபுத்தியாகவேவேதாந்தம்பார்த்துக்
கோடுசுழிகணபதியைக்கொண்டாடும்நாடு

உருவுற்றமதியமூர்தமுண்டுகளித்தோங்கி
யுடல்சித்தியாகவருமுண்மையுள்ளநாடு
கருவுற்றகற்பகத்தருவானநாடு
காலனணுகாதபதிகாணுமெங்களுடே. கக

கொச்சகம்.

ரஞ்சிதமேமிஞ்சுகலைநாதாக்கள்மெச்சுகின்ற
வஞ்சியரோநாட்டின்வளங்கேட்டியான்மகிழ்ந்தேன்
தஞ்சுருபராதிசதாசிவத்தைக்கொண்டாடும்
கொஞ்சுகிளிமொழியேயுன்குலவளங்களசொல்வாயே ககரு

குலவளத்தரு.

சாத்துமுறைபார்த்துவெளிசேத்தறிவினாலே
சதாசிவத்தைப்போற்றிரத்னுண்மையதுகேளாய்
பேற்றுமுறையெங்கள்குலமேமுவகுப்புண்டு
இதுவேவழிலெங்கள்குலமேற்றமுள்ளசாரி
தோற்றுமுறையறிவுதங்குஞ்சுக்கிலக்குறச்சாரி
துலங்குகிணைஎங்களுக்கதிலங்கமணிமூலம்
பார்த்துமுணமூன்றுகண்டஞ்சேர்த்தகுறமெழிலப்
பட்சமுடனெங்கள்குலமிச்சங்காணேயே. ககசு

பொய்யுரைகளொன்றனும்பொருந்தாதசாதி
புருமையப்பதஞ்சலியைப்போற்றுமெங்கள்சாரி
கையானைத்தகரைதனைக்கறுப்பேற்றுஞ்சாரி
காரணமாயஷ்டதிசைக்கண்டதெங்கள்சாரி
மெய்யானசொருபமணிவிளைவிக்குஞ்சாரி
விஸ்வமென்றகுருவடிவைவேண்டியதோர்சாரி
வையமதில்வாதமுறைமகிழ்ந்துக்கொண்டசாரி
வண்மையுள்ளஅஷ்டாங்கமணிக்குகந்ததையே, ககஎ

எங்களிடகுலத்திலென்றுமிணங்குவர்க்குநன்மை
இருளகற்றியருள்கொடுக்குமேற்றமுள்ளசாரி
தங்கள்குலமிங்கையில்லையெங்கேயுண்டுயென்றல்
சமயமென்றமாடதென்றுசாத்துமெங்கள்சாரி
பொங்கமுடனஞ்சதென்றவஞ்சகத்தைநீக்கி
போக்குவரகத்திடதில்போதமுள்ளசாரி
சங்கமுடன்விகடித்துகணிகையில்லையென்றும்
சார்ந்தோராயாதரிக்குந்தகமையுள்ளதுமே. ககஅ

ஆடவருக்கிணங்காதபெண்களுக்குமந்த்ரம்
அரகராமோகனத்தையருளுமெங்கள்சாரி
கேட்டவர்கள்பெண்மேலேமோகமருவுற்ருல்
சிவாசிவாவென்றுசொல்லிதிலர்தமிடுஞ்சாரி
காடுமலேதேடிநிதம்மோடியலேவோரை
கைப்பிடித்துகற்பமுரைகாட்டுவங்காணேயே, ௧௯௯

குறம்பாடிதேசமெங்குங்கூடைபொத்திவருவோம்
கூலியதுமுன்னுழிகுறைந்தாக்கால்பிரிவோம்
சரம்பாடிலோகமதில் நின்றமதியூரல்
தயவாகப்பாலகர்க்குத்தானீந்து திரிவோம்
சிகம்பாட அஷ்டதிசைலோகாதிலோகம்
செழித்துண்ணவல்லாரைத் தீனியினல்வருவோம்
உரம்பாடிகௌணர்சித்தர்க்குள்ளகுறிசொல்வோம்
உண்மையெங்கள்குறச்சாரித்தண்மையிதுவையே. ௨௰

ஐயையுடல்பொய்யையிதுமெய்யையெனவெண்ணி
அறிவாளர்க்காயசித்திக்கழகாகப்பண்ணி
துப்பபணிக்கொழுந்ததனில்பய்பநருந்தண்ணி
துயராகநின்றவிதம்யகாரமலரினுன்னி
செய்யமனமெய்யறிவில்சிதரூமல்வன்னி
யெந்தயெட்டில்நாலேயொக்கத்திரமாகப்பண்ணி
உய்பவென்றுமெய்யவரைஐயமறசண்ணி
உயர்வாகவாழ்ந்திருப்போமிறவாதமலேயே, ௨௰௧

சுக்கிலகுறவங்கிஷத்தில்மிக்ககுலஞ்செப்போம்
சூழலகில்சில்லொலியைவாழலகில்தப்போம்
மிக்ககுலமாந்தைகூகைதவளேபோல்கத்தி
மீதுலகில்திரிந்தாக்கால்வாதுடனேஒப்போம்
அக்கிகுலபுத்திரரைஒக்கஅகம்வைப்போம்
அகமையெங்கள்குறச்சாரிபெருமையிருவையே, ௨௰௨

பாரக்குறவர்பொசிப்பதென்னபண்புடனேசொல்வேன்
பால்கனியோடமுதுவகை பலகாரந்தின்போம்
நீர்க்கூரமாஞ்சுணங்கன்சோதியொடுரோமம்
நிட்சயமாய்ப்பால்கரந்துமிச்சமுடன்பொசிப்போம்
சாருகிறசீவஜெந்துவழுவகையதனில்
தவரவொன்றுமற்றதெல்லாருமனம்பொசிக்கலுப்போம்

தாருவுருஆயிரந்தாணிருபதுடனென்று
தாக்குமறு நூறுகலைதான்பொசிப்போமையே. உ௱௩

கொச்சகம்.

சாதிகுலவளங்கள் தப்பாமலேயுரைத்தாய்
ஆதிதனிலுன்குலந்தானதிகமெனக்கண்டேனன்
சோதியாய்முன்னோர்க்குச்சொன்னகுறியதனில
பேதியாதேபலிநதப்பிரபலஞ்சொல்வாய்நற்றீ, உ௱௪

என்றுசொல்லுமுன்னேயிருந்தகுறமகளும்
நன்றெனவேதான்மகிழ்ந்துநாயகனைப்போற்றிசெய்து
ஒன்றுதவிராமலுரைத்தக்குறியதெல்லாம்
மன்றுலகில்சீஷருக்குவாய்திறந்துசொல்வாளே. உ௱௫

சிவயோத்திரவுகோல்

விருத்தம்.

மூலமேமேல்கீழாகி முடிநடுமுப்பாழாகி
ஏலவேமூலமாகி யிருந்ததுஜோதியாகுஞ்
சீலமாமுச்சிமீதே திருவடிநடனமாகும்
மூலமாஞ்சோதியாடி முடிந்திடத்தானேமுத்தி. உ௱௬

முத்தியீதெனல்மட்டுவிருத்தம்.

பதிபசுபாசமான பாவகமுப்பாழாகும்
பதிபசுபாசமான பாவகமுத்தியாகும்
பதிபசுபாசமான பாவகம்மூவருருகும்
பதிபசுபாசமூன்று பார்பரத்தடக்கந்தானே. உ௱௭

திருமந்திரத்திரவுகோல்-பூபாளம்-துரு.

திரவுகோலீதையனே-சிவயோக
திரவுகோலீதையனே

பாசஞ்சிரந்தப் பதியுடன் மூன்றையும்
வாசமதாக வழுத்தவுங் கேளுங்கள்
நேசமாம்பதியினில் நின்றவருள்சிவம்
தேசமானபசு சீவனு மாருமே. ... ...திரவுகோ

ஆமெனப்பாசமடங்கியதேகமாய்
தாமேவளர்ந்தசமர்த்ததைகேளுமே

சோமநணிந்தசுந்தரனருளினால்
நாமவனானதோர்நன்மையையறியவுங்... ......திரவுகோ

சொல்லுவேனந்தச்சோதிபதிதன்னில்
நல்லுரவாகிநயம்படநின்றாக்கால்
உள்ளும்புரமுமொடுங்கும்பசுபாசந்
தெள்ளிமைகண்டுதெரிவதுவுண்மையே ......திரவுகோ

உண்மையாம்பசுபாசமிரண்டுடன்
நன்மையதாகநாடும்பதிதன்னில்
தண்மைபசுவும்பாசந்தனைக்காணும்
வண்மையாம்பாசபசுவினையறியவும்... ... ...திரவுகோ

அறியாமற்பாசமறியவேவேண்டிடில்
நெறியானஆசான்நேர்மையைகண்டிடும்
குறியாயவர்பதங்குணமுடன்வேண்டிடில்
பரியானபாசம்பசுதனையறியுமே ... ... திரவுகோ

ஆமெனப்பாசம்பசுதனையறிந்தபின்
தாமேநற்பசுதல்லவனைக்காணுமாய்
நாமென்றவனையேநாடியேகாணிடில்
ஓமென்றசித்துமொருகோடியாடுமே. ... ... திரவுகோ

சித்திகளானதோர்தேகமுயிரிரண்டை
பத்தியேகாணப்பதவிகள்கண்டாக்கால்
முத்தியுமில்லையேமோட்சமுமில்லையே
சத்தியுமில்லைதான் தன்மையுமில்லையே ... ...திரவுகோ

தன்மயமானதருவஞ்செழுத்தினில்
உண்மைகள்தன்னையுணாக்கவுங்கேளுமே
நன்மைஅகாரம்நடுவெனத்தோன்றியே
உண்மைஎகாரமுணாந்திடுமெண்டமேல் ... ... திரவுகோ

அண்டத்திலேவிந்திலேஓங்காரமாய்க்
கண்டத்துலேநின்றகருணையறிந்தபின்
பிண்டத்தில்மூன்றும்பெருமையதாகவே
நின்றுற்றஅஞ்சுமேநேரெழுத்தாகுமே ... ...திரவுகோ

ஆமேஅகாரமாயமர்ந்ததுசிவமாக
தாமேஉகாரந்தான் தன்னுயிராகிடும்
ஓமேஓங்காரவுடலெழுத்தாகுமாம்
நாமேவகுத்துநலமதுணாத்தோமே... ... ... திரவுகோ

உரைத்ததோர்பாதங்களுண்மைவெளிப்பட
நிரைத்தகருவினில்நிருணயஞ்சொல்லுவேன்
மரைத்தரோசகமலரினில்பூரகம்
அரைத்ததுகும்பகமமர்ந்ததுகாலதாம்... ... திரவுகோ

காலானததுவாறுகருவானமூலமாய்
மேலானவன்னியுமெய்யானதீபமாம்
பாலானவப்புவும்பதிவானபூரணம்
சேலானபோதகஞ்சிவயோகமாகுமே திரவுகோ

சிவயோகியாகவுந்தீபச்சுடரொளித்
தவமாகத்தானிருந்துதன்னிலைகண்டாக்கால்
நவமாஞ்சிகாரம்நடுவானவீடதாம்
அவமானமில்லாவனுக்கிரகம்பாரையே திரவுகோவி

பாரோநீவாசியைப்பஞ்சாக்ஷரநிலைக்க
காரோயன்னிலைதன்னைகடைக்கண்ணுனியினாலே
சேரோபரப்பிரமஞ்சிவபதந்தன்னிலே
கூரோவங்சிங்கென்றகுண்டலிதண்மையே திரவுகோ

தண்மையதானசதுர்கிரிதன்னிலே
உண்மையாய்ச்சென்றுவுயர்ந்தமேல்வீட்டினில்
நன்மையாமந்தநடுவாங்குகைதன்னில்
ஜின்மயமானதோரீசனைக்கண்டிடே திரவுகோ

கண்டேநகத்திற்கருணைதரித்திட
விண்டேனகந்தனைவெகுளியைபோலவே
கொண்டேன்குருவருள்குணமாய்மனந்தன்னில்
நின்றவோரெழுத்தையும்நினைவையுஞ்சொன்னதால் திரவு

சொன்னார்கருவுஞ்சோடசமுழுமையுங்
கண்ணெதிரானதோர்காரணமுஞ்சொல்லி
முன்னோர்கள்செய்தமுறைமைகளுஞ்சொல்லி
விண்ணுளுமென்றுவிதித்துரைசெய்ததோர் ... திரவுகோ

உரைத்தார்வயித்தியம்உண்மையாம்வாதங்கள்
நிரைத்தார்வசியங்கள்நேர்மையாமஞ்சனம்
மரைப்புடன்சர்க்குருவைப்புமுறைகளும்
வரத்துடனேவர்லைமவுனத்தைவெளிவுரக் ... திரவுகோ

வாலைதன்பூசையைவழுத்தவுங்கேளுங்கள்
காலமேநீங்களுங்கால்முகஞ்சுத்தியாய்
ஞானமாய்த்திருநீறும்நயமுடன்பூசியே
சீலமாய்நீங்களுஞ்செபமதுஞ்செய்யவே ....திரவுகோ

ஜெபமதுசெய்துமேசிவமானவிந்துவைத்
தவமதுவாகவேதன்னருள்போனறிட
நவமதுவாகவும்லாலியென்றேறிட
பவமதுதீரவும்பார்த்திரம்வேண்டிடே............திரவுகோ

பாத்திரம்வேண்டியேபரமாம்வெளிதன்னில்
நேத்திரந்தானுகிநின்னருள்கொண்டிட
தோத்திரம்பண்ணியேசுந்தரியாள்பூசை
மாத்திரைப்போதினில்வருகவும்வாலையே ....திரவுகோ

வாலையைக்கண்டுவணங்கிடுமாந்தர்கள
காலையுமாலையுங்கருத்துரவாகினுல்
ஆலயமாகுமவர்வுருவங்களுந்
தாழுவதொன்றில்லைதவமதுவாகவும்............ திரவுகோ

தவமதுசெய்யவுஞ்சாற்றுவோங்கேளுமே
உவமானமில்லையேஓங்காரவட்டத்துள்
சிவமானவிந்துவைச்சிம்மென்றுபூசிக்க
நவமாந்திரேகமுநற்சிவயோகமாங்... ... திரவுகோ

யோகநிலமையுருஞ்சிவசத்தியாம்
ஆகமமாகயறிந்துமேபூசித்தால
தேகஞ்சிவமாகிசிவமாஞ்சிவயோகம்
பாகமதாய்நின்றுபணிவதுசித்தியே............திரவுகோ

நாதவிந்துயின்னதென்றுயறிக.

விருத்தம்.

விநதென்றுநாதமென்றுமெய்தனிற்பிரித்துகாட்டி
வந்தென்றுயென்னையாண்டவாலையாங்குரத்துபாதந்
தந்தென்றுநாயேன்றன்னைச்சர்க்குருவென்னைக்காத்த
மூந்தென்றுதந்தைதாயாய்முடிந்ததோர்விந்தைகாணே.

தரு.

காணுமொடையே நாதமும்விந்தினே
காணுமொடையே

சத்துருமித்துரு தன்னையறிந்துமே
புத்தியுடனே பொருந்தஅகத்திடு
அத்தநருளா லகற்றுவரொன்றல்லால்
மற்றதுமனதுற வளருஞ்சாரணையிதே ....காணு

சாரணைதீர்த்திடுந் தாக்குமனோன்மணி
காரணமாகக கருத்திலடங்கிடுந்
தாரணமான தனுவும்பிலத்திடும்
பூரணவாசியும் புத்தியில்செல்லுமே...... ...... காணு

புத்தியில்வாசிப் புகுந்துரவாகினுல்
நெற்றிக்கண்ணின்று நேரோதுலங்கிடும்
நத்தும்புருவ நடுவின்புடைத்தீயில்
உய்த்துநீபாரு வொளிகொண்டதீபமே... ......காணு

தீபந்துலங்குந் திரமதுசொல்லுவோம்
பாபமிகுந்த பருபுளியெண்ணையும்
கோபமிகுத்தக் கொடும்பாக்கிலைசுன்னஞ்
சாபம்விளைக்குந் தனிமீனிறைச்சியே காணு

இரச்சிமுதலா யிவைகளகற்றிநீ
நிறைச்செந்தமுது நேருடன்கொண்டிடும்
உறைச்சிதுகற்ப முண்மையாம்பூரணம்
அறைத்திதுபாரு ஆனந்தபோதமே காணு

போதமதாய்நின்ற பூரணந்தன்னையே
நீதமாய்க்கண்டு நின்மயம்போற்றினுல்
ரோதமடிமுடிப் பத்தியதீபமுஞ்
பாதாதிமயமெனத் தூண்டியநாதமே காணு

நாதமுவிந்துவும் நயமாயறிந்துநீ
நீதமாயந்த நிலையில்நில்வாசியை
போதம்வராமல் பிணைத்துயிருத்திறுல்
பூதமொடிங்கிப் பொருந்துஞ்சுழியிலே காணு

சுழியினில்வாசி சுழன்றுருகாமலே
வழிதுறைகண்டு வாசியையேற்றிடு
அழிபடுந்தேக மாதிநிலைத்திடும்
முழிநடுசிக்கென முன்னிலைபின்னே காணு

பின்னிலைப்பட்டது பெரிகியபூரணம்
தன்னிலையதுவெனச் சார்ந்துகுளித்திடு

வன்னியும்வாசியும் வளருங்குகையது
சென்னியின்பாதந் தெட்சணமாகுமே காணு

ஆகுநல்தெட்சணம் அகமதிலீசனும்
வாகுடாரிவதும் வளருநற்றீபமாய்
போகம்பெரிகிப் பூரணகெங்கையாம்
ஏகமாயெங்கு மிருந்ததைக்கண்டிடே காணு

கண்டுபிடித்துக் கனலையெறித்திடு
அண்டியேஆவி யதலுள்ளடங்கிடும்
மண்டியவாசியைமதியுடனேசேர்த்து
நின்றரவியிடம் நேர்ந்ததுவுண்மையே காணு

உண்மையிப்படியென் றுகந்துநீவாசியைத்
தண்மையிதனறு சாரந்துசெலிதனால்
சின்மயமாகி சிரக்குஞ்சிவயோகம்
நன்மையிதென்றுமே நாட்டங்களகண்டிடே காணு

நாட்டங்கண்கூசும் நன்றாயுருட்டிமேல்
ஏத்திடுவாசியேகாந்தபோதமாம்
வாட்டங்களில்லை மனையுந்திரப்படும்
தேட்டங்களென்ன சிவயோகஞ்சித்தியே காணு

சிந்தைபஞ்சாட்சரந் தெவிட்டசெபித்திடு
அந்தியுஞ்சந்தியும் அந்தநிலையில்நில்
சொந்தமாய்மூலச் சுடரதெழும்பியே
புந்தியில்நின்றது பூரணமாகுமே காணு

பூரணதீட்சைப் பொருந்துமின்னூலினில்
பூரணமென்ற புதுமையறிநதிலார்
பூரணமானபுதுமையறிந்தவர்
பூரணகெங்கையைபோதிப்பார்கண்டிடே காணு

கண்டதருபத்துநாலுசரக்குக்குங்
கொண்டிடசெயநீர்குருமுறையாகுமாம்
நின்றிடும்பூவினில்நேர்வீரசாரமுஞ்
சென்றிடப்பொடித்துநீசேருபிங்கனிலே காணு

பிங்கானிலிட்டுமேபேணிப்பனியினிலவை
பாங்கானசெயநீரும்பருகிப்பெருகிடுங்காண்
தூங்காமலேநின்றதுருதியத்தைவாங்கிடு
சாங்கமாய்குப்பியில்சாதித்துரொப்பிடே காணு

வளமதில்சரக்கதை வாட்டிதுவைத்திடும்
சலமதில்நலமதாய் சேரவேகட்டிடும்
நலமுடன்கட்டின நல்லசரக்கினில்
பலநதிலுண்டுகொண் பக்குவங்கண்டிடே காணு

கண்டிடக்கேளுமே கதித்தயெழுகுநீர்
உண்டிடும்பூவும் முடன்சாரபச்சையும்
விண்டடும்பூரமும் விதிக்கவொன்ருகவே
சென்றிடக்கூட்டியே செயநீர்விட்டாட்டிடே காணு

ஆட்டியெடுத்தே யகண்டபீங்கானில்லை
நாட்டும்பனியினில் நல்லசிவமாகும்
ஊட்டுக்கல்குப்பிபி லுடன்வீரந்தாக்கிடு
தேட்டுடன்நீருஞ் சிவந்திடும்பாருமே காணு

பாருஞ்செயநீரில் பட்டச்சரக்குகள்
நேருடனூட்டவும் நிலைத்தமெழுகதாம்
சீருள்ளமெழுகதில் சித்துவளைந்திடும்
காருநல்லோகங்கள் கதிக்கப்பழுக்குமே காணு

பழுக்கும்வகைதன்னைப் பகரவுங்கேளுங்கள்
அழுக்குமனந்தன்னை யறுக்குஅகற்றிடும்
துழுக்கும்பிரவித் தூரைக்களைந்திடுஞ்
செபிக்குமுள்மூலஞ் சிவயோகஞ்சென்றிடை காணு

சென்றிடும்போதல்லோ சேரச்சிவமயம்
கண்டிடும்போது கல்மணல்யேமமாம்
விண்டிடும்வார்த்தை விளங்கியமந்திரம்
நின்றிடுங்கற்பமாம் நேர்தனைக்கேட்டிடே காணு

கற்பம்.

நேரிசைவெண்பா.

அறியாதவர்களுக்கே யானுலுங்காயகற்பங்
குறியால்கருவுதித்தக் கூரதனல்—நெறியாலே
வாலையெனக்கேயுரைத்த வாய்த்தகற்பத்திலையை
சாலவெல்லார்க்குஞ்சொல் லிச்சை. சாக

கற்பமுறை-தரு.

காயகற்பமுறைசெய்குவாய்ச்—சிவயோக
காயகற்பமுறைசெய்குவாய்

காயாதிகற்பங் கருவொன்றுனாக்கவே
மாயாதிமூலமும் வளருமுள்மூலமும்
ஓயாதசத்தி யொளிர்கொண்டமூலமுஞ்
சாயாமல்மூன்றுந் தன்னுக்குள்பார்த்திடே காயக

பார்த்திடும்ரவிமதிப் பகருஞ்சுடருடன்
சேர்த்திடுமொன்றாய்த் திரமானகல்வத்தில்
நீர்த்திடும்நாதநீர் வளங்கொண்டனாத்ததை
பேர்த்துவழித்துப் பொருந்தத்திரட்டுமே காயக

திரட்டிரவிதனில் சீராயுலர்ந்தபின்
உருட்டும்வட்டோட்டி லொடிக்கிமண்சீலைசெய்
சுருட்டிரவிதனில் சுண்டியுலர்ந்தபின்
மருட்டியமாய்கையை வணங்கிப்புடமிடே காயக

வணங்கிப்புடமது வைத்திடுங்குக்கிடம்
இணங்கிமும்மூலமு மிறிகிமலர்ந்திடும்
வணங்கியெடுத்து வடிவானசெப்பினில்
இணங்கியதனை யியல்பாய்பொசித்திடே காயக

பொசித்திடும்பணவிடை பொருந்துமதுவினில்
வசித்திடும் வாதமும் வளாயபித்தமும்
நசித்துநடுங்கியே நமனும்விலகிடும்
பசித்திடும்பூரண பற்பத்தின்தண்மையே காயக

தண்மைபொருந்துந் தனுவானதேகத்தில்
உண்மைரசவர்க்க மூட்டுமுருதியால்
தண்மையாய்நின்றுநீ நாடுசுருபத்தில்
புன்மையுடலைப் பொருந்தியறிந்திடே காயக

அறிந்தமனதினு லாதிதிரப்படும்
அறிந்தமனதினு லந்தந்திரப்படும்
அறிந்தமனந்தனை அன்புடன்பொருந்தினால்
விரிந்திடும்வாசி விசையிலொடுங்குமே காயக

ஒடுங்கியதேக முறுதிதிடப்பட
அடங்கியபற்ப மறிந்துவுணர்ந்திடும்
துடங்கியசாரைச் சுன்னமருந்தினால்
மடங்கியதேக மசதிவனுக்குமே காயக

திண்ணமாய்மண்டலஞ் செலுத்திடுஞ்சாரையை
உண்ணபயந்து ரொடிங்கிபிராதேநீ

வின்னங்களில்லை விரசுகொடுததிடும்
அண்ணமெலனக்கு மருளின்வாரிதே காயக

வார்வொடியுப்பு வளர்க்குமிங்காயததை
காரிருமண்டலங் கசிந்துவுணர்ந்திட
சிர்சதைமாங்கிஷந் திரமாய்வலுத்திடும்
பார்நீர்பனியுப்பு பந்தயாதிருக்குமே காயக

இருக்குமேதேக மெந்தநாளாகிலும்
உரைக்குமேவாசியு முண்மைதிரப்படும்
பறக்குமேநரைதிரை பாரின்பசனையால்
சிறக்குமேதீபஞ் சிவாநந்திமூலமே காயக

கொச்சகக்கலிப்பா.

வாழ்வாய்குருபதத்தில் வாலையருள்பெற்றுநன்றாய்
வாழ்வாய்சதாசிவன்போல் வையகததிலென்றாளும்
வாழ்வாய்பதியாறும் வைத்துமனோன்மணிநாட்டில்
வாழ்வார்காரணீபூமி வளர்மதிகாணுள்ளமட்டும்

வேறு.

உருவாகிவெளியாகி யுணர்வாகினின்றாய்
கருவாகிமதமாகி அயலாகிவொன்றாயய
தருவாகிநிணமாகி தானாகியியனாய்
வுருவாகியிருளாகி மருவாகிசிங்கே- உ௱௬

சிங்கென்றுவூதப்பெற்றார் சிவன்றன்னைதெரியப்பெற்றார்
வங்கென்றுவாங்கப்பெற்றார் வாயுவின்வடிவங்கண்டார்
அங்கென்றுஅணைக்கப்பெற்றார் அரசனைஅறியப்பெற்றார்
சங்கென்றுவுணறப்பெற்றார்தங்களதம்நிலமைபெற்றார். உ௱௭

உங்கென்றுவூதப்பெற்றார் வுந்தியிலொளியைப்பெற்றார்
அங்கென்றுஅழைக்கப்பெற்று அறிவுகண்டதுகண்டென்பார்
சிங்கென்றுயிடமும்பெற்றார் தேவனைத்திரியப்பெற்றார்
கங்கென்றுவடிவைப்பெற்று கங்கையைக்கண்ணாலகண்டார் உ௱அ

மூலகாரணத்தைப்பெற்றார் முச்சந்தியிடத்தைப்பெற்றார்
வாலகாரணத்தைக்கண்டார் வடிவொத்தநிலையைக்கண்டார்
காலகாரணத்தைப்பெற்றார் காலனையுதையப்பெற்றார்
பாலனும்பருவுபாத்தார் பதாம்புயமானார்பாரே. உ௱௬

பார்க்கின்றதெய்வம்வேரோ பதைக்கின்றசத்திவேரோ
கார்க்கின்றதுன்னையல்லால் காவலன்வேறுமுண்டோ
ஆர்க்கின்றசத்திநீயே அல்லதுவேருமுண்டோ
போக்குண்டோவருத்துமுண்டோ புண்ணியபாவத்தாரே, உ௱ய

முன்னோர்க்குசொன்ன குறி-தரு.

மச்சமுனிக் குச்சிதமாமெச்ச வொருகுறிதான்
வரமாகவிளம்பினதால் பரமனு லீந்தார்
பச்சமுள்ளபோகருக்கு மிச்சமொருகுறிதான்
பண்புடனேசெப்பினதா லெழுபதுநூறீய்ந்தார்.
உச்சமுடன்சட்டைமுனிக் கொருகுறிநான்சொன்னேன்
உற்பனமாய்க்கற்பமுறை யற்புதநூறீய்ந்தார்
தற்சொருபகொங்கணருக் கிச்சையுடன்குறிகள்
தான்சொன்னதால்வாதமதனேகங்கண்டேனையே உாயீ ௯

திருமூலநாயனுற்கு அனுகூலமாக
திதறிக்கச்சொன்னகுறி யுத்திக்குள்கண்டு
கருமூலமானமன மொன்றியேநின்றால்
காரணமாமிதுவென்று மாரணமாய்விண்டார்
குருமூலமான கோரக்கருக்கன்று
கூசாமற்குறிசொன்னேன் கொப்பொருஜோடீந்தார்
பெருமூலமாகியதோர் தேவரிஷிக்கெல்லாம்
பெருமைசிவயோகக்குறி பேசினர்காணையே. உாயீ ௰

இடைக்காடன்தன்னிலத்தில் நவக்கிரகஞ்சிக்க
யிருக்குதெனவுரைத்தேனுன் மருக்குழல்குச்சீந்தார்
விடைக்காடன்கவுதமர்க்கு அகலிவந்துசேர
வேளையிருக்குதென்றே நந்திகாளையெனக்கீந்தார்
சடைக்காடன்பராசருக்கு புத்திரன்வருமென்று
சாத்தினதால்டியாட்கு யேத்ததெல்லாமீந்தார்
சடைக்காடன்வாசவன்தான் காரணரைக்காண
காணுதெனவுரைத்தேனுன் தோணுகுறிஜயே. உாயீ ௧௧

சித்தாதிசித்தருக்கு திசைதீட்சைமார்க்கம்
செயுமென்றுசொன்னகுறி நயமென்றுகண்டார்
பத்தாதிபத்தர்களுக் குத்தரவதாகப்
பாலித்தேன்குருபாதம் பண்புடனேகண்டார்
கர்த்தாதிகர்த்தர்சிவ யோகர்க்குப்பூரணம்
காணுமென்றுசொன்னேனுன் மூணுமுனையீந்தார்
உத்தாதிவுத்தமுறை பெற்றசிஷர்க்கெல்லாம்
உற்பனமாமென்றுகுறி அற்புதங்காணையே. உாயீ ௧௨

பூமிதனில்நான்பிருகப் பட்சிகளுக்கெல்லாம்
பொருந்துகின்றபூரணம்போ விருந்ததுகாண்குறியும்
நேமியெல்லாங்கண்டவரை நிமிஷத்தில்தாண்ட
நிட்சயமாய்குறிசொல்வேன் நினைவாகக்கேளு
காமியமாம்மாணவத்தைக் கசடெனவேதள்ளி
கரைகாணுமும்முறையைக் காணுங்காணுமையே

சாமியென்றுசாஸ்திரத்தைச் சளமாகப்பார்த்துத்
தயங்குவதேனெனதுகுறி நயம்புகலுமையே உ௱௯௫

வெண்பா.

பூமகள்போலநன்றாய்ப் புகழாய்க்குறம்பாடி
நேமங்களாய்ப்பிழைத்த நிஷ்டைசொன்னேன்-வாமங்கள்
கொண்டுகுறிகேளுங் குவலயத்தோர்க்கெல்லாம்
நன்றுமுயிற்மெய்யென்று நாடு. உ௱௯௬

மெய்யென்றறிந்து விளங்கும்பொருளதனை
ஐயமரத்தேருங்கோ ளாராய்ந்து - பைய
யேணிப்பழுவா யிருந்துகுறிவிள்ளுகிறேன்
லூணிப்பார்த்துள்ளே வுணர். உ௱௯௭

பொருளகவல்.

சத்திக்கணபதி சகோதரமாகிய
வித்தகர்சண்முகர் வேலாயுதனே
பத்தியாயுன்னைப் பலகால்நினைந்திட
முத்திதரும்பொருள் முருகாகுகாசரண்

வெற்றிதருமயில் மீதினிலேறிய
வள்ளிமணாளா வருகவருகுவாய்
சித்திசையாகத் தேறிமனந்தான்
நெற்றிசைபோற்ற யிருந்தென்னையாளும்

கோலாகலாபா குமராகுருபரா
சேலாயமரர் சிறைமீட்டசேவகா
வேலாயுதத்தால் வென்றேயசுரரைக்
காவாயுதத்தால் கணக்கறிவித்துக்

மேலாகிவந்த வேலாயுதனார்
கலியுகத்தோரென்னைக் கண்டுமேவணங்க
ஒலிமுரசுத்த வுருபொருள்கூர
வந்துயென்முன்னே மலரடிகாட்டிச்

சேர்ந்ததெனவே துகையுற்றுஆள்வாய்
சிவசிவாசரணம் சிவசம்புநாதா
பவபவாவென்றசொல் பார்க்கவேஒட்டித்
தவதவமென்றசொல் தானாகயியந்துப்

பத்தர்கள்சித்தர்கள் பலர்பெரியோர்கள்
உற்றகருமம் வுரைக்கவேவேண்டி
சொற்றிரமாகச் சொல்மனோன்மணியே
மித்திரமாக விளம்பியதாயே

அத்தர்தன்பாகத்தமர்ந்திருந்தவளே
காளிபகவதி கங்காளரூபி
கூளிருமாளி குமரிமாதங்கி
தாளிநிர்த்தூளி சாம்பவியெனமே

இவ்வேளையில்வந்து விருகிடுதையே
தூளிதிரிபுரைச் சொற்கடங்காப்பொருள்
ளாளியேயெங்குமமர்ந்தகாரணியே
பூரணமான புருமையவீதியிற்

காரணமாகிக் கலந்ததோர்தாயே
வாரணமாம்வளர் பார்வதிதேவியே
ஆண்டியாமீசனே டாடியநீலி
துண்டியாமாய்கையைத்துரத்தியசூலி

பாண்டியன்கூடலிற் பறிந்திருந்தவளே
தாண்டியநின்மலன் தாளும்பரத்தி
ஆனந்தரூபி அதிரூபமாயி
தானந்தவீரிச் சவுரிசவுந்தரி

மோனந்தமான முக்கண்பகவதி
வானந்தமான மாயிமனோன்மணி
அண்டபேரண்டத் தடுக்கதுகிடந்து
தொண்டர்குழாத்தை சூழ்வரவழைத்துத்

தானூரவீய்ந்து தகமையுண்டாக்கும்
தோனூர்ந்தவாசிதிருபுரையானந்தி
மூதண்டகோதண்ட முகடாகிநின்ற
பாதண்டமூள்ள பராவரவடிவே

ஓங்காரத்துள்ளே ஒளிவெளியாகி
ஆங்காரநிஷ்கள மானந்தமாகி
றீங்காசனத்தி லியங்குமாதங்கி
தூங்காப்பதவித் துணையெனக்கீந்து

தேசிகர்ஞானிகள் தித்திக்கவின்பம்
பூசகருள்ளம் புளகமுற்றிருக்க
வைத்ததேக வகைக்குறிசொல்ல
யெத்திசைபோற்ற யினிவரமருளே, உரு௰அ

வெண்பா.

அருளுஞ்சிவமா மாதியோடந்தவரை
இருளும்வெளியொளியா மேற்கைப் - பொருளங்
குறியளிவித்தோதக் குருபரனுந்தந்தி
நெறியறிவித் தென்முன்வா நீ. உரு௰கூ

போதனைத் - தரு.

பூமிதனில்நாற்சதிரங்கீறையே யதிற்
பொன்னிறமாம்நால்வாசற் பாறையே
நேமமுடன்கணபதியைச் சேரையே என்று
நிறைநாழியவல்கடலை வாரியே உ௨ ௰

வாமியெனும்வல்லபை அயங் கூறையே நன்றாய்
வணங்கியேபூரணத்தைக் காரையே
நாமியென்றநால்பேருஞ் சீரையே மேற்
சிதாசிவபீடமா மேறையே. ௨௨௧

சொல்லையிலேவிருக்கென்று மூடுதே நல்ல
சூடன்சாம்பிராணிவாடை தேடுதே
கல்லையிலேரசபான மோடுதே நன்றாய்க்
கனமாக்ககால்சுழிநின் றாடுதே. ௨௨௨

தில்லையில்வங்தோமென்று நாடுதே மாசத்தி
திரள்மஞ்சள்பொடிதூவ ஆடுதே
எல்லையாம்வட்டத்திற் கூடுதே நல்ல
யேமமொடுநேமமுறை வீடுதே. ௨௨௩

தற்சொருபதெட்சணையை வையடா அஞ்சு
தாணபாததிரைபானுமதிக் கையடா
மெய்ச்சொருபபச்சரிசி கொய்யடா யெங்கும்
விளங்குமண்டஞ்ஞானசுத்தி வையடா ௨௨௪

சிரசுதனிலறுகெடுத்து முடியடா நல்ல
சீரானவல்லபைமேற் படியடா
அரசுபதியாணநின வடியடா யன்று
ஆணவத்தைநீக்கியொன்றைப் பிடியடா ௨௨௫

பொய்யுரையென்றசொல்லை நீக்கிக்கோ நன்றாய்ப்
போதமுதுன்னிடத்தில்நின்று தாக்கிக்கோ
மெய்யுரையதானசொல்லுண் டாக்கிக்கோ என்றும்
வீணென்றவீரியத்தைப் போக்கிக்கோ ௨௨௬

மேரிருக்குந்தானமதைப் பார்த்துக்கோ அந்த
வீதியெல்லாமஷ்டாங்கஞ் சேர்த்துக்கோ
ஆரிருக்குமிந்திரதிசைக் காத்துக்கோ என்றும்
அழகாகமுச்சுடரைப் போற்றிக்கோ ௨௨௭

நேரிருக்குமிரவிமதிப் பார்த்துக்கோ என்றும்
நிலையாக்ச்சுழியசிதை மேத்திக்கோ
பாரிருக்குஞ்சபைதனைத் தேத்திக்கோ கிண்ணிதனில்
பால்பழஞ்சக்கரைதேன் றூற்றிக்கோ ௨௨௮

கொண்டுவந்துமுன்புவைத்து கும்பிடு மதுக்
  கூட்டியெயடியதனிற் பண்பிடு
பண்டுவந்தயிளநீரைக் கண்விடு அருள்
  பாலிக்குந்தேங்காயை முன்படு ௨௨௯

தாம்பூலமருகாகக் கட்டிவை யந்தத்
  தானந்தனில்கனிவகையைக் கூட்டிவை
வீமபாகக்கதலிதனை நாட்டிவை இந்த
  வேளையில்புஷ்பாதி சூட்டிவை ௨௩௰

தூலமுதலகற்பூர தீபம்வை மனி
  மெட்டெட்டுமாத்திரைகொண் டேதியே
காத்தபின்னெளவிலுண் டாக்கையே இதைக்
  காணவேமாலென்று நோக்கையே ௨௩௧

சுத்தமானசீலசலம் போக்கையே இதைச்
  சூழவேருத்திரனேதநி யாக்கையே
தைத்தாலிவ்வெளவாலுண் டாக்கையே யதைத்
  தாக்குமயேசுரனைச் சேர்க்கையே ௨௩௨

பேணியேஜவனை யாணிக்கோ வருள்
  பேரண்டத்தங்கென்று வூணிக்கோ
காணியேகோடியென் றுணிக்கோ கரைக்
  கண்டதுசீவனெனப் பேணிக்கோ ௨௩௩

கேணிபோலமுதாருந் தோணிக்கோ அருள்
  கிட்டியேவாசியை யூணிக்கோ
கோணகவமோமொழுத் தாணிக்கோ ஒன்றுங்
  கோடாருகாணியை யூணிக்கோ ௨௩௪

கைமுறைதப்பாமல் நில்லையே கனல்
  கண்டத்துமேல்த்தாழ பல்லையே
செய்முறையற்பமென் றல்லையே செவி
  திஷ்ட்டிகருநேர்சுளி வில்லையே ௨௩௫

ஐமுறைபூதமுஞ்சொல்லையே யருள்
  ஆனந்தவேதாந்தங்கல்லையே
பொய்முறையாவது மில்லையே இது
  யோக்குடன்காணவு நல்லையே. ௨௩௬

விருத்தம்.

ஐயனேஅறிவுள்ளானே யருள்பெருரத்ஞனந்தா
கையதைக்கொண்டுவாசி கனகுறியறிந்துசொல்வேன்
துயயமாம்வெளியிற்றுண்ட சொற்குறிசூட்சங்கூட்டி
மெய்பதாயெண்ணிவந்தால் வேண்டியகுறிசொல்வேனே, ௨௩௭

கொச்சகம்.

ஆதிசதாசிவனூர்க் கன்புவுகந்துவளர்
சாதிகுறமகளுந் தஞ்சமாத்துரிலவந்து
சோதிக்கருணையுடன் சொற்குறியுமெய்த்தவமும்
நாதிச்சின்மயமதனில் நற்குறியுஞ்சொலவாளே உரு௮

வசனம்.

வாடா ஐயே-உன்னுடைய-முகக்குறி-வகைக்குறி- நகைக்குறி நிகக்குறி-கைக்குறி-மெய்க்குறிப்பொருந்திய-தேகமாகத்தோணுது அதுவல்லாமல் முப்பத்திரண்டு லட்சணமும்பொருந்திய தேகத்திற்க்கு ஆதரவாக இச்சாசத்தி கிரியாசத்தி ஞானசத்தி மாயாசத்தி பராசத்தி யிந்தபஞ்ச சத்திகளுமல்லாமல் அஷ்டசத்திகள்பொருந்தன ரேகைகளுமல்லாமல் நகார மகார சிகார வகார யகார அஷ்சரங்களுக்குள்ளிட்ட அஷ்டாட்சரங்கள திசை தீட்சைமார்க்கங்களும் பொருந்தத்தக்கதாக இயமம் நியமம் ஆசனம் பிராணயம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியானம் சமாதிகளுட்கொண்ட நாதாக்கள குறுமுனி சட்டைமுனி பிரமமுனி மச்சமுனி நந்தீசர் கோரக்கர் திருவருள்நாயனருள்ளிட்ட தபோதனர்களையும் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணுயிரம் ரிஷிகளும் அஷ்டவசுக்களும் இன்னரர் கிம்புருடர் முதலாகிய பெரியோர்களை வணக்கஞ்செய்யத்தக்கதாக நினைவிலே வுன்னிக்கொண்டு வந்து கேட்டதாகத் தோணுது ஆனல் சொல்லுகிறேன் கேளடையே. உ௬௯

உபதேசத்-தரு.

சுத்தமுன்னசீஷ்னேநீ என்னிட
முகத்துக்கெதிராகவந்துநில்
பத்தென்றசொல்லை யென்கண்முனே
பார்ப்பதுமும்மல மென்றுகல்
சித்தென்றசொல்லுக்கு மனமுன்னே
மாத்திரையென்ற ஓங்காரவிதநில் நில்
பித்தென்றஆணவங்கண்முன்னே
யண்டபேரண்டமானதைகண்டுநில் உ௭௦

நின்றுமுன்கைதனைக் கொண்டுவா ஐயே
நேர்ந்துககோஅஞ்செழுத்துண்டுபார்
பண்டுமேமுக்கோணங் கண்டுவா அதைப்
பார்க்கச்சிக்காரமதென்றுகார்
சென்றுலகிறிய துண்டுவாவினைச்
சேர்ந்தமலம் போச்சின்றுபார்
இன்றுமுன்கைரேகை நன்றுதாபசிக
கேயன்னமென்றுரைக்கொண்டுவா உ௭௧

சித்தையாம்ரோகைகள் ரொம்பையே அந்த
வீரத்தால்வாசிறைப் கும்பையே
பத்தையாமாததீயிர்கொம்பையே
அம்பரத்திலொடித்துவாகம்பையே
சுத்தக்குகைரோகை நம்மையேயதில்
சூட்சத்தில்மாத்திரைகும்பையே
அத்தைமருமகடம்பையே யரு
ளானந்தமோனந்த முன்வையே உசஉ

அம்பதைநாணியிற்பூட்டிக்கோ மற்ற
ஐவரைக்காணியிற்கூட்டிக்கோ
தும்பதையங்கியில்மூட்டிக்கோ நிர்த்
தூளியாய்வாசியையாட்டிக்கோ
வம்பனைதுண்டமாய் வெட்டிக்கோ தங்கம்
வாய்க்கவுதகத்தைப்பூட்டிக்கோ
கம்பதனைநீயென்றும் நீட்டிக்கோ ரோகை
தான்செய்ரிங்கூறறிது காட்டிக்கோ உசங

வேறு - தரு.

மண்டலந்தன்னிலேகாயசித்தி
வாய்க்கச்செய்யும்வளர்மச்சரோகை
அண்டர்களிதம்போலவும்புத்தி
யுண்டாமதிசோறியுள்ளரோகை
குண்டலியாங்குருசத்திவித்தைக்
கொடுக்கும்விட்டகுறைபிந்தரோகை
ஒன்றதென்றருள்வாசலைப்பற்றி
யொடுக்குமாங்கண்டமுச்சிரோகை உசங

வேறு - தரு.

சொன்னமொழிபொய்யாமலசிறக கையிலேச்
சூடராகக்காணுதுகாண் சூட்சமுள்ளரோகை
வின்னமொழிபேசுகின்றசமய வீணரையே
வெட்டியடித்தொடுக்குமிக்கவிதமாங்கைரோகை
சின்னமொழியொருநாளுமில்லையில்லையென்று
சேர்ந்தவரையாதரிக்குந்திரமாங்கைரோகை
கன்னல்மொழிமும்மூன்றுமனகரத்னஞ்சார்ந்து
கருத்துடனேதரித்திருக்கக்காதல்வைக்கும்ரோகை உசரு

தமரகமாம்ரோகைதனைப்பாரு கையிற்
றன்ரோகைகூரயமாந்தருமதுநேரு
குமரருக்குள்ரோகைக்குடிமாரிவந்து
குடிகொண்டதலவிந்திறகோசமலச்சேரு

அமரரிடப்பதிரோகை ஆதியென்றும்பாரு
அஞ்சட்சரரோகையை அடவாகக்காரு
சமரகிதிபதிரோகை சரியோகந்தருவிந்து
நாதவொலிதப்பாது நயமாய்நீபாரு. உசசு

சந்தானம்வந்துற்றதாலே வுனக்குத்
தாழ்வில்லைவாழ்வுண்டு சகலருக்குமேலே
முந்தானமூலம்வந்ததாலே நாளும்
முத்தியுண்டென்று மோசமில்லைகாலே
விந்தாணவேவசைகண்டத்தாலே யினி
மென்மேலும்யோகமெத்த வினையமுதப்பாலே
தந்தானதானமெனமென்றதாலே கற்பந்
தருவென்றுமுன்னிற்குந் தன்மையதனாலே உசஎ

பக்குவந்தன்னிலேயாசான் வந்து
பாலிப்பான்குட்சத்திற் பதருதையே
தக்கும்பொருளசேரலென்னில் யென்றும்
சதாசிவன்தாள்தோன்றுந் தப்பாது ஐயே
முக்கவமில்லையென்றெண்ணி யருள்
மோட்சகுருவந்துநன்று முன்னிற்பார்ளையே
அக்குவடந்தான்தரித்தயீசன் மணி
பூரணமருள்வார்காணையே உசஅ

கலிப்பா.

என்றுபலகுறிக ளிதமாயுரைத்தபின்பு
மன்றுமாத்தரை வாழ்த்திஞள்பூங்குறத்திக்
கன்றுசதாசிவனுர்க் களிகூர்ந்துகற்பகொடி
இன்றுபெருவாயெனவே யீந்தார்வெ மதியே. உசகூ

வரைகடந்தது அண்டகோள்கமெனும்வகுப்பு
திரைகடந்தது மனோலயப்பட்டதுதெரியாக்
கரைகடந்தது ஆசையைக்கடந்ததுகண்கள்
நுரைகடந்தது காயத்தில்பழுத்தது நுணுக்கம் உருய

நுணுக்கம்பூரண மன்றிவேறில்லை நுணுக்கங்
கணுக்கள்மூன்றினில் மயக்கமேயாவற்றுமயக்கம்
நுணுக்கம்நின்னைநீ மவத்தைகள்மூன்றையுநுணுக்கி
உணுக்குச்சித்திர மாருவான்போலெனவுவந்து உருக

வேறு.

ஊகாரவெனும்வாசி சீயெனுமுறவாய்
ஆகாரவெனுமாகாரவெனு வாசியையறிவாய்
ஏகாரனொளியிது வோவென்பதுவாய்
காயபரிநிலமாணது கமகமகமகாமே உருஉ

மேமேமேமேமேமே யென்றொருவிதிசொல்லி
நாமாவாயாராடா யென்றொருநகைசொல்லி
ஓமேயாமே ஓம்யாம் யென்றொருவுறவாசி
மாமாமாமாயென் றவர்சொல்லும்வாளுேரோ உ௫

ஐயுங்கிலியுஞ்சவ்வும் அம்மனேயாகாகா
எய்யுமங்கிஷ வாசியிரண்டும்யிடையாக
கையுஞ்சிசீவ்வாசிமா வெனுங்கடலாக
உய்யும்யங்கிஷழங்கும மங்குமபாதலமுருவாமே உ௫

விருத்தம்.

பார்க்கின்றதெய்வம்வேரோ பதைக்கின்றசத்திவேறே
கார்க்கின்றதுன்னையல்லால் காவலன்வேருமுண்டோ
ஆர்க்கின்றசத்திநீயே அல்லதுவேறுமுண்டோ
போக்குண்டோவருத்துமுணடோ புண்ணியபாவத்தாரோ உ௫

தாகின்றநிலையும்நீயே தாரகப்பிரமம்நீயே
சாளென்றதீயும்நீயே கனகடற்கனலும்நீயே
தீநின்றபுவனம்நீயே திருபுரவனந்தம்நீயே
ஆறென்றவடிவும்நீயே ஆனந்தமயமும்நீயே உ௫

நீயென்றுநான்தானென்று நிற்கின்றபேதமாறே
வாயன்றிநிலமுமன்றி வருகின்றவாயுவாறே
காயன்றிபழமுமன்றி காண்கின்றகனல்தானுறே
சியன்றிசிவமுண்டோ திருவன்றிவாதமுண்டோ உ௫

உடன்றன்றிவுலகமாரோ வுயிரன்றிபகையுமாரோ
ன்றன்றிவெவ்வேருண்டோ மதியன்றிபொருளுமுண்டோ
ஒன்றன்றியிறண்டுமுண்டோ வுருவன்றிஞானமுண்டோ
கன்றன்றிமுலைப்பாலுண்டோ கற்கின்றஞானந்தானே உ௫

ஞானமாஞ்ஞாயமாரு நடக்கின்றமுதலும்நீயே
தேனுமார்த்தித்தித்திப்பாரு தித்திப்புள்சிவப்பும்நீயே
ஊனன்றிவுயிராதாரு வூனுக்குள்வுயிரும்நீயே
கானன்றிகானல்காணேன் கருணையாங்கடலிலதானே் உ௫

தாய்நின்றயிடத்தைநோக்கி தவம்புரிவேணேயாமால்
மாயன்றிமாயைபோக்கி வருகின்றசிவத்தைக்கண்டேன்
யேயன்றிஅய்யைப்போக்கி யிருக்கின்றயிடத்தைக்கண்டேன்
வாயன்றிகாணுர்காணுர் ஆயிநன்பாதமாமே உ௬

பாதத்தின்வடிவைக்கேட்கில் பதாம்புயந்தன்னைநோக்கில்
சிதத்தமலர்கள்போலே தினந்தினம்நினைப்பாயாகில்
வாதத்துக்குருப்பேயாதி மனமந்தஞானமாதி
சாதித்தால்துவுங்காணும் தானைத்தாலிதுவுங்காணும் உ௬

காணவில்லைநசித்தர்க்கல்லோ கசடருங்காணமாட்டார்
பாங்கன்றி நினைப்பார்தன்னை பசாசமென்றவனையெண்ணு
தூங்கென்றால்வங்கில்தூங்கு சுகமென்றாலதனைப்பாரு
வாங்கென்றால்காரம்வாங்குமைத்தொன்றும்நினைத்திடாதே உசுஉ

நினைப்பது அகாரமன்றி நிற்பதுவெவ்வேறில்லை
வுனைத்தினந்தொழுதுயேற்ற வுகாரமேவுருவாய்க்கண்டேன்
மனத்திடைதரித்ததெல்லாம் மகாரத்தின்வடிவைப்பார்த்தேன்
யெனத்திடைசேர்ந்தபோது யிங்கில்லையிங்குமில்லை உசுங

இல்லதுவெவ்வேருண்டோ யிருப்பிடம்யிந்தமூன்றும்
சொல்லியதருளினாலே சூட்சத்தைச்சுருக்கிக்காட்டி
யெல்லியும்பகலும்நீங்கி யிருந்தவர்ஞானமெய்தும்
கலனுவர்தமக்குமில்லைக் கசடர்க்குமில்லைதானே உசுச

விருத்தம்.

அன்புடன்குறத்திதானும் அறியதோர்குறிகளாகப்
பண்புடன்சூட்சமோட்சம் பகர்ந்தபின்சித்தரெல்லாம்
நண்புடன்வாழவென்று நலமுடன்போற்றிவாழ்த்தி
வன்புவாதவூரில்வந்து தரித்தனள்தரித்தாள்தானே உசுரு

தரித்துமாதவூர்தன்னில் தயங்கியேயிருக்குநாளில்
கருத்துளேசிங்கன்தானும் கனக்குகைக்கவடுதோறும்
உருத்தனசிங்கிதன்னை யுரிமையாய்த்தேடிவாடி
துரித்திரியாத்தூர்தன்னில் துயர்ந்தவன்தேடினானே உசுசு

தேடினசிங்கன்தன்னைச் சிதம்பரத்திருந்தபேர்கள்
ஊடினமாகப்பார்த்து உச்சிதமுறையைக்கண்டு
வாடினமயககமேது வந்ததோர்வகைசொல்லென்ன
நாடியபின்சொலவேனென்று நடனமதாடினானே உசுஎ

நடனத் - தரு.

அக்குடனரவணிந்து - தில்லை
அம்பலத்தாடு சதாசிவன்முன்
தக்கிடதிரிகிட தொந்தோமென்று
தாண்டியசிங்கனுந் தோன்றினனே உசுஅ

மைக்குழலாள்பாகா - தாண்டவ
வலம்புரியுஞ்சதாசிவன்பாலா
தக்கிடதிரிகிட தொந்தோமென்று
தாண்டியசிங்கனுந்தோன்றினனே உசுசு

சொக்குடன்சூட்சும மதிலோமொழுந்
துருவாயநிற்குஞ் சதாசிவன்முன்
தக்கிடதிரிகிட தொந்தோமென்று
தாண்டியசிங்கனுந் தோன்றினனே உஎ0

சொக்குடன்பொடிதூவி - யாட்கரு
தொழில்காணப்பிறைவெளிகாணத்
தக்கிடதிரிகிட தொந்தோமென்று
தாண்டியசிங்கனுந் தோன்றினனே ௨௭௧

கருவியாம்பட்சிகளை - யொரு
கன்னியினாலே பிடித்தடக்கி
யருவியாங்குளந்தேடி - சித்
தானந்தசிங்கனுந் தோன்றினனே ௨௭௨

சருவிப்பணம்பறிக்குஞ் - சமையச்
சண்டாளரென்ற சவங்களைத்தான்
வெருவிப்பயந்தோடச் - சார்பைவைக்கும்
வேதாந்தசிங்கனுந் தோன்றினனே ௨௭௩

சைவங்களென்றுசொல்லி - யுலகத்தைத்
தயங்கவைக்குஞ்சண்டாளர்களை
செயமுறைகையாலே - சொட்டுவைக்குஞ்
சிங்காரச்சிங்கனுந் தோன்றினனே ௨௭௪

தாய்தமர்தந்தைசுற்றந் - தனைவிட்டுத்
தயங்கியஆணவத்தலைகுவனை
நாயவரென்றுசொல்லும் - விந்து
நாதாந்தசிங்கனுந்தோன்றினனே ௨௭௫

தலைமயிர்சவரஞ்செய்து - ருத்திராட்சத்
தாவடம்வெகுவாய்த் தான்றரித்து
உழல்கின்றசமயனைத்தான் - கண்டித்து
உதைக்கின்றசிங்கனுந்தோன்றினனே ௨௭௬

கல்லதைசெந்துணியில் - முடிந்துக்
கழுத்தினில்கட்டியேகலங்குவனைச்
சொல்லாதேயென்றுசொல்லி - வதைக்குஞ்
சுக்காரசிங்கனுந் தோன்றினனே ௨௭௭

ஆணவகாமியமாம் - மாய்கையில்
யலைந்தேயுழலுஞ்சண்டாளர்களைத்
தானுருமரிவாளால் - வெட்டித்
தறிக்கின்றசிங்கனுந் தோன்றினனே ௨௭௮

தன்னையுந்தலைவனையு - மறிந்து
தணலும்பொரியும்போலிருந்து
மன்னையுமணிந்துகொள்ளும் - பெரியோரை
வேண்டியசிங்கனுந் தோன்றினனே ௨௭௯

பெண்ணினாலாவதென்ன - வென்றுப்
பேசித்திரிந்தபேர்களுனைக்

கண்ணிலுமுழியாமல் - வெட்டக்
கருத்துள்ளசிங்கனுந் தோன்றினனே உ௮ய

அன்னகர்தனைப்போலே - லேபன
மருந்தோமென்கிற அசடர்களை
உன்னகமெங்கேயென்று - சொட்டுப்போட்
டுறுக்கியசிங்கனுந் தோன்றினனே உ௮க

போகனைபபோலப்பெண்மேல் - மோகம்
பொருந்தப்புணர்ந்தாப்போதர்களை
மாதனைப்பாலையுண்டு - யனுதினம்
வணங்கியசிங்கனுந்தோன்றினனே உ௮உ

புளியுடனேடதுதா - னேராய்ப்
பொருந்தியும்பொருந்தாப்புன்மையைப்போல்
வடிவுடனில்லறத்தில் - வாழ்வோரை
வணங்கியசிங்கனுந் தோன்றினனே உ௮ங

முன்சொன்னசுகபோகம் - பிரமசற்பம்
முற்றிலுமனுபவித் திருந்ததுபின்
சொன்னயேகாந்தம்பெரு - மந்தப்
பேரண்டசிங்கனுந் தோன்றினனே உ௮ச

மண்ணும்புனல்கனலும் - வளியொடு
வானவெளியொளியில் வணங்குவனை
யென்னுடன்கண்ணுதலில் - தோன்றிசே
ருத்தமசிங்கனுந் தோன்றினனே உ௮ரு

மச்சமுனிபோகருடன் - திருமூலர்
வாசமுனிகருவூரார் - பிரமமுனி
இச்சையில்லாதமுகண்ணிச் - சித்தர்க்
கிணங்கியசிங்கனுந் தோன்றினனே உ௮சு

சட்டைமுனியிடைக்காடர் - ரோமரிஷி
சார்வாய்பிடிநற்கீரருடன்
சட்டையாங்கமலமுனி - தீட்சை
செலுத்தியசிங்கனுந் தோன்றினனே உ௮எ

குருமுனிகோரக்கருங் - காலாங்கி
கொங்கணர்தாள்பற்றும் - ரத்னத்தொரயை
உருமுனியாய்ப்போற்றும் - நல்ல
உச்சிதசிங்கனுந் தோன்றினனே உ௮அ

சதாசிவமூர்த்தியெனுங் - திருவருள்
சம்புவனூர்வளர் - ராத்தூரில்
அதாபிதயில்லாமல் - முச்சுட
ராடியசிங்கனுந் தோன்றினனே உ௮கூ

விருத்தம்.

ஆடியகுறவன்றன்னை ஆத்தூரார்மகிழ்ந்துபார்த்து
ஊடினமாகநின்று வுச்சதநடனஞ்செய்தால
தேடினகுறத்திதானும் க்ஷிணத்திலேவருவாள்நீயும்
கூடினகுலமும்ஊருங் கூருவாய்குழுவாவென்றார் ௨௯௰

என்னதோர்சொல்லைக்கேட்டு யிருந்ததோர்சிங்கன்றானும்
நன்றதுவென்றுசொல்லி நலமுடன்வூரும்பேரும்
சென்றதோருலகுக்கெல்லாந் திகிரிகொண்டேகும்பாரு
மன்றினிலுரைக்கக்கேளும் வளர்சதாசிவனார்னாடாம் ௨௯௧

தரு.

அண்டர்மெச்சியப்பூரணக்கலைக்
காமெனவளர்ந்தோமெனக்
தொண்டுசெய்தவர்முனிவர்வாழுஞ்
சோமகிரியிலக்குழுவனயான் ௨௯௨

பண்டுபதத்தைவுண்டென்றானும்
பத்தியேமனதுத்தியால்
அண்டர்குருவைக்கண்டுதொழுது
ஆத்தூர்வாழுங்குழுவனான் ௨௯௩

மூலவங்கிஷபாலனார்வளர்
முத்தாக்குகந்தபுத்திர
நனுகூலவங்கிஷமாமணிஞானங்
கூட்டுமாத்தூர்வாழுங்குழுவனான் ௨௯௪

அறிவானந்தஜெயர்பதத்தில்
லன்புக்குகந்துயின்பமாய்க்
குறியிருவுரிக்கூட்டிச்சேர்க்குங்
குல்லாசஆத்தூர்க்குழுவனாண் ௨௯௫

முற்றுமானந்தமுத்தர்பதத்தினிங்
முற்றும்ரத்னமனம்வைத்துனான்
அத்திப்புள்ளையாறர்ச்சித்திருந்த
னாத்தூர்வாழுங்குழுவனான் ௨௯௬

சஞ்சலப்படுஞ்சமயமாண்பனாச்
சார்ந்திருந்தறிவாளினால்
வெஞ்சினங்கொண்டவனைத்துணிந்து
வெளியொளிகாணுங்குழுவனான் ௨௯௭

நாற்பத்துமுக்கோணச்சக்கர
நலமாய்வெண்பரித்தகட்டினில்

ஆர்ப்புததியுடன்பூசைசெய்கின்ற
ஐயனைப்போற்றுங்குழுவனேன் ௨௯௮

அஷ்டசத்திகள்சூழமனோன்மணிக்
கன்புவுகந்துயின்பமாய்ச்
சட்டமுடனத்தூரில்வாழும்
சதாசிவனுடகுழுவன்யான் ௨௯௯

மடப்பதியோனைத்தூஷணித்துப்பொய்
வார்த்தைசொல்கின்றவம்பர்கள்
படஅவர்பதிநசமாய்விடப்
பார்க்குமந்திரக்குழுவனேன் ௩௱

மூன்றுமண்டலமுட்டுந்தூணில்
முனையிற்பாய்ந்தும் அணுவதாய்
தாண்டுமண்டலங்கடந்தசித்தர்மேல்
தயவுள்ளஆத்தூர்குழுவனேன் ௩௱௧

அடிநடுமுடியறிந்துஅச்சபை
ஆடல்காணாதமூடர்களை
குடிகளுவெரியாலேயுதைக்கும்
குணமுள்ளஆத்தூர்க்குழுவனேன் ௩௱௨

தன்னகர்விட்டுவின்னகர்தேடி
தயங்கிமயங்குக்தரணியனை
என்னையெண்ணுமலிருப்பதுவென்றே
இயம்புமாத்தூர்க்குழுவனேன் ௩௱௩

கடிகைக்குக்கலைமானைப்பிடித்து
கருததுடன்விரித்திருத்தியே
துடிகையுடனேபொசிக்குமந்திரத்
துறையுமாத்தூர்க்குழுவனேன் ௩௱௪

திபதை.

இப்படியாடிப்பாடி யிருக்கின்றநேரந்தன்னில்
நற்படிமேகந்தானும் நயமுடன்குறிகள்முன்னி
சொற்படிதவருமற்றன் சொரிந்துபூமாரிபெய்ய
மெய்ப்படிசிங்கன்கண்டு மென்மேலும்பூரித்தானே ௩௱௫

களந்தமீதில்லாமாரிக் காசினியெங்குமையே
கொளங்களும்வாவிதோறுங் குறையரப்பெருகிமெத்த
வளங்கமாத்தூருவாவி மருகாலும்வெட்டியோட
இளங்கமழ்திரண்டாப்போலே யேதுதேபட்சியெல்லாம் ௩௱௬

பட்சிளைக்கண்டுசிங்கன் பரதவித்தன்பதாக
நிட்சியமாகியங்கே நில்லாக்குதுபட்சியென்று

உச்சியின்மேலேபார்த்து வுரிகியேகிற்கும்போது
தச்சியில்குளங்கள்வாவித் தானெலாமிருக்கக்கண்டு
இச்சையாய்க்குழுவன்கன்னி எடுத்தவனுக்கிட்டானே ௫௱௭

ஒருத்தனாலாகாதென்று உருபரிசின்னன்தன்னை
அறிவினாலழைத்துசிங்கன் நணபுடன்மகிழ்ந்துபூரித்
துரிதனால்கன்னிசேர்த்துக் கையுடனெடுத்துநன்றாய்
குரிதினபட்சிசிக்கக் கன்னியையொக்கிட்டானே ௫௱௮

பல்லவி - தரு.

திருத்தடையே - கன்னிகள்சேரத்
திருத்தடையே

தீந்ததடையே சதாசிவன்தன்னிட
சிங்காரவாவிக ளெங்கும்பரந்து
ஒருத்தமெஞ்ஞானப் பட்சிகளெல்லாம்
வளர்ந்தந்தக்கூட்டக் குளந்தனில்சேரத்—திருத்த ௫௱௯

மூக்கட்டுக்கன்னியை முன்னேயெடுத்துக்கோ
மின்புள்ளான்கன்னியைப் பின்னேயெடுத்துக்கோ
ஒக்கிட்டகன்னிகள் வெவ்வேறோகூறாய்
ஒருமித்தெடுத்துக் குறிவைத்தகன்னியை—திருத்த ௫௱௰

கருவியாம்பட்சியைக் கட்டுங்கன்னியெங்கே
கண்டவிடமெல்லாம் வெட்டுங்கன்னியெங்கே
குருவிபட்சிகள்சிக்கும் கன்னிதனைக்கொண்டு
கூளக்கிடாகன்னி நீளமுடிந்துதான்—திருத்த ௫௱௰௧

உள்ளானுக்கும் அங்கு ஊணியேவைக்கின்ற
உற்பனகக்கன்னிகள தப்பிதமில்லாமல்
புள்ளானுக் குள்ளானுக் குள்ளப்புறவனைக்
கன்னியைப் போக்கதாய் வையாமற்சாகிறதையா—திருத்த ()

விருத்தம்.

கன்னியைத்திருத்தும்போது கருவியாம்பட்சிசேரப்
புண்ணியவானுமெங்கள் புகழ்சதாசிவன்தன்னாட்டில்
பண்ணியநன்மையோகம் பார்தனில்விளங்கவாவி
தண்ணிகள்பெருக்காயமூலத் தலைக்குளங்கண்டேனையே ௫௱௰௩

தரு.

கண்டேனையே - பறவையைக்
கண்டேனையே

கண்டேனையே சதாசிவமூர்த்திக்
கருத்து[illegible]மாம்வாவியிற்

மண்சேர்ந்தேடியே மண்வெட்டித்தாரா
மணித்தாராரொண்டும் மயங்கித் தியங்கி
முயங்கித்திரியக— கண்டேனேயே. ௯௱௰௪
கர்த்தனுமெங்கள் சதாசிவமூர்த்திக்
கருணைச்சிலம்பி னருணைதமொழில்போல
அற்தமாம்பட்சிகள் சேரவேகத்தி
யருமைப்பசிக்கி யொருமித்திரைதேடக்—கண் ௯௱௰௫
மூப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள்போற்றும்
மூலச்சதாசிவன் பாலக்குளத்தினில்
நாற்பத்துநாற்கோடி யுள்ளானுங்கூடி
நடந்தும் பரந்து துடர்ந்துவரவர—கண்டேனே ௯௱௰௬
கொக்குடன்வக்காவுஞ் செங்கால் நாரையும்
முக்கூட்டுத்தயிலானும் மாட்டுக்குருக்குடன்
அக்குடன்வட்டத் தாராவும் புள்ளுடன்
ஆடிப்பரந்தோடி மூலத்திரைதேடி—கண்டேனே ௯௱௰௭

கொச்சகம்.

தர்ச்சொரூபங்கொண்டு சதாசிவனார்தன்னாட்டில்
மிச்சுரூபபட்சி விதம்விதமாய்த்தான்கூடி
ஏறசொரூபங்கொண்டே தானுடியிரைதேடி
அச்சுரூபமேலெழும்பிப் பரந்தாடினதைப்பாருமையே. ௯௱௰௮

பல்லவி - தரு.

பாருபாரையே பறவையைப்
பாருபாரையே

பாருபாரையே சதாசிவமூர்த்திக்கிப்
பச்சமதுள்ளக் கிச்சமாம்பரவையை
ஆறுபொறைறனு மச்சப்படாம
லாடிப்பறவைகளோடித்திரியுது—பாருபாரையே ௯௱௰௯

பாருபாரையே பண்பரந்தனிலே
பனிரெண்டுமீரொட்டாய்ப்பாய்ந்துப்பரவைகள்
சீருபாரொன்றுதணிந்து ஒசர்ந்த
சிரகடிகொண்டுபறைகடிகண்டதே—பாருபாரையே.

சித்தர்கள்முத்தர்கள சிந்தையிலேதினம்
வைத்தாமலென்னாளும் வாழுஞ்சதாசிவன்
உத்தமூலக்குள வாவியிலேதினம்
ஓடிப்பறவைக ளாடித்திரியுது—பாருபாரையே. ௯௨௧

கலிப்பா.

பாருபாரையே பஞ்சாக்ஷரமிருந்த
சீருகாராத்தூர் செழித்தகுளம்வாவியெல்லாம்

நேருகூராய்க்கலந்து நெருங்கியிடை பின்சுழியில்
நிருபாராதியேகால் நின்றுவெளிமேயுதையே ௩௨௨

தரு.

மேயுதடையே பறவைகள்
மேயுதடையே.

மேயுதடையே சதாசிவமூர்த்தி
மெச்சுங்காலவட்டத்துர்ச்சிதபட்சிகள்
தட்ச்சரூபமாகசாந்தித்திரைகண்டு
இச்சமதாகவேகீச்சுகீச்சென்னவே—மேயுதடையே.

மண்டலமெச்சுஞ் சதாசிவமூர்த்தி
மணிக்குளந்தன்னிற் கிணிக்கிணியென்னவே
தொண்டர்குழாங்கள் வடவரைத்தாண்டி
சுக்குலப்பட்சிகள் மிக்கமூலத்தினில்—மேயுதடை ௩௨௪

சதாசிவமூர்த்தி விளங்கியமாவடி
தாளவட்டச்செய்யினில் மேல்வட்டஞ்செய்யுது
உதாசுகள்போற்றும் பனிரெண்டுபட்சிகள்
ருச்சிதமாகவே யிச்சித்திரைதேடி—மேயுதடை ௩௨௫
கொங்கணருள்ளிட்ட நாதர்சதாசிவன்
கொட்டருகாணியா மெட்டுமடைச்செய்யிற்
வங்கணமாகவே ஆணிக்காருள்ளானும்
வந்துவந்தயிரைச் சேர்ந்துசேர்ந்துக்கொண்டு-மேயு ௩௨௬
தக்கத்திரிகிட தொந்தோமெனவே
தாண்டுஞ்சதாசிவன் தரணிவட்டந்தன்னில்
கொக்குடன்றாரைகள் கும்புகும்பாய்க்கூட்டிக்
குக்குக்கு கூவென்று கிக்கிக்கி கீயென்று—மேயுத ௩௨௭
அம்பரவீதியிலாடுஞ்சதாசிவ நெத்திநெடுங்
கண்ணிலுத்தியதாகவே
இன்பமெனுமழு வாங்கியும்நீர்க்காக்கை
எக்களித்தேமெள்ளக் கிக்கிக்கியென்னு—மேயுத ௩௨௮

கலிப்பா.

மேயுங்குளந்தேடி மெஞ்ஞானபட்சிகள்தான்
பாயும்பராபரத்திற் பஞ்சாட்சரம்நினைந்து
ஆயுங்கலைவேதம் மையர்திருநன்னாட்டிற்
தோயுமதிவாவிதனைச் சூழ்ந்துகன்னிகுத்துமையே ௩௨௯

தரு.

கன்னிகுத்தையே பறவைக்கிக்
கன்னிகுத்தையே

பன்றியன்னந்தேடிக் காணுச்சதாசிவன்
பார்த்துமனமகிழ்ந் தேத்தமாம்வாவியில்

எண்ணிக்குருக்கன்னந் தொண்ணூத்தருவரும்
மிசைந்தந்தபட்சியசைந்தொன்றும்போகாமல்—கன்னி ௩௩௰

மூவலைக்கன்னியை முன்னேயெடுத்துக்கோ
முச்சந்திவீதியி லச்சமில்லாமலே
காவலைக்கன்னியை மேலதாயேத்திக்கோ
கருவியாம்பட்சி வெருவாமலேசிக்க—கன்னிகுத் ௩௩௧

ஆணவகாமிய மாய்கையெனும்பட்சி
அங்கங்குமோடியே இங்கெங்குமீளாமல்
தானுவாங்கன்னியைக் கோறைகுளுணித்
தக்கதோர்முக்கன்னி பொக்கநிறைத்து—கன்னிகுத் ௩௩௨

ஒவ்வொருகன்னியை யுள்ளானுச்சூணிக்கோ
உயர்ந்ததோர்கன்னியைப் புள்ளானுக்கூணிக்கோ
அவ்வொருகன்னியை அங்கங்குஊணிக்கோ
ஆகப்பறவைகளேகாமல்மாண்டிட—கன்னிகுத் ௩௩௩

விருத்தம்.

கன்னிக்குத்தென்றுசிங்கன் கனமதாய்ச்சொல்லக்கேட்டு
இன்னைக்குத்தரவதாச்சு எண்பரிசின்னன்றனும்
கன்னியாம்பட்சிசிக்க நாசமாம்பட்சியோக
எண்ணிக்கையாகக்கன்னி எடுத்தவன்குத்தினுனே. ௩௩௪

குத்தினபின்புசின்னன் குணமுடன்சின்னன்பின்னே
பத்திரமாகநின்று பார்த்தவன்மனதுபூரித்
துத்திரமாகநன்றாய்த் துலங்கமாய்மறவினிற்கக்
கத்தினபட்சிசேரக் கன்னியில்சிக்கிற்றையே. ௩௩௫

தரு

கெம்பாரையே பொருபொரு
கெம்பாரையே.

கெம்பாரையே சதாசிவமூர்த்திக்
கிரியை யகாரப்புருமைபாய்ச்செய்யினிற்
தெம்பாய்வந் தெனக்கொருபங்
சிங்கிக்கொருபங் குனக்கொருபங்கையே—கெம்பா ௩௩௬

சப்தரிஷிகள் தினந்தினம்போற்றும்
சதாசிவன்வட்டத் தாபிதமில்லாமல்
உத்தப்பரவைகள் மென்மேலும்வந்து
உனக்கெனக்கென்று அணைத்துத்திரியுது—கெம் ௩௩௭

பத்தர்கள்சித்தர் பணியுஞ்சதாசிவன்
பண்பாயகார விரித்தியாம்வட்டத்திற்
மெத்தப்பரவைகள் கும்புகும்பாக
விரைந்துவிரைந்து அருந்தியேமேயுரு—கெம்பா ௩௩௮

அத்தர்க்குமுக்கண் ணறிதுரிவட்டத்
தந்தமாஞ்செய்யினிற் சொந்தமாகவே
பித்தர்க்கடுங்கோரைச் சத்துப்படாமலே
பேசாமலேநின்று கூசாமல்மேயுறு—செம்பா ௩௩௯

விருத்தம்.

மேயுறபக்ஷிதன்னை வெகுவிதமாகப்பார்த்துக்
காயுருசன்னிக்குள்ளே கருவுடனுதிச்சிங்கன்
சீயுருசிவனைப்போற்றி சிநதித்தேநிற்கும்போது
பாயுருபரிசத்துள்ளே பறவைகள்சிக்கித்தையே ௩௪௦

தரு.

சிக்கினுமையே பறவைகள்
சிக்கினுமையே

சிக்கினுமையே சதாசிவமூர்த்தி
சிந்தைமகிழ்ந்திட்ட தந்தமாஞ்செய்யினிற்
பக்கமடைக்கும் பாலத்துக்குமொன்றாய்
பரந்துதொண்ணூத்தா றந்தரப்பட்சிகள்—சிக்கினு ௩௪௧

ஆதியோடர்த மாகஞ்சதாசிவன்
நன்புக்குகந்த யின்பமாம்வட்டத்திற்
சாதிகள்வெவ்வேறா கூறாய்ப்பிரிந்து
சண்டாளப்பட்சிகள் ளொன்றதிற்போகாமல்—சிக்கி ௩௪௨

சரிதைகிரிகையெனும் பட்சிரெண்டும்
சார்ந்தச்சிவயோகக் கன்னியிற்றப்பாமற்
இருதயமாகவே மாறுதுபாரின்று
எக்களித்தேமெள்ள முக்குளிப்பானுடன்—சிக்கி ௩௪௨

அந்தந்திருத்திய அன்றிலுந்தாறுவும்
அன்னமும்புள்ளு மருவுநீர்க்காக்கையுஞ்
சேர்ந்தக ருகுஞ் சம்பானுளையுஞ்
சுத்திப்பரந்தந்த சத்திக்கன்னிக்குள்ளே—சிக்கினு ௩௪௫

கலிப்பா.

அந்தம்புகழ்பெரிய ஆத்தூர்வளர்நாட்டில்
விந்தமணிப்பொய்கைதன்னிற் மேயுங்குலபட்சிகள்தான்
தொந்தமணிக்குறவன் தொட்டகன்னிக்குள்ளேசிக்கிக்
இந்தமதிபார்த்துமனம் மேகயிழுக்குறையே ௩௪௪

தரு,

இழுக்குறையே பட்டுக்கொண்
டிழுக்குறையே

இழுக்குறையே சதாசிவன்தன்னிட
இங்கிதவாவியிற் பொங்கமதாகவே

அழுக்கொன்றுமில்லாமற் பட்சிகள்சேர
வகப்பட்டுக்கொண்டு யுகப்பட்டோமென்று—இழுக்கு ௧௪௫

பாலத்தில்சில்லாமற் பாய்ந்துதான்போனாளே
பட்சிகள்மிச்சமாய் மாண்டோமென்றுலித்து
ஒன்றுக்கொன்றுண்மைகள் ளுரவாகப்பேசியே
அச்சப்படாமலே விச்சித்திரமாக—இழுக்கு ௧௪௬

ஆட்டுப்பசிக்கு யிரைதேடிமாமதி
யந்தமாம்வாவியி லாடித்திரியாமல்
ஒட்டுக்குறவனே டிக்கிமடக்கிய
வொட்டுக்குள்ளே யகப்பட்டுக்கொண்டோமென்று இ ௧௪௭

பெட்டினுசையினுலேயிரைதேடிப்
பிள்ளையுடவாசையாலே குளநதேடிக்
கோட்டேரிவந்ததினுலே யகப்பட்டுக்
கொண்டோமெனவே திண்டாட்டமாய்பட்சி—இழுக் ௧௪௮

விருத்தம்.

சிக்கிபட்சிசேர சிங்கனுஞ்சின்னன்தானும்
பொக்கிஷமாகவோடிப் புளகமுத்தெடுத்துநன்றாய்
பக்கிஷமுனிவர்க்கெல்லாம் பரந்தவனெடுத்துமீள
தக்கியபட்சிசேரச் சமைக்கவென்றெடுத்தானையே ௧௪௯

யெடுத்ததோர்பட்சிதன்னை யிணையொக்கஅருகேபோட்டு
அடுத்ததோர்சின்னன்தன்னை யன்புடன்சிங்கன்பார்த்து
கடுத்ததோர்மொழிபேசாமல் காரியவசமதாக
விடுத்ததோர்சிங்கிதன்னை வேண்டியேவருந்தினனே ௧௫௰

தரு.

சிங்கியைக்காணேனே-பரிச்சின்னு
சிங்கியைக்காணேனே

என்சிங்கியைக்கூட்டிவாடா - பரிச்சின்னு
திரோகசித்திதருவேன் ௧௫௧

என்பாங்கியைக் கூட்டிவந்தால் - பரிச்சின்னு
பஞ்சாட்க்ஷரஞ்சொல்வேன் ௧௫௨

பார்த்துக்கூட்டிவந்தால் - பரிச்சின்னு
பால்பழம்நான்தருவேன் ௧௫௩

சேர்த்துக்கூட்டிவந்தால்- பரிச்சின்னு
செகச்சாலவித்தைசொல்வேன் ௧௫௪

கூட்டிக்கொண்டுவாடா - பரிச்சின்னு
கும்பிடுவேனுனைநான் ௧௫௫

கரட்டிக்குடுத்தாக்கா - பரிச்சின்ன
கிரயசித்திசொல்வேன் ௫௫௬

ஆசைசிங்கியடா - பரிச்சின்ன
அன்பாகக்கண்டாக்கால் ௫௫௭

பாசைப்பயித்திவைப்பேன் - பரிச்சின்ன
பட்சமுன்மேல்வைப்பேன் ௫௫௮

கூசாமற்கூட்டிவாடா - பரிச்சின்ன
கோகாணஞ்சொல்வேன் ௫௫௯

வாசமகோசரத்தை - பரிச்சின்ன
வாழ்வெனக்கூட்டிவாடா ௫௬௰

யோகப்பெண்ணனடா - பரிச்சின்ன
ஓர்சுழிசேர்ந்தாக்கால் ௫௬௧

ஆகப்பொன்தங்கமடா - பரிச்சின்ன
ஆயிரத்தெட்டீவன் ௫௬௨

மெத்ததிசியமாச்சு - பரிச்சின்ன
மென்மேலுஞ்சித்தாச்சு ௫௬௩

உற்றதோர்சிங்கிதன்னை - பரிச்சின்ன
உண்மையாய்க்கூட்டிவாடா ௫௬௪

கலிப்பா.

என்றுபலவார்த்தை யிதமாயெடுத்துரைத்து
நின்றுபரிசின்னன்முன்னே நேரொத்துசொல்லியபின்
நன்றெனவேதேட நலமானஆத்தூரிற்
சென்றுபரிசின்ன னகின்றான்காணுமையே ௫௬௫

தரு.

சிங்கியைத்தேடினனே - பரிச்சின்ன
சிங்கியைத்தேடினனே

அங்கியைத்தேடி அணுவைப்பிடித்து
ஆதியோடந்தம தாகியேநின்றதில்
வங்கியைக்காட்டி சிங்கியைக்கூட்டி
வருகிறோமென்று தருகிறோம்வழியிற் — சிங்கியை ௫௬௬

சொரூபசித்தியாமாமணி பிறலோகஞ்
சுத்தியேயண்ட முத்தியேபெற
அரூவசித்திஆத்தூரைநாடி
ஆடிப்பாடி தேடிவாடி — சிங்கியைத்தேடி ௫௬௭

சிதம்பரத்தினி லருந்தவசுசெய்யுஞ்
சித்தர்கள்முத்தர்களத்தனைப்போற்றி
இதம்பரத்தினில்கண்டு தொழுது
இணங்கிவணங்கி யிருந்திடுஞ்சின்னன் — சிங்கியைத் ௫௬௮

கண்டுமுனிவர்தொண்டுசெய்கின்ற
கார்ணமாந்திருப்பூரணந்தன்னிலே
நின்றுபதத்திற்கண்டுபிடித்து
நேரொத்துப்பாரொத்துநன்றாய்ச்—சிங்கியைத் ௬௬

விருத்தம்.

சிங்கியைக்கண்டுசின்னன் சீக்கிரத்தோடிசென்று
தங்கியேயன்னேயுன்னை தளசிங்கன்தேடினன்காண்
பங்கியேவாருமென்று பரிவுடன்சினேகன்கிட்டப்
பொங்கியமனங்கள்தேரப் புகழ்சொல்லிக்கூட்டிவந்தான் ௬௭

வந்ததோர்சிங்கிதன்னை மாமணிக்குறவன்பார்த்துக்
கந்தமாம்வனங்கள்தேடிக் கயிலைமாமலைகள்தேடி
சிந்தமாத்துரைநாடி விரைந்துநானோடிவந்தேன்
செந்தமாம்விடத்தில்நின்றாய் யெனக்குறாசிங்கியாரே ௬௮

தரு

எங்கேயொளித்திருந்தாய் சிங்கியாரே-நான்
எட்டுதிக்குந்தேடினேன்காண்-சிங்கியாரே
கங்கைபிறைசூடிபங்கில் சிங்கியாரே-நான்
காத்திருந்துதேடினேன்காண்-சிங்கியாரே ௬௯

ஆணுவகாரியத்தால் சிங்கியாரே-நான்
அலைந்ததுவைவிள்ளப்போமோ-சிங்கியாரே
தாணுவமென்றப்பொரியால சிங்கியாரே-நான்
தயங்கினதுசாத்தப்போமோ-சிங்கியாரே ௭௦

என்னைமறந்திருந்தால் சிங்கியாரே பின்னை
யாரெப்படி நான்தேடுவேன்காண் சிங்கியாரே
உன்னைநினைந்திருந்தேன் சிங்கியாரே-எனக்
குறறதுணைநீயல்லவோ சிங்கியாரே ௭௧

திருவாய்மொழிகள்கேட்டு சிங்கியாரே-என்
சிந்தைநன்றாய்த்தேரவேணுஞ் சிங்கியாரே
குருவாய்நினைந்திருந்தேன் சிங்கியாரே-நருக்
கூட்டியென்னையாட்டிவைத்தாய் சிங்கியாரே ௭௨

ஒவ்வாதுயிரைப்போலச் சிங்கியாரே-எனக்
கொத்தாட்டங்காட்டுவதார் சிங்கியாரே
சவ்வாதுபூசிக்கொண்டு சிங்கியாரே-நீ
தாண்டவமாடினையோ சிங்கியாரே ௭௩

கண்டுபிடித்தேனுன்னைச் சிங்கியாரே-என்னைக்
கைவிடலாகாது சிங்கியாரே
இன்றுயிங்கேநிற்பதென்ன சிங்கியாரே-பரத்
தீதகமலனும்போகவாடிசிங்கியாரே ௭௪

கோகனத்தாள்பணிவேன் சிங்கியாரோ-குருக்
கூடுஞ்சிவயோகந்தாடி சிங்கியாரோ
பாதம்பிரியாமற் சிங்கியாரோ-சிவ
பாக்கியத்தைத்தாக்கிவாழ்வோஞ் சிங்கியாரோ ௩௭௮

என்னாலேயாகாது சிங்கியாரோ-காய
மிருக்ககுருக்கள்நீதான் சிங்கியாரோ
பின்னாலேதேரவேணுஞ் சிங்கியாரோ-யிடை
பெற்றசுழிமெத்தநன்று சிங்கியாரோ ௩௭௯

சாக்கிறத்திலுன்னைப்போலே சிங்கியாரோ-நீன்
தானென்னக்காணுதுகாண் சிங்கியாரோ
சீக்கிரத்திலங்கேபோகச் சிங்கியாரோ-உத்த
சேதிசொல்லவேணுங்காணுஞ் சிங்கியாரோ ௩௮௰

சொர்ப்பனத்திலுன்னைப்போலே சிங்கியாரோ-நின்று
தோற்றினத்தைப்பார்த்திருந்தேன் சிங்கியாரோ
உற்பனச்சுழித்தியிலே சிங்கியாரோ-துரியத்
துன்னைப்போலேதோணுதுகாண் சிங்கியாரோ ௩௮௧

அம்பரத்தில்நிற்பர்களோ சிங்கியாரோ-துரியா
தீதத்திற்போகவாடி சிங்கியாரோ
வெம்பரத்தில்நிற்பர்களோ சிங்கியாரோ-உன்னை
வேண்டிக்கொண்டேன்தூண்டிக்காட்டு சிங்கியாரோ ௩௮௨

விருத்தம்.

இப்படிவருத்தமாக யினிதுடன்சிங்கன்தானும்
செப்படிவார்த்தைபேசி சிங்கியைவணங்கியன்பாய்
மெய்ப்படவொன்றாய்க்கூட்டி விளங்கவேதுலங்கமெய்யிற்
சொர்ப்பனகைகள்பார்தது சொல்லுவான்சிங்கன்தானே ௩௮௩

சொரூபநிலை,

வாக்குவாதத் - தரு.

உச்சியிலேகுருவட்டச் சுழியென்னசிங்கி-அது
உம்பர்க்குச்சொன்னகுறிவழிகண்டாய்-சிங்கா ௩௮௪

நற்சியிநெற்றிப்பிறைசுட்டிஏதடி சிங்கி-அந்த
தாண்டவர்வெற்றிக் கண்டோமென்றீய்ந்த சிங்கா ௩௮௫

பச்சிலைபோலேமேனி யிருப்பதேன் சிங்கி-அன்று
பார்சிவன்நஞ்சுண்ட பார்வையால்வந்தது சிங்கா ௩௮௬

கச்சுப்புருவத்திடை வழிபொட்டேது சிங்கி-முன்
சுவகரமூர்த்திசழல்கோபங்கொண்டது சிங்கா ௩௮௭

மூக்கிலேசங்குமணித் தொங்கலேதடி சிங்கி-திரு
மூலகுருவிந்த மூக்குத்திமுத்தோடா சிங்கா ௩அஅ

நாக்குணைகயிதழ் முத்துஞ்சிவப்பதேன் சிங்கி-அது
நாதாக்கள்மும்முறை நாடியேபார்த்தது சிங்கா ௩அசு

பத்துங்கைகண்டஞ் சுத்திக்கிடப்பதேன் சிங்கி-அது
பலவுள்ளயோகிகள் பார்த்துப்புகழ்ந்தது சிங்கா ௩சுய

மெத்தக்கரிய மணிப்பாச்சியேதடி சிங்கி-அது
மென்மேலுஞ்சித்தர்கள் மெச்சியெனக்கீய்ந்தார் சிங்கா ௩சு௩

முற்கண்டமார்பிலே பொற்கண்டமாலையேன் சிங்கி-அது
முத்தையர்பேரன் ரத்னனக்தீந்தமும்மணித்தாவடஞ் சிங்

நற்கண்டத்துக்கு மணிச்சொர்வையேதடி சிங்கி-அது
நாதாந்தவாசமுனி நமக்கீய்ந்தது சிங்கா ௩சு௩

ஜெகம்புகழ்கையிற் பிரப்பங்கொம்பேதடி சிங்கி-அது
சிஷ்டையாஞ்சட்டைமுனி நமக்கீய்ந்தது சிங்கா ௩சுச

வகம்புகழ்மாத்திரைக் கோலத்தண்டேதடி சிங்கி-அது
மாமாவலமாகும் வருந்தியேகேளாதே சிங்கா ௩சு௫

காதிற்பின்னோலைகள் பொன்வொளிரோதடி சிங்கி-அது
காரணகொங்கணர்கா ணெனக்கீய்ந்தது சிங்கா ௩சுசு

சித்திடைதன்னிலே செஞ்சிலைகட்டேண்டி சிங்கி-அது
தேவாகள்சூரி விடைப்பட்டிய்ந்தது சிங்கா ௩சுஎ

காலதைசுத்தியே பாம்புகடிப்பதேன் சிங்கி-அது
காரணயோக மணிச்சிலம்பாமடா சிங்கா ௩சுஅ

நீலச்சிலம்புபட்ட மணியின்மேலென்னடி சிங்கி
நிர்மலவானந்த ரீந்தியபாடகஞ் சிங்கா ௩சுசு

சோதிதிருவடி யிஞ்சியதேதடி சிங்கி-கனைஞ்
சொல்லுயர்சதந்தி சதாசிவரீந்தது சிங்கா சாய

பாதிக்குவிந்த பதத்திற்சுருளென்ன சிங்கி-மதி
யாற்கான்புலி பதஞ்சலியீந்தது சிங்கா சாக

கோலித்திருவடி குந்துகாலிட்டதேன் சிங்கி-அது
கோகுதிக்கரசனங் கோரக்கரீய்ந்தது சிங்கா சாஉ

பீலிகளன்றிடப் பின்வாங்கினிற்பதேன் சிங்கி அது
பித்தர்சதாசிவன் றூற்றச்சுழிப்பாகஞ் சிங்கா சா௩

விண்ணிலே...மேலதாய்நிற்பதேன் சிங்கி அது
வேண்டியசித்துக்கமுதூறலாமடா சிங்கா சாச

எண்ணிலேநாலு மிணங்கும்விதமென்ன சிங்கி அது
அருளேகாந்தமாக விருப்பவர்க்கிங்கிதஞ் சிங்கா சா௫

ஒட்டடைதன்னிலே யிட்டிடுமுட்டையேன் சிங்கி
உம் மென்றயானை வொடுங்கும்விடமடா சிங்கா ௪௱௬

விட்டிடந்தன்னிலே தொட்டெழுத்தெங்கடி சிங்கி அந்த
வேதச்சிரோன்மணிக் கேவல்செய்காட்டுவாள் சிங்கா ௪௱௭

நற்புவனந்தன்னில் நானென்றுநிற்பதார் சிங்கிஅது
நான்முகன்சத்தி சரஸ்வதியாமடா சிங்கா ௪௱௮

பொற்புவனம்மேற் மவ்விலேநிற்பதார் சிங்கி அது
போற்றுமால்செல்வி புனல்பளிங்காமடா சிங்கா ௪௱௯

பாலமரத்திற் யகாரமிருக்குதேசிங்கி—அந்த
பார்க்குஞ்சதாசிவன் பால்மணியாமடா சிங்கா ௪௱௰

கூலநிறத்தைக்குறியாகவிள்ளடி சிங்கி—அதைக்
கூறவுமென்வாயுக்கூடுதுமில்லேடா சிங்கா ௪௱௰௧

பார்த்தவிடத்திலதிசயம்ரொம்பவோ சிங்கி—என்றுற
யுறைந்துமுடியாது பார்த்துநீதேரடா சிங்கா ௪௱௰௨

ஏத்தச்சதாசிவன் தன்னடிபோற்றிய சிங்கி—அங்
கிணங்கியிருக்க யிங்கிதமோட்சங்காண் சிங்கா ௪௱௰௩

மோட்சமெண்க்காக சூட்சமுறையடி சிங்கி—கரு
மூலத்தில்நித்தம் முயன்றுநீபாரடா சிங்கா ௪௱௰௪

மூச்சுமுயன்றக்கால் நீச்சுநிலைப்பெங்கே சிங்கி—சுருள்
முத்திக்குஞ்சித்திபதஞ்சித்தியாமடா சிங்கா ௪௱௰௫

பேச்சுப்பிறந்து பிரவாதிடமெங்கே சிங்கி—அருள்
பெற்றசதாசிவன் வுற்றவிடமடா சிங்கா ௪௱௰௬

ஆச்சுபோச்சுசீவ னேனென்பதேதடி சங்கி—வுயி
ரன்றன்றுபோவ தறியாதமார்க்கங்காண் சிங்கா ௪௱௰௭

தூங்கியபோதறி வெங்கேயொடுங்குங்காண் சிங்கி—அது
சுத்தசைதன்னிய நித்திரையாமடா சிங்கா ௪௱௰௮

தூங்கிவிழித்தாற் சுடரொளிகாண்பதேன் சிங்கி—அந்த
சூட்சஞ்சதாசிவன் சொல்லுவார்கேளடா சிங்கா ௪௱௰௯

ஓங்கியசற்குரு வெங்கேயிருப்பார்காண் சிங்கி—அறு
உற்பனமாச்சுது வோமொழுத்தாமடா சிங்கா ௪௱௨௰

ஏங்கியநாதக் குறிவழியெங்கேடி சிங்கி—அருள்
ரேசகபூரககும்பகமேரடா சிங்கா ௪௨௧

ஐயர்பதம்போற்ற மெய்யதுவாமடி சிங்கி—அது
அட்க்ஷயம்நிட்க்ஷயம் பட்சமுன்முச்சம் சிங்கா ௪௨௨

துய்யக்கலைக்கியானச் சைகையறிவாரோ சிங்கி—ஐயர் (சிங்கா
சதாசிவன்சொல்ல ரத்னனந்தர்கேட்டுச்செய்தொழிலாகுமடா

விருத்தம்.

எட்டெட்டுக்குள்ளாயுள்ள பெலாங்கேட்கநீயும்
மட்டிட்டுச் சொன்னேய்நன்றாய் மனமதுதெளிந்துகொண்டேன்
கட்டெட்டுதிசைகள்தேடிக் கண்டுநான்பிடித்தேனுன்னை
ஒட்டெட்டுயெழுத்துள்ளாடி ஒழிந்திடவாவாசிங்கி. ௬௨௩

விருத்தம்.

ஒழிந்திடவாவாவென்று உரைத்ததோர்சிங்காகேளு
தெளிந்திடுங்கன்னிகுத்திச் சிக்கியபட்சிசேர
அழிந்திடமெங்கேசொல்லு அவரவர்ந்ததென்ன
மொழிந்திடுமென்றுசொல்லி முயன்றவள்கேட்டாளேயே. ௬௨௪

தரு.

ஒக்குமாங்கன்னியிற் கொக்கதுசிக்கிச்சு பாங்கி—அது
உற்றசதாசிவருக் கொன்றுலீய்ந்தேன்காண் சிங்கி ௬௨௫

தக்கும்பொருளது பாற்கலாச்சுதடி அங்கி—அவன்
தந்தனனங்கு தலைப்பாவுங்குண்டலி சிங்கி ௬௨௬

தக்குங்கன்னியிற் றிற்குங்குறிசிக்கிச்சு கெங்கி—யென்னை
தானாகடுகொண்ட தலைவனுக்கீய்ந்தென்காண் சிங்கி ௬௨௭

திக்குந்திசைபத்துச் கன்னிபைக்குத்தினேன் வங்கி—யதிற்
செங்கால்நாரை யுள்ளானுமேசிக்கிச்சு சிங்கி ௬௨௮

முக்குற்றசற்குரு மூலருக்கீய்ந்தனன் பொங்கி-யுண்டு
முச்சந்திதன்னில முடிக்கிகிடந்தேன்காண் சிங்கி ௬௨௯

பக்குவக்கன்னியை பொக்கிஷாக்தென்காண் தங்கி-யதில்
பட்டுதுகூழக்கிடாவாற் றராவுஞ் சிங்கி ௬௩௰

நிற்கும்பதஞ்சலிபற்கு முன்னீய்ந்தேன்காணேங்கி உண்டு
நேரானைதந்தான் நெருப்பாருந்தாண்டினேன் சிங்கி ௬௩௧

பக்கலைக்கண்ணியிற் வக்காவுஞ்சிக்கிச்சு சிஙகி-அதை
பராசருக்கீந்தேன் தராதலந்தந்தான்காண் சிங்கி ௬௩௨

அங்கோணக்குள்ளே அகாரமாங்கன்னியைவைத்தே னதில்
லாடிப்பறவைகள் ளோடித்திரண்டது மெய்த்தே ௬௩௪

தக்கோணவென்ற சதாசிவனுக்குநீய்ந்தேன்-அவர்
தந்தசிவயோகங் கன்னியைக்கொண்டுபிழைக்குறேன் ௬௩௪

நவ்விட்டுக்கன்னியை ஒவ்விட்டுஅங்கே பதித்தேன்-அதில்
நான்முகப்பட்சியு மேல்முகமாய்க்கொண்டுதித்தேன் ௬௩௫

ஒவ்விட்டுக்கொண்டு எடுத்துநமக்கென்றேதுதித்தே-நிதை
உச்சிதமாய்சமைத்தா லுண்டுமேலானசபதித்தேன் ௬௩௬

பாதாதிகேச முதலாயுடமைமையப் பூட்டுவேன்-பரி
பாலுகத்தாலத்தின் மேலுகத்தேயமு தூட்டுவேன் ௪௩௭

பேதாதிபேதமா யெண்ணமல்லவெண்ணிகொள்-சூட்சம்
அண்டபேரண்டந் தந்தசதாசிவனிருவன்மோக்ஷம் ௪௩௮

இந்தப்படிபேயனு யகலாமலேவாழ்ந்து-சுழி
ஏகப்பரிபூர ணதத்திருப்போங்காண் போந்து ௪௩௯

மூந்தப்படியெனு மாத்தூனைவாழ்த்துனேன்சேனு-என்றும்
மோக்ஷவழியிது தீட்சைவிதியிதுவாமே ௪௪௰

கலிப்பா.

அன்புவுகந்துவள ரானந்தமாங் சறத்தி
இன்பமுசந்து யிருதயத்திற் - கால்வாசி
முன்புமாத்தூரில் முதுமொழியாய்ப்பாடியவள்
தெம்புபெறவொன்றாய்த் தேசமதைவாழ்த்தினளே ௪௪௧

குருமுனிகோரக்கர்மச்சர் கொங்கணருங்காலாங்கி
யுருமுனியாங்கமலபோக ருத்தகயிலாசமுனி
திருமுனியானந்திகன்னி சித்தருமாம்பிரமமுனி
வருமுனியாம்வாசமுனி வாழியென்றும்வாழியதே ௪௪௨

ஆயிரத்திடைக்காடர் பிடியானைமுனிகாக்கைரிஷி
பாயிரொட்டாங்குசித்தர் பாலகருமங்கமுனி
வேயுனைத்தவேடகத்தி லெண்ணவொண்ணாமுனிரிஷியும்
வாயுனைத்தநாரதரும் வால்மீகரும்வாழியதே ௪௪௩

போதகஞான சூட்சக்குறம்.

மஞ்சரப்பொன்னடி வணங்கிமணிநீரிட்டு
மரிசியருள்திலர்தமிட்டுக் குறிக்கெட்டாத
தஞ்சமெனுங்கச்சைகட்டி யரிவாங்கன்னித்
தனையெடுத்துச்சரம் பாச்சிப்பூட்டிக்கட்டி
நெஞ்சமெனுமிடைபிங்கலை யிரண்டுந்தாக்கி
நினைவெனுவவ்விழியாலே நினைவைப்பார்த்துப்
பஞ்சபட்சிசிரகணிந்து திருச்செந்தூரில்
பரண்டுமெக்குரவன்வந்து தோன்றினனே ௪௪௪

தரு.

அரியபோரமசிவாயமதென்னுஞ்
சந்தாதியந்த மனதியிலுண்ணுந்
தெரியுமோ தெரியாமற்றெரியுஞ்
செந்தூர்க்காட்டுக் குறவனானனே ௪௪௫

உகாரமான நகாரமகாரம்
மோனைஞறி சிகாரவகார
யகாரமான யிதைந்துமொன்ருக
யஞறிஞட்டுக் குறவனும்ஞனே ௪௪௬

ஞானரூபத் தொணியிலேபாயும்
நாதரூபம் வெளியிலேதோயும்
மோனரூப மழிவற்றசெந்தூர்
முல்லைநாட்டுக் குறவனுநானே ௪௪௭

பஞ்சகர்ம புலாதியைக்கட்டி
பசுபதிபாச மூன்றையுந்தட்டி
அஞ்சுநாலஞ்சுக் கப்பாலேநின்ற
யஞறிஞட்டுக் குறவனுஞனே ௪௪௮

மொழிமுனைக்கு ளடங்காதசூட்சம்
முப்பாழுமற்ற மானந்தமோட்சஞ்
சுழிமுனைக்குள்நின் றடுஞ்செந்தூரான்
சுருதிநாட்டுக் குறவனுஞனே ௪௪௯

மற்றும்மனமாபைதிரோதாயி
மகமாசிலாவுண்மைதன்னை
பெற்றசுகமானசுகாதிவதீத
சுருதிகாட்டுகுறவனுநானே ௪௫0

சத்தவட்டமதர்க்குள்ளின்றடி
தானவனெனுமானநதம்பாடி
சுத்தவெட்டவெளிக்குளிருந்த
சுருதிநாட்டுக்குறவனுநானே ௪௫௧

விருத்தம்.

ஓம்சிவாவென்றுசுத்தவொளியிலே வெளியாய்நின்று
வாசிவாயென்றுமோன மலையினிலிருந்தபட்க்ஷி
பேசிவாவன்றருபப்பிறணவக்குளத்தைநாடி
நிசிவாவென்றஞான நிலையினில்வருகுதையே ௪௫௨

தரு.

வருகுதையேசிவபட்க்ஷி
வருகுதையே
சுருதியிற்குருவக்கிறனென்றடிசக்கிற
வாளப்புள்ளரிபிறணவக்குளத்திலிரங்கி
அங்கென்றவித்திலே
இங்கென்றபத்திலே வருகுதையே ௪௫௩

முக்கோணச்சிம்புளண்டரெண்டப்பட்க்ஷி
மூலக்குளத்துக்குமேலக்குளத்துக்குஞ்
சட்கோணம்விட்டுவிற்கோணம்விட்டு
சத்தநிற்தம்விட்டுசுத்தநிற்தம்விட்டு வருகுதை ௪௫௪

எட்டெட்டருபத்துநாலுகரணத்
திரைக்குமுரைக்குமடங்காமல்
வட்டயனுகத்தீட்டுக்குள்ளேமேய
எட்டிப்பார்த்துநிஷ்டைக்குள்ளேயிதோ வருகுதையேசடுடு

முன்னும்பின்னுநடுவென்னுநதலத்திலே
மூலமுதலெனநின்றசீவபட்சி
உன்னுமறிவிலேயுண்ணமலுன்னியே
யும்மென்றிரையம்மென்றுகூடியே வருகுதையே சடுசு

சலித்துறை

கருதிமுடிந்து பரவெளிதன்னிற் கருவதுகொண்
டிருந்துமுடிந்த பீடங்கனிலேயிருப்பானபட்சி
யருதிமுடிந்த பதிதனிலேயே யப் பதனமென்று
கருதிமுடிந்த தலந்தனிலேகெம்பாணை யென்றினிச் சொல்லுவனே

தரு

கெம்பாணையே பொருபொரு
கெம்பாணையே
அம்பரச்செங்காலி கீழ்ப்பரப்புக்குமேல்
பரப்புபகம்சம்பாதிகூட்டத்தில்
வட்டத்திலேநடுதானத்தில்மேயுது
கானத்தில்மேயுது அக்கானத்திற்பாயாமற்—கெம்பா சடுஅ

முப்பாழுக்கப்பால் மூடிந்ததலத்திலே
மூலத்திலேலயக் காலத்திலேமேய
அப்பாலுக்கப்பால் பின்னப்பாலேபோகாம
லாதியுமந்தமு மாகயிருந்தனன்—கெம்பாணையே சடுகூ

வாசகம்வாசித்தாற்போல் பட்சிவந்தது
வாசிவா வாசிவென்றே யிரைகொத்தி
ரேசகபூரக கும்பகந்தன்னிலே
நித்தமுமேயுது சத்தியஞ்சொன்னேனே—கெம்பா சசுய

ஆறுறுமாருபத் தாருக்குள்ளே
அந்தஜீவபட்சி யிந்தஜீவபட்சி
பேருகப்பேராய் பிடித்துக்கொள்ளமட்டும்
பேசாமற்பேசியே பேரின்பத்திலே—கெம்பாணை சசுக

கட்டளைக்கலிப்பா.

சத்தவட்டத்தில்நின்ற சதாசிவத்தாண்டவ மென்றறி, நத்தவட்டத்தொளியாயொளிக்குளேவொளித்துநின்றவுபாயமதை, சித்தர்வட்டத்திலத்தோர்தவட்டமாயச் சிரநதவட்டத்தருள் மோனமாய் நின்று, சுத்தவட்டத்தில் மேயுரபட்சியைத்துடர்ந்து சுத்திப்பிடிப்பதுஞ்சுக்குமமே சசுஉ

தரு.

சுத்திவாடையே கலையதை
சுத்திவாடையே

சுத்திவாடையே சித்தாதிசித்தெல்லாந்
தாரத்திலேபோட் டோரத்திலேவந்து
அத்துவிதங்கொண் ருடுகையைவர
அங்கனை நங்கனை யங்கனைக்கங்கனே—சுத்திவா ௪௯௩

பையக்கமாறு பாலக்கம்நாலு
பத்ததாமபணி ரெண்டும்பதினாறும்
மையக்கால் குளத்திலிரங்கியே
ஆனந்தனாக்குத் தானந்தநாரைபோல்—சுத்தி ௪௯௪

ஆணவகாமிய மாய்கையெனும்பாக்ஷிக்
கப்பாலிருக்குது அந்தசீவபக்ஷிக்
காணுநமக்கது காணுமறிவொன்று
கண்ணிக்குள்ளேவரும் புண்ணியம்பார்த்துநீ—சுத்தி ௪௯௫

வஞ்சமலாதி பிரபஞ்சத்திலேமேயும்
வக்கிடையாமலே சக்கடைசெய்யும்
பஞ்சபுலாதி பறவைகள்யோகப்
பததியேநெத்தியை சுத்தியே நீ—சுத்திவா ௪௯௬

கலித்துறை.

அந்தரத்தில்பரந்தோடியும்மயந்திரையாரயர்ந்தபெண
மந்திரத்தாலழைத்தே கூட்டமிரண்டுமவ்வட்டத்திலே
சிந்துரத்தால திலாதமிட்டசோதிலான் கொடுத்த
தந்திரத்தாலபக்ஷி போகாமல்தானின்று சாதித்தனே ௪௯௭

தரு.

போகாமலேபே சீவபக்ஷி
போகாமலேயே

போகாமலேயே என்னகத்தில்லாகம்
பொருந்தும்சீவபக்ஷி விண்ணருநதும்பக்ஷி
உச்சியேகாந்த வட்டமிட்டேகாமல்போகாமல
லின்பக்குளம்விட்டு துன்பக்குளத்துக்குள்—போகாம ௪௯௮

மோக்ஷாதிமோக்ஷ மாயமோக்ஷமெனுஞ்சீவ
மோனத்திலேநடு தானத்திலேயத்தி
சூட்சாதிசூட்சமாய் நின்றசீவபட்சி
தூரத்திலேகாமற் சாரத்திலேபோடி—போகாம ௪௯௯

பாலருடம்போல யிருக்கின்றபட்சியை
பார்த்ததுக்கோநன்றாய்ப் பழுத்துக்கொழுத்துக்

தோல்ரூபம்விட்டுத் தொனிரூபம்விட்டொரு
சொட்டுப்போட்டுயிதைவிட்டுப்போட்டேயோடி-யோ ௬௭௰

ஓமென்றுவுன்னு மூன்றுமலுன்னு
மொழிக்குள்ளே வெட்டவெளிக்குள் நமக்கது
அம்மென்றிருக்கின்ற பட்சியைப்பாருன்
னறிவுக்கரிவென்ற வட்டத்தைவிட்டப்பால்—யோகாம ௬௭௧

கலித்துறை.

பையிலிருந்தக்கு மலப்பாண்டப் பதக்கமென்னும்
பொய்யிலிருந்து புகழ்ந்துகொண்டாடிப் பொருளவிளைந்த
செய்யிலிருந்து யிரைதனையொக்கச் செலித்தியெந்தன்
மெய்யிலிருந்து விளையாடிபட்சி மேயுதையே ௬௭௨

தரு.

மேயுனுமையே சீவபட்சி
மேயுனுமையே

மேயுனுமையே தேயாமற்றேயும்
விறமத்திலேயுங் கிரமத்துலேவந்து
பாயாமற்பாயந்துக் கன்னிக்குள்ளேவரும்
பார்த்ததுக்கோபட்சியுங் கூத்தாடிக்கூத்தாடி—மேயினு ௬௭௩

சொல்லுஞ்சுருதிக்கு மெட்டாமல்நின்ற
தூராதிதூர வதிதூரமாகிய
ஆலலும்பகலு மறந்ததலத்திலே
ஆதியுமந்தமு மாகியிருந்தனன்—மேயினு ௬௭௪

ஊருங்கருணை யுளமாங்கருத்துக்குள்
ளுருதியிருந்துனைப் பற்றியிருந்துகொண்
டாறுதலமுங் கடந்துகிடந்து
வத்ததத்திலேசுகா தீதத்திலேயன்னம்—மேயினு ௬௭௫

சுத்தாதிபூத மதைந்துங்கடந்துத்
தலமுங்கடந்துங் கிடந்துமப்புரஞ்
சித்தாதிசித்தன் பத்தாயிருந்ததில்
சிரந்துப்பரந்துப் பேரொனபேறேன்—மேயினுமை ௬௭௬

விருத்தம்.

கருக்கிலேமூங்கில்தன்னைக் கன்னிக்காலாக்கிவாயு
வெருக்கலேநாளைக்கன்னிக்கிணங்கவேமூறிக்கிச்சில்லு
வுருக்கலேநாளாச்சுத்தி யுளையற்றக்கன்னிக்கூட்டை
குருக்கிலே [illegible] க்குத்துவேன்பிடிப்பேனே ௬௭௭

தரு

கன்னிகொண்டுவா-யருணே
கன்னிகொண்டுவா

கன்னிகொண்டுவாவென்னுமெழுத்துங்
கடந்தசிவபக்ஷிகைக்குளகப்பட்ட
புண்ணியமானபயிரிலிருக்குது
போட்டேனுடிவாகிட்டயறிவென்ற-கன்னி சஎஅ

பம்பரம்போலவிருக்கின்றசூத்திரப்
பாவையையாட்டும்பரப்பிரம்மசூட்சமாய்
குண்டலிக்குள்ளேயிருக்குஞ்சிவபட்சி
அண்ணுயிருக்குது உண்ணுமேலுண்ணியே-கன்னி சஎகூ

அல்லும்பகலுமிறந்தவிடத்தினில்
லதீதசூகாதீதமாகியபட்சிக்குச்
சொல்லுஞ்சுருதிக்குமுடிவையுங்காட்டிய
சூட்சாதிசூட்சவதிசூட்சமாகியே-கன்னிகொ சஅ0

வானற்றுமண்ணற்று அப்பற்றுநல்லற்று
வாயுத்தாள்மதமிதரெண்டற்றுஞானத்தில்
நின்றதலத்தில்லச்சிவபட்சியும்
நானுமென்னும்பிடிக்கயறிவென்ற-கன்னிகொண்டு சஅக

விருத்தம்.

இரத்தினவுருவாய்நானென் றியங்குமிச்செனனந்தன்னிற்
சரத்தினிலுருவாயின்பச் சாதகநிலமையொத்துச்
சிரத்தினிலுருவாய்த்தோன்றுந் தெரிசனையருளினாலே
பரத்தினிலுருவாய்ஞானப் பாதையைத்தேடிக்கொண்டேன். சஅஉ

தரு.

பிடித்துகொண்டேனே-சிவபக்ஷி
பிடித்துக்கொண்டேனே

பிடித்துக்கொண்டே னுடிக்குள்ளுடியாய்
பின்னுமுன்னும்நடு வென்னுந்தலத்திலே
நடிக்கும்பொற்பாதத்தைச் சிக்கெனச்சிக்கென
நாதமும்விந்து மிரண்டுமொன்ருனதில்-பிடித்துக் சஅங

உச்சிக்குங்கீழே யுண்ணுவுக்குமேலேவந்
நுண்ணுமலுன்னி யிருக்கின்றஆனந்தப்
பட்சிக்கறிவென்ற கன்னியைவைத்துப்
பொற்பாதத்தைப்பாதத்தைபாதத்தைச்சிக்கென-பிடித்து சஅச

ஆதிசுழுதியாய்த்தோன்றும்பரபிரம்மம்
மம்பரப்பட்சியைப்பம்பரவட்டத்துள்
வீதிக்குள்வீதியாய்நின்றநவேலை
வெட்டவெளியிலேவெட்டவெளியிலே-பிடித்துக் ௪௮௫

உண்ணப்படாததை செய்யப்படாததை
பூணப்படாததை காணப்படாததை
பின்னப்படாததைப் பேசப்படாததை
பேசாமற்பேசியபேரின்பவீட்டுக்குள்-பிடித்துக் ௪௮௬

விருத்தம்.

நிலையாதகாமவெள்ளக்கடலைநீந்தி
நெறிபரவுங்குருவருளை நினைவாலுன்னி
சிலையானநகொடி வழியேசென்று
சேர்ந்தசதாசிவவொளிர்வைச் சேர்வைசெய்து
துலையாகவிருக்கின்ற சூட்சந்தானே
சுடருகத்தோற்றிவிக்குஞ் சூட்சங்கேளீர்
நிலையாமல்லசையாமற் காணக்காணம்
யருளிருந்தசிர்பதத்தை யடையலாமே. ௪௮௭

வேறு.

தாமரையதனைநோக்கித்தனித்திருந்தவஞ்செய்வோரே
ஆமெனப்பிரவிநோக்காமனங்கள்செனனமாகும்
பூமியிலநடுவேவாதபுகல்நுனிமூக்கைப்பார்த்து
ஓமெனவெழுப்பிக்கொண்டாலவிண்ணிலவாய்வூடேதாவும் (௪௮௮)

தாவியபொருளைக்கேளுந் தனித்தவன்மனமேயல்லாப்
பாவியாமென்றுசொலவார் பாங்கிலாநரகம்பார்ப்பார்
காவலன்கடையுமில்லைக் கவிழ்த்தந்ததனுவையன்றி
தேவியைப்பார்க்கவல்லான் சிவனவனவன்தானே. ௪௮௯

தானெனமூன்றும்பத்தி நடத்தியதொன்றுகாணும்
வானிடையதனைப்பத்தி வளர்ந்ததுமும்மலப்பாழ்
ஊனெனுமுடலைப்பத்தி வுருக்குமவ்வாசிக்குள்ளாச்சு
தேனெனுமொழியைப்பத்தி பிறவிநோய்துடைக்கமாட்டார். ௪௯௰

மாட்டாராரோமதியாரோ மருவிநின்றால்நீயலவோ
ஊட்டாராரோஊராராரோ வுணர்விலநின்றவுரைநீயே
பாட்டாராரோயடியாராரோ படித்துநின்றபயன்வழியே
கூட்டார்ஞானஞ்சொல்வாரால் குருவின்பாதம்மறவாதே. ௪௯௧

மறவாநெஞ்சில்நீயன்றி மனமும்நினவும்நீயென்பார்
யிறவாசொல்லும்பொருளென்றே யிரவிமதிமையுனக்கென்பார்

திறவாமனமுந்திறப்பிப்பாய் தேவதேவநீயென்பார்
கறவாப்பசுவில்நெய்வருமோ கசடர்க்குரைக்குமெய்ஞ்ஞானம். ()

ஞானங்கேட்கில்வாதமென்பார் நல்லதொழிலைச்சொல்லென்பார்
தானேமோசவகைகேட்பார் செகச்சாலத்துப்பொருளென்பார்
தேனேவுயிராந்தானென்பார் திருடர்மனதுவெவ்வேறு
ஆனால்சோதிபணிரெண்டு ஆண்டுவரைக்கும்வாமனமே. சகூ௩

மனமேதென்கிலொன்றென்பார் வர்க்கில்காணரெண்டாகும்
குணமேதென்கிலொன்றென்பார் குற்றம்பார்க்கிலிடமுண்டாம்
தினமேசுத்திக்கவுடெண்ணி திரிவார்வண்டிச்சீஷருடன்
அனமேசத்தும்பேசாதே அறிந்தாலங்கேகாட்டாதே சகூ௪

காட்டிமெள்ளத்தலைசாரிந்து கண்டவிடத்தில்கும்பிட்டு
ஒட்டிக்குழைச்சுப்பேச்சிட்டு குருவார்நூலரென்பார்கள்
பாட்டின்பயனேபொருளென்பார் பசாசரிடத்திலுறவாக
நீட்டிகசுழ்த்திநீர்விட்டு தினமுங்கவிழவல்லாரால்
மூட்டிததிரக்கும்பகிரண்ட மூலமவர்க்குவெளியாமே சகூ௫

வெளியாம்ஞானம்வெளியாகும் மேவுமவுனம்வெளியாகும்
அளியாக்காயமளியாது அனேகங்காலந்தவஞ்செய்யும்
பொழியாஅமுர்தம்பொழிந்துவிடும் பூரித்தோர்க்குந்தானுகும்
வழியேவருதசீஷருட வற்மம்வுனக்குவுரைப்பேனே. சகூ௬

சரஸ்வதிதுதி.

வாதமிடும்புலவர்தமழாம்வந்தெனையேமேவிடற்கு
வேதமொருநான்குவீறிடுமெண்ணெண்கலையும்
ஓதவினையெப்பொருளுமுன்மையுடனின்றவளே
போதவெனக்கோதிடுவாய்போதிலயன்வாக்கினளே. சகூ௭

மட்டுவிருத்தம்.

சென்மசாகரச்சேற்றிலழிந்திடல
தன்மனந்தனைததானறியாமலு
மூடன்மனதுனக்கேன்மறந்தாயோதான்
பெண்மயந்தனில்பேதைகளாவதே. சகூ௮

சத்தியமகத்தீசறருளினால்
வித்தையித்தொழில்வேருகூறில்லைகாண்
சுத்தமாமதிதுய்யவெண்ணுப்பினால்
சித்தருஞர்சீவன்முத்தராண்மையே. சகூ௯

வெண்பா.

வாதமெனுபேதம்வருமரிதுயாவதெனும்
ாதவழியோடிவிடுங் காண்கிலார்-வாதமது

மாய்கைமயல்தாண்டியைபயலதையறுத்து
காயகர்ப்பமுண்டிடுவேர்க்கரமே ௫௱

பிரணவவீடுவரிதல்-கலித்துறை.

தொழுதிடுமுப்பாழதுகடந்தாண்டிதுரியமதில்
பழுதுவறுமலவாசிகொண்டுதிபழக்கமதாய்
பொழுதும்றவியொளிபிரணவவீடுபுகழ்விசயம்
மெழுதுமீரெட்டுகலைதாண்டிவன்னியைவிட்டிடுமே. ௫௱௧

பெண்ணாசைவிட்டுப்பொருளாசைநீக்கிபேரின்பத்தில்
மண்ணாசைவிட்டுமதிதவம்விட்டெவரும்வினைவிட்
டுண்ணாசைகொண்டுயோகத்திருப்பவர்கட்கேதுகுறை
கண்ணாருஞ்சுட்சசுழிமுனைக்காணக்கற்பசித்தே ௫௱௨

பெண்ணலழியும்பிரணனழியும்பொருளழியும்
வண்ணான்பிறவியுவர்தானழியும்வளர்பிறைபோல்
சொன்னாரகத்தியர்சுட்சசூடாமணிசுரூபமதில
விண்ணாட்டம்பாரும்சோதிப்பிரகாசயின்பமதே ௫௱௩

வெண்பா.

இன்பமது தாண்டிமெய்விளங்குங்கண்டத்தில்
வின்பமெனும்வாசிகொண்டு ஆராய்ந்து-வினயுமது
மூலத்திருந்துணர்ந்தால்முப்பாழுஞ்சுட்டுவிட
காலங்கில்லைசற்குருவால்காண் ௫௱௪

விருத்தம்

வாழவென்றுலகோரை வாழ்த்துதல்தன்னைக்கேட்டு
நீளவென்குறத்திதன்னை நிஷ்டையாஞ்சித்தர்மெச்சி
காளைவென்மோகம்போலக்கனவெருமதிகளியச்
சூழவேகுறவனோடு சுகமதானந்தமுற்றே ௫௱௫

வேறு-பூபாளம்.

வேதாந்தவஞ்சிலை விரும்பினோரென்றும்
வேற்றிவில்மன மிகவாழிமெய்யே
போதாந்தமாஞ்சிவமாக் கையேகேட்கும்
புண்ணியர்கள்வாழிசிவ பூசைமெய்யே. ௫௱௬

நீதாந்தமாகவிதைக்கற்றோரவர்சிந்தை
நீடூழிவாழியவர்நேமநெறியுற்றார்
மாதாந்தம்பூவின்மனமுற்றோர்கள்சித்தி
வருஷத்தில்வாழியோநாளருள்பெற்றார் ௫௱௭

ஒளிவெளியாமங்கிநீர்வாழிபூமி
யோங்காரவேதத்தின்மேற்பதம்வாழி

ஒளிர்சுழி குங்குமற்றுளினருள் வஞ்சி
யொருமோரருவரையோங்கசுழி ௩௭

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

மூலக்குண்டலியினிருமோனபதம்போற்றி
மொழிந்தவன் ஞார்ஞானதுறவஞ்சிதன்னை
சாலவல்லும்பகலுந்துதித்துநின்று
சகலமுந்தாறுகுருபரனைப்போற்றி
ஏலவிதைத்தொழுதுநணிக்கற்பஞ்செய்தோர்க்
கென்னமமைதரிசனமாஞ்சுழிமுனையுங்காணும்
காலமறிந்திலிருந்துஞானசூட்சம்
கருதியறிந்தோரைவினையகலுந்திடமாமே ௩௮
மாலயனும்ருத்திரனும்
மயேஸ்வரனும்வாழியதே
ஆலயத்தில்மூன்றெழுத்
தத்தறிவில்வைத்தார்வாழியதே ௩௯

மங்களம்

ஆதிகயிலாசருக்கு-மங்களம்-என்னை
ஆண்டபரமேஸ்பரிக்குமங்களம்
நண்ணுமதிகண்ணருக்கு-மங்களம்-சிவ
ஞானபொருள்ருத்திரர்க்கு-மங்களம்
எண்ணுமயேஸ்வரர்க்கு-மங்களம்-என்னை
ஈன்றசதாசிவனுக்கு-மங்களம்
சாற்றுமுறைபார்த்தவர்க்கு-மங்களம்-சிவ
தவமுனிநாதருக்கு-மங்களம்
முத்திபெற்றசித்தருக்குமங்களம்-திரு
மூலவர்க்கமானவர்க்கும்-மங்களம்
அத்திபதம்பெற்றவர்க்கு-மஙகளம் கலை
அறுபத்துநாலுளோர்க்கு-மங்களம்
சித்தாதிசித்தருக்குமங்களம்-தேக
சித்திபெற்றமுத்தருக்கு-மங்களம்
பததாதிபததருக்கு-மங்களம்-பால
வாசிகுருதேசிகர்க்கு-மங்களம்

மங்களம்.

முற்றிற்று.

விக்கினேஸ்வரர்.

சுப்பிரமணியர்.